Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2024/3019

12.12.2024

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/3019

z 27. novembra 2024

o čistení komunálnych odpadových vôd

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ([2]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([3]),

keďže:

(1) Smernica Rady 91/271/EHS ([4]) bola opakovane podstatným spôsobom zmenená ([5]). Pri príležitosti ďalších zmien by sa z dôvodu jasnosti mala uvedená smernica prepracovať.

(2) Voda je primárny statok, ktorý patrí všetkým a je pre všetkých. Je potrebné ju ako prírodný zdroj, ktorý je zásadný, nenahraditeľný a nevyhnutný pre život, zohľadňovať a integrovať v troch rozmeroch: sociálnom, hospodárskom a environmentálnom.

(3) Smernicou 91/271/EHS sa stanovuje právny rámec pre zber, čistenie a vypúšťanie komunálnych odpadových vôd a vypúšťanie biologicky rozložiteľných odpadových vôd z určitých priemyselných odvetví. Komunálne odpadové vody môžu tvoriť rôzne zmesi odpadových vôd z domácností, povrchové odtoky z urbanizovaných území a odpadové vody z iných zdrojov ako z domácností. Odpadové vody zo zariadení, napríklad z kancelárskych budov, škôl a kuchýň, kde sa pripravuje strava, ktoré pochádzajú predovšetkým z ľudského metabolizmu, sa považujú za odpadové vody z domácností. Cieľom smernice 91/271/EHS je chrániť životné prostredie pred nepriaznivým vplyvom vypúšťaných komunálnych odpadových vôd, ktoré sú nedostatočne vyčistené. Uvedená smernica prispela k dosiahnutiu cieľov stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES ([6]) a iných príslušných právnych predpisoch Únie. Táto smernica by mala naďalej sledovať ten istý cieľ a zároveň prispievať k ochrane verejného zdravia v súlade s prístupom „jedno zdravie“ zameraným na udržateľné vyváženie a optimalizovanie zdravia ľudí, zvierat a ekosystémov, napríklad keď sa komunálne odpadové vody vypúšťajú do vody určenej na kúpanie alebo do vodných útvarov používaných na odber pitnej vody, alebo keď sa komunálne odpadové vody používajú ako ukazovateľ parametrov relevantných pre verejné zdravie. Okrem toho by sa vďaka nej mal zabezpečiť prístup k sanitárnym zariadeniam a ku kľúčovým informáciám súvisiacim s riadením činností týkajúcich sa zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd. Táto smernica by sa mala zamerať aj na zvýšenie synergií s adaptáciou na zmenu klímy a s opatreniami na obnovu mestských ekosystémov, najmä prostredníctvom integrovaného plánovania v oblasti nakladania s komunálnymi odpadovými vodami, pričom by sa mala optimálne využívať digitalizácia. Táto smernica by okrem toho mala prispieť k postupnému znižovaniu emisií skleníkových plynov z činností spojených so zberom a s čistením komunálnych odpadových vôd, najmä vďaka ďalšiemu znižovaniu

([1]) Ú. v. EÚ C 146, 27.4.2023, s. 35.
([2]) Ú. v. EÚ C, C/2023/250, 26.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/250/oj.
([3]) Pozícia Európskeho parlamentu z 10. apríla 2024 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 5. novembra 2024.
([4]) Smernica Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40).
([5]) Pozri časť A prílohy VII.
([6]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

emisií dusíka, ale aj cez podporu energetickej efektívnosti a výroby energie z obnoviteľných zdrojov, a tým by mala prispieť k cieľu dosiahnuť do roku 2050 klimatickú neutralitu stanovenému v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119 ([7]). V súlade s článkom 193 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) môžu členské štáty ísť nad rámec minimálnych požiadaviek stanovených v tejto smernici. Členské štáty by mohli napríklad zvážiť uplatňovanie prísnejších lehôt alebo prahových hodnôt, než sú lehoty alebo prahové hodnoty uvedené v tejto smernici, rýchlejšie dosiahnutie energetickej alebo klimatickej neutrality alebo uloženie dodatočných požiadaviek na uplatňovanie svojich vnútroštátnych systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov alebo rozšírenie spektra uplatňovania týchto systémov.

(4) V roku 2019 Komisia vykonala v rámci Programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti hodnotenie smernice 91/271/EHS (ďalej len „hodnotenie“). Z uvedeného hodnotenia vyplynulo, že niektoré ustanovenia uvedenej smernice treba aktualizovať. Identifikovali sa tri dôležité zdroje znečistenia z komunálnych odpadových vôd, ktorými sa uvedená smernica úplne nezaoberá a ktorým by sa dalo zabrániť, a to odľahčovanie v dôsledku zrážok a vypúšťanie znečisteného povrchového odtoku z urbanizovaných území, potenciálne nesprávne fungujúce individuálne systémy, čiže systémy čistenia odpadových vôd z domácností, ktoré nevstupujú do zberných systémov, a malé aglomerácie, ktoré v súčasnosti smernica 91/271/EHS úplne nepokrýva. Uvedené tri zdroje znečistenia predstavujú významný nápor na útvary povrchovej vody v Únii. V správe o hodnotení sa okrem toho zdôraznila aj potreba zlepšiť transparentnosť a riadenie činností v oblasti komunálnych odpadových vôd, zužitkovať príležitosť, ktorú ponúka odvetvie čistenia komunálnych odpadových vôd, a to využiť jeho potenciál na rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov, a podniknúť konkrétne kroky smerom k energetickej neutralite v rámci príspevku ku klimatickej neutralite, a harmonizovať dohľad nad komunálnymi odpadovými vodami, pokiaľ ide o zdravotné parametre, ako je vírus ochorenia COVID-19 a jeho varianty, ako prostriedok na podporu opatrení v oblasti verejného zdravia.

(5) Podľa správy Európskej environmentálnej agentúry z roku 2018 o európskych vodách predstavujú malé aglomerácie významný nápor na 11 % útvarov povrchovej vody v Únii. S cieľom lepšie riešiť znečistenie z takýchto aglomerácií a zabrániť vypúšťaniu nevyčistených komunálnych odpadových vôd do životného prostredia by rozsah pôsobnosti tejto smernice mal zahŕňať všetky aglomerácie s 1 000 ekvivalentnými obyvateľmi (ďalej len „EO“) a viac.

(6) S cieľom zabezpečiť účinné čistenie komunálnych odpadových vôd pred ich vypustením do životného prostredia by sa všetky komunálne odpadové vody z aglomerácií s 1 000 EO a viac mali zbierať v zberných systémoch, pokiaľ členské štáty neodôvodnia potrebu výnimky umožňujúcej využitie individuálnych systémov podľa tejto smernice. Pri vymedzovaní svojich aglomerácií by členské štáty mali zohľadniť orientačnú referenčnú prahovú hodnotu 10 až 25 EO na hektár, pri ktorej prekročení sa obyvateľstvo nachádzajúce sa v konkrétnej oblasti, prípadne v kombinácii s hospodárskymi činnosťami, považuje za dostatočne koncentrované. Ak sú zberné systémy už zavedené, členské štáty by mali zabezpečiť, aby k nim boli pripojené všetky zdroje odpadových vôd z domácností.

(7) Nové požiadavky, ktoré sa zavádzajú v tejto smernici, si budú vyžadovať značné investície. Preto je potrebné zohľadniť osobitnú situáciu každého členského štátu a v relevantnom prípade upraviť lehoty na plnenie niektorých náročných požiadaviek. Napríklad členské štáty, v ktorých sa nachádza veľké množstvo malých aglomerácií, na ktoré sa vzťahujú nové požiadavky stanovené v tejto smernici, pokiaľ ide o zber a čistenie komunálnych odpadových vôd v aglomeráciách od 1 000 do 2 000 EO, by mali mať možnosť predĺžiť lehoty na splnenie týchto nových požiadaviek vo svojom prvom národnom program implementácie. Takúto možnosť by mali mať aj členské štáty, ktoré majú veľký počet zariadení, napríklad nad 50 %, ktoré sa musia v súlade s novými požiadavkami tejto smernice modernizovať na terciárne čistenie. Aglomerácie s menej ako 2 000 EO, v ktorých sú už zavedené zberné systémy a ktoré vypúšťajú komunálne odpadové vody do čistiarní odpadových vôd nachádzajúcich sa v inej aglomerácii, by sa nemali zahŕňať do výpočtu percentuálnych podielov na účely výnimiek z uvedených lehôt. Okrem toho tri členské štáty, ktoré pristúpili k Únii ako zatiaľ posledné, konkrétne Bulharsko, Chorvátsko a Rumunsko, museli v poslednom čase uskutočniť investície na splnenie požiadaviek smernice 91/271/EHS. Uvedené členské štáty sa okrem toho vyznačujú vysokým počtom vidieckych oblastí s vysokým odlivom obyvateľstva, ako aj starnutím vidieckeho obyvateľstva. Preto je potrebné zohľadniť osobitnú situáciu uvedených členských štátov tým, že sa im umožní predĺžiť lehoty na splnenie uvedených nových požiadaviek v ich prvých národných programoch implementácie.

(8) Ak sa počas prác na infraštruktúre, ako je výstavba zberných systémov alebo čistiarní komunálnych odpadových vôd, odkryjú archeologicky hodnotné lokality, takéto práce sa často oneskorujú, pretože v súlade s vnútroštátnym právom je na mieste potrebné vykonať archeologické štúdie. V uvedených konkrétnych prípadoch je preto vhodné upraviť lehoty na vykonávanie. Ak teda členský štát zistí, že vzhľadom na potrebu zachovať kultúrne dedičstvo je

([7]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119 z 30. júna 2021, ktorým sa stanovuje rámec na dosiahnutie klimatickej neutrality a mení nariadenia (ES) č. 401/2009 a (EÚ) 2018/1999 (európsky právny predpis v oblasti klímy) (Ú. v. EÚ L 243, 9.7.2021, s. 1).

výstavba požadovanej infraštruktúry obzvlášť zložitá, mal by mať možnosť prispôsobiť lehoty na vykonávanie v konkrétnych oblastiach a zodpovedajúcim spôsobom aktualizovať svoj národný program implementácie. Predĺženie lehôt by sa malo stanoviť pre jednotlivé oblasti a malo by byť čo najkratšie, pričom by nemalo presiahnuť osem rokov. Kultúrne dedičstvo by sa malo chápať v zmysle článku 1 Dohovoru UNESCO o svetovom dedičstve z roku 1972.

(9) Ak možno preukázať, že zriadenie zberného systému komunálnych odpadových vôd alebo pripojenie k zbernému systému by neprinieslo žiadny prínos pre životné prostredie ani zdravie ľudí, nebolo by technicky realizovateľné, alebo by si vyžadovalo nadmerné náklady, členské štáty by len v týchto prípadoch mali mať možnosť používať na zber, skladovanie a/alebo čistenie komunálnych odpadových vôd individuálne systémy, pokiaľ zabezpečia rovnakú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí ako sekundárne a terciárne čistenie. Medzi individuálne systémy môžu patriť rôzne zberné systémy, systémy akumulácie či čistiarenské systémy, ako sú napríklad riešenia blízke prírode, malé čistiarenské systémy alebo dočasné nádrže v kombinácii s pravidelným vyvážaním do čistiarní odpadových vôd. Členské štáty by si tiež mali vymieňať najlepšie postupy týkajúce sa používania a prevádzky individuálnych systémov.

(10) Členské štáty by mali zriadiť vnútroštátne, regionálne alebo miestne registre na identifikáciu individuálnych systémov a dočasných nádrží používaných na ich území a prijať všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli takéto systémy adekvátne navrhované, aby boli systémy riadne udržiavané a aby boli predmetom pravidelnej kontroly súladu na základe prístupu, ktorý je založený na riziku. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť, aby individuálne systémy používané na zber, akumuláciu alebo čistenie komunálnych odpadových vôd boli vodotesné a nepriepustné a aby sa v pravidelných a pevne stanovených intervaloch vykonávalo monitorovanie a kontrola systémov. Vzhľadom na neprimerané náklady na prispôsobenie návrhu takýchto systémov novým požiadavkám na návrh by sa tieto nové požiadavky na návrh nemali uplatňovať na systémy zriadené pred nadobudnutím účinnosti tejto smernice. Ak sa individuálne systémy používajú na zber alebo čistenie viac ako 2 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd na vnútroštátnej úrovni z aglomerácií s 2 000 EO a viac, členské štáty by mali informovať Komisiu o dôvodoch používania individuálnych systémov namiesto zberných systémov, preukážu súlad týchto systémov s normami zavedenými podľa tejto smernice a opíšu opatrenia prijaté na obmedzenie používania takýchto systémov.

(11) V dôsledku zrážok vo forme dažďa, snehu alebo topiaceho sa ľadu predstavuje odľahčovanie v dôsledku zrážok a povrchový odtok z urbanizovaných území značný pretrvávajúci zdroj znečisťujúcich látok vypúšťaných do životného prostredia. Očakáva sa, že sa takéto odľahčovanie v dôsledku zrážok a povrchový odtok zvýšia v dôsledku kombinovaného vplyvu urbanizácie a postupnej zmeny režimu zrážok súvisiaceho so zmenou klímy. Infraštruktúra nakladania s komunálnymi odpadovými vodami je preto obzvlášť citlivá na zmenu klímy. Riešenia na zníženie tohto zdroja znečistenia by sa mali definovať na miestnej úrovni pri zohľadnení osobitných miestnych podmienok. Základom pre ne by malo byť integrované kvantitatívne a kvalitatívne nakladanie s vodami v urbanizovaných územiach. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby sa na miestnej úrovni vypracovali integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami v prípade všetkých aglomerácií s 100 000 EO a viac, keďže na tieto aglomerácie pripadá významný podiel emitovaného znečistenia. Okrem toho by sa mali zaviesť integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami aj v prípade aglomerácií od 10 000 do 100 000 EO, kde odľahčovanie v dôsledku zrážok alebo povrchový odtok z urbanizovaných území predstavujú riziko pre životné prostredie alebo verejné zdravie. V uvedených plánoch by sa mali stanoviť opatrenia zamerané na obmedzenie znečistenia z odľahčovania v dôsledku zrážok na maximálne 2 % ročného zozbieraného zaťaženia komunálnych odpadových vôd vypočítanej v podmienkach prietoku pri suchom počasí na základe znečisťujúcich látok v tabuľkách 1 a 2 v prílohe I.

(12) Uvedené plány by mali zahŕňať opatrenia na zníženie znečistenia z odľahčovania v dôsledku zrážok, ako aj na riešenie potenciálne významného znečistenia pochádzajúceho z osobitne zbieraného povrchového odtoku z urbanizovaných území, napríklad znečistenie z prvých dažďov po dlhom období sucha v husto osídlených oblastiach. Uvedené plány by mali zahŕňať aj opatrenia na predchádzanie znečisteniu pri zdroji a uprednostňovať riešenia blízke prírode pred riešeniami, ktoré by si vyžadovali vytvorenie sivej infraštruktúry. Uvedené opatrenia by mohli zahŕňať preventívne dočasné opatrenia zamerané na zabránenie vstupu neznečistených dažďových vôd do zberných systémov alebo dočasnú akumuláciu vrátane prirodzeného zadržiavania vody, ako aj primerané čistenie povrchového odtoku alebo odľahčovania v dôsledku zrážok z prvých dažďov s vysokým zaťažením. Členské štáty sa nabádajú, aby zväčšili zelené a modré plochy v mestských oblastiach a zohľadnili platformu pre mestskú prírodu, ktorá poskytuje usmernenia a poznatky na podporu menších i veľkých miest. S cieľom zabezpečiť primeraný rozsah pokrytia integrovaných plánov nakladania s komunálnymi odpadovými vodami a komplexné riešenie problémov so zrážkovou vodou by sa tieto plány mali vypracovať pre odvodňované územia dotknutých aglomerácií.

(13) S cieľom zabezpečiť, aby integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami boli nákladovo efektívne, je dôležité, aby boli založené na najlepších postupoch už používaných v urbanizovaných územiach. Opatrenia, ktoré sa majú zvážiť, by preto mali vychádzať z dôkladnej analýzy miestnych podmienok a mal by sa

v rámci nich uprednostňovať preventívny prístup zameraný na obmedzenie zberu neznečistenej dažďovej vody a optimalizáciu využívania existujúcej infraštruktúry s cieľom generovať úspory energie a prispievať k znižovaniu emisií. Keďže sa uprednostňuje zelený a modrý rozvoj a zelené a modré investície, nová sivá infraštruktúra by sa mala plánovať len vtedy, keď je to absolútne nevyhnutné.

(14) S cieľom chrániť životné prostredie, najmä pobrežné a morské prostredie vrátane ochrany povrchovej, podzemnej a pitnej vody, a verejné zdravie pred nepriaznivým vplyvom vypúšťaných komunálnych odpadových vôd, ktoré sú nedostatočne vyčistené, by mali všetky vypúšťané komunálne odpadové vody z aglomerácií s 1 000 EO a viac prejsť sekundárnym čistením. V dôsledku rozšírenia rozsahu pôsobnosti tejto smernice na menšie aglomerácie by sa členským štátom mal poskytnúť dostatočný čas na vybudovanie infraštruktúry potrebnej na splnenie povinností stanovených v tejto smernici. Členským štátom by sa tiež mal poskytnúť dostatok času na to, aby prispôsobili svoju čistiarenskú infraštruktúru pre aglomerácie, ktoré vypúšťajú svoje komunálne odpadové vody do pobrežných vôd alebo do menej citlivých oblastí, pre ktoré sa podľa smernice 91/271/EHS nevyžadovalo sekundárne čistenie.

(15) Pri vypúšťaní vo vysokohorských regiónoch, a to regiónoch s nadmorskou výškou viac ako 1 500 m, a v malých aglomeráciách s menej ako 2 000 EO, ktoré sa nachádzajú v oblastiach s chladným podnebím so štvrťročnou priemernou teplotou nižšou ako 6 °C na prítoku, kde je z dôvodu nízkych teplôt ťažké použiť účinné biologické čistenie, by sa malo umožniť čistenie menej prísne než sekundárne čistenie, a to za predpokladu, že podrobné štúdie preukážu, že takéto vypúšťanie nepriaznivo neovplyvní životné prostredie ani zdravie ľudí. Podobne by sa táto výnimka mala vzťahovať aj na vypúšťanie do hlbokomorských vôd z menších aglomerácií s menej ako 150 000 EO, ktoré sa nachádzajú v menej obývaných najvzdialenejších regiónoch s menej ako 275 000 obyvateľmi a náročnou topografiou, napríklad strmými svahmi, a ktoré vypúšťajú svoje komunálne odpadové vody do hlbokomorských vôd v otvorenom oceáne, čo podporuje vysokú úroveň rozriedenia týchto vypúšťaných komunálnych odpadových vôd v recipientoch. S cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie so všetkými členskými štátmi a vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí na celom území Únie by sa však táto výnimka mala obmedziť na 20 rokov, čo je čas potrebný na to, aby sa v oblastiach, kde by mohlo byť používanie sekundárneho čistenia komplikovanejšie, zostávajúce čistiarne komunálnych odpadových vôd postupne modernizovali na sekundárne čistenie. Uvedená výnimka by sa mala umožniť, ak podrobné štúdie preukážu, že takéto vypúšťanie nemá nepriaznivé účinky na životné prostredie ani zdravie ľudí, ani neovplyvňuje súlad recipientov s inými relevantnými právnymi predpismi Únie, ako je smernica 2000/60/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES ([8]) alebo smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES ([9]).

(16) Z hodnotenia vyplynulo, že vďaka vykonávaniu smernice 91/271/EHS sa dosiahlo výrazné zníženie emisií dusíka a fosforu. Podľa hodnotenia sú však čistiarne komunálnych odpadových vôd stále dôležitým zdrojom, z ktorého sa uvedené znečisťujúce látky dostávajú do životného prostredia, čo priamo vedie k eutrofizácii vodných útvarov a morí v Únii. Časti tohto znečistenia možno zabrániť, keďže technický pokrok a zavedené najlepšie postupy ukazujú, že limitné hodnoty emisií dusíka a fosforu stanovené v smernici 91/271/EHS sú zastarané a mali by sa sprísniť, najmä pre väčšie čistiarne odpadových vôd. Všetkým čistiarňam komunálnych odpadových vôd so 150 000 EO a viac by sa mala systematicky ukladať povinnosť terciárneho čistenia, keďže takéto čistiarne predstavujú dôležitý pretrvávajúci zdroj vypúšťania dusíka a fosforu.

(17) Terciárne čistenie by malo byť povinné aj v prípade aglomerácií s 10 000 EO a viac, ktoré vypúšťajú v oblastiach, ktoré podliehajú eutrofizácii alebo sú ohrozené eutrofizáciou. S cieľom zabezpečiť koordináciu snahy obmedziť eutrofizáciu na úrovni príslušných povodí v prípade celej plochy povodia a zabezpečiť jednotné určovanie citlivých oblastí v celej Únii by sa v tejto smernici mali uviesť oblasti, v ktorých sa eutrofizácia podľa údajov, ktoré sú v súčasnosti dostupné, považuje za problém. Okrem toho, aby sa zabezpečila koherentnosť príslušného práva Únie, členské štáty by mali na svojom území identifikovať ďalšie oblasti podliehajúce eutrofizácii alebo ohrozené eutrofizáciou a identifikovať, či sú tieto oblasti citlivé z hľadiska dusíka alebo fosforu alebo z hľadiska dusíka aj fosforu, najmä na základe údajov zozbieraných podľa smernice Rady 91/676/EHS ([10]), smernice 2000/60/ES a smernice 2008/56/ES. Sprísnenie limitných hodnôt, koherentnejšia a inkluzívnejšia identifikácia oblastí citlivých na eutrofizáciu a povinnosť zabezpečiť terciárne čistenie v prípade všetkých veľkých zariadení by spoločne prispelo

([8]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie, ktorou sa zrušuje smernica 76/160/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 4.3.2006, s. 37).

([9]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

([10]) Smernica Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov (Ú. v. ES L 375, 31.12.1991, s. 1).

k obmedzeniu eutrofizácie. Keďže na to budú potrebné dodatočné investície na vnútroštátnej úrovni, členským štátom by sa mal poskytnúť dostatočný čas na zriadenie požadovanej infraštruktúry.

(18) Z najnovších vedeckých poznatkov, z ktorých vychádza niekoľko stratégií Komisie stanovených v štyroch oznámeniach Komisie, konkrétne v oznámení zo 16. januára 2018 s názvom „Európska stratégia pre plasty v obehovom hospodárstve“, z 11. marca 2019 s názvom „Strategický prístup Európskej únie k liekom v životnom prostredí, zo 14. októbra 2020 s názvom „Chemikálie – stratégia udržateľnosti: Na ceste k životnému prostrediu bez toxických látok“ a z 12. mája 2021 s názvom „Cesta k zdravej planéte pre všetkých – Akčný plán EÚ: Dosahovanie nulového znečisťovania ovzdušia, vody a pôdy“, vyplýva potreba prijať opatrenia na riešenie problému mikropolutantov, ktorých prítomnosť bola v súčasnosti zaznamenaná rutinne vo všetkých vodách Únie. Niektoré z uvedených mikropolutantov sú nebezpečné pre verejné zdravie a životné prostredie aj v nízkych koncentráciách mikrogramov na liter alebo aj v nižších. Hoci primárnym, sekundárnym a terciárnym čistením sa už niektoré mikropolutanty odstraňujú, malo by sa zaviesť dodatočné čistenie, t. j. kvartérne čistenie, aby sa zabezpečilo odstránenie širokého spektra zostávajúcich mikropolutantov z komunálnych odpadových vôd. Kvartérne čistenie malo byť v prvom rade zamerané na organické mikropolutanty, ktoré predstavujú významnú časť znečistenia a v prípade ktorých už boli navrhnuté technológie odstraňovania. Kvartérne čistenie by sa malo vyžadovať na základe zásady predbežnej opatrnosti v kombinácii s prístupom založeným na riziku. Kvartérne čistenie by preto mali zabezpečovať všetky čistiarne komunálnych odpadových vôd so 150 000 EO a viac, keďže na tieto zariadenia pripadá významný podiel vypúšťaných mikropolutantov do životného prostredia a odstraňovanie mikropolutantov čistiarňami komunálnych odpadových vôd v takom rozsahu je nákladovo efektívne. V prípade čistiarní odpadových vôd so 150 000 EO a viac by členské štáty mali zabezpečiť priorizáciu požadovaných investícií, aby zariadenia spojené s najvyššími rizikami pre životné prostredie a zdravie ľudí boli zabezpečené bez zbytočného odkladu. V prípade aglomerácií s 10 000 EO a viac by sa od členských štátov malo vyžadovať, aby uplatňovali kvartérne čistenie v oblastiach identifikovaných ako citlivé na znečistenie mikropolutantmi na základe jasných kritérií, ktoré by sa mali špecifikovať. Takéto oblasti by mali zahŕňať lokality, kde vypúšťanie vyčistených komunálnych odpadových vôd do vodných útvarov vedie k nízkym zmiešavacím pomerom, alebo kde sa recipienty používajú na výrobu pitnej vody, chov mäkkýšov alebo ako vody určené na kúpanie. Členské štáty by mali mať možnosť neuplatňovať v uvedených oblastiach kvartérne čistenie, ak z posúdenia rizika vyplynie, že mikropolutanty nepredstavujú žiadne potenciálne nebezpečenstvo pre životné prostredie alebo zdravie ľudí. V prípade všetkých ostatných typov vodných útvarov v aglomeráciách s 10 000 EO a viac by členské štáty mali posúdiť riziká, ktoré vypúšťanie mikropolutantov do komunálnych odpadových vôd predstavuje pre životné prostredie alebo verejné zdravie, na základe štandardizovaného posúdenia rizika a mali by uplatňovať kvartérne čistenie len vtedy, ak je to podľa výsledkov tohto posúdenia rizík potrebné. Ak sa v aglomerácii s 10 000 EO a viac, ktorá bola identifikovaná ako citlivá na znečistenie mikropolutantmi, nachádza viacero čistiarní komunálnych odpadových vôd, kvartérne čistenie by sa malo vyžadovať len od tých, ktoré vypúšťajú do rizikovej oblasti. S cieľom poskytnúť členským štátom dostatok času na plánovanie a realizáciu potrebnej infraštruktúry by sa požiadavka na kvartérne čistenie mala postupne zavádzať až do roku 2045 s jasnými priebežnými cieľmi.

(19) Aby sa zabezpečil trvalé splnenie požiadaviek na sekundárne, terciárne a kvartérne čistenie, pokiaľ ide o vypúšťanie vôd z čistiarní komunálnych odpadových vôd, v súlade s požiadavkami tejto smernice by sa mali odoberať vzorky a uvedené vzorky by mali byť v súlade s parametrickými hodnotami, ktoré sa v nej stanovujú. S cieľom zohľadniť možné technické odchýlky vo výsledkoch získaných na základe uvedených vzoriek by sa mal stanoviť maximálny povolený počet vzoriek, ktoré nespĺňajú uvedené parametrické hodnoty.

(20) Kvartérne čistenie potrebné na odstránenie mikropolutantov z komunálnych odpadových vôd bude vyžadovať dodatočné náklady, ako sú náklady súvisiace s monitorovaním a náklady na nové moderné vybavenie, ktoré sa má nainštalovať v určitých čistiarňach komunálnych odpadových vôd. S cieľom pokryť uvedené dodatočné náklady a v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ vyjadrenou v článku 191 ods. 2 ZFEÚ je nevyhnutné, aby výrobcovia, ktorí uvádzajú na trh Únie výrobky obsahujúce látky, ktoré sa na konci svojej životnosti nachádzajú ako mikropolutanty v komunálnych odpadových vodách, prevzali zodpovednosť za dodatočné čistenie potrebné na odstránenie týchto látok, ktoré vznikli v rámci ich profesionálnej činnosti. Najvhodnejším prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa je systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov, pretože by sa vďaka nemu obmedzil finančný vplyv na daňovníkov a poplatky za vodu a zároveň by sa poskytol stimul na vývoj ekologickejších výrobkov. V tejto súvislosti by sa rozšírená zodpovednosť výrobcov mala uplatňovať bez ohľadu na to, či sa výrobky uvádzajú na trh v členskom štáte alebo tretej krajine alebo či ich jednotlivé komponenty boli vyrobené v členskom štáte alebo tretej krajine, alebo či majú výrobcovia sídlo v Únii, alebo či sa výrobok uvádza na trh prostredníctvom digitálnej platformy. Hlavné zdroje mikropolutantov v súčasnosti predstavujú rezíduá liekov a kozmetických výrobkov, ktoré sa nachádzajú v komunálnych odpadových vodách a ktoré si vyžadujú kvartérne čistenie. Rozšírená zodpovednosť výrobcov by sa preto mala vzťahovať na tieto dve skupiny výrobkov. Na základe výsledkov

monitorovania komunálnych odpadových vôd a najnovších vedeckých údajov by Komisia mala pravidelne hodnotiť, či by sa do systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov nemali zahrnúť aj iné výrobky.

(21) Podľa dostupných údajov by potenciálne zvýšenie výrobných nákladov alebo potenciálne zníženie ziskových rozpätí odvetví, ktoré uvádzajú výrobky na trh Únie, v dôsledku uplatňovania rozšírenej zodpovednosti výrobcov bolo na úrovni Únie marginálne a neohrozilo by cenovú dostupnosť týchto výrobkov ani ich dostupnosť alebo prístupnosť na trhu Únie. Členské štáty by však mali zohľadniť možný vplyv uplatňovania požiadaviek rozšírenej zodpovednosti výrobcov na prístupnosť, dostupnosť a cenovú dostupnosť výrobkov uvádzaných na trh Únie na vnútroštátnej úrovni, najmä pokiaľ ide o lieky, a tiež možný vplyv uplatňovania týchto požiadaviek na rovnaké podmienky pre všetkých. Členské štáty môžu prijať opatrenia na zabezpečenie dostatočných finančných prostriedkov, a to aj financovaním časti nákladov na kvartérne čistenie. Vzhľadom na to, že členské štáty si môžu zvoliť rôzne prístupy k vykonávaniu, pozornosť by sa mala venovať fungovaniu vnútorného trhu, pričom Komisia by mala pri každom nadchádzajúcom hodnotení tejto smernice posúdiť všetky potenciálne vplyvy v tejto súvislosti.

(22) Mala by však existovať možnosť oslobodenia od povinností súvisiacich s rozšírenou zodpovednosťou výrobcov. Táto možnosť by mala existovať, ak je celkové množstvo látok obsiahnutých vo výrobkoch, ktoré uvádza výrobca na trh Únie, nízke, t. j. menej ako 1 tona ročne, keďže dodatočná administratívna záťaž pre výrobcu by bola v takýchto prípadoch v porovnaní s environmentálnymi prínosmi neúmerná. Oslobodenie by malo byť možné aj v prípade tej časti výrobkov, pri ktorej je výrobca schopný preukázať, že na konci životnosti výrobku nevznikajú žiadne mikropolutanty, alebo ak možno preukázať, že rezíduá z výrobku sú v odpadových vodách a životnom prostredí rýchlo biologicky rozložiteľné alebo sa nedostanú do čistiarní komunálnych odpadových vôd. Komisia by mala stanoviť podrobné kritériá identifikácie výrobkov uvádzaných na trh Únie, ktoré na konci svojej životnosti nezanechávajú v komunálnych odpadových vodách mikropolutanty, berúc do úvahy ich nebezpečnosť a biologickú rozložiteľnosť. Pri vypracúvaní týchto kritérií by Komisia mala zohľadniť kritériá, ktoré sú už stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ([11]), ale aj vedecké alebo iné dostupné technické informácie vrátane príslušných medzinárodných noriem. Uvedené kritériá by sa mali stanoviť pred tým, ako povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcu stanovené v tejto smernici nadobudnú účinnosť.

(23) S cieľom zabrániť možným narušeniam vnútorného trhu by sa v tejto smernici mali stanoviť minimálne požiadavky na vykonávanie systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov, zatiaľ čo o praktickej organizácii tohto systému by sa malo rozhodovať na vnútroštátnej úrovni. S cieľom podporiť nahrádzanie látok a výrobkov, z ktorých vznikajú rezíduá mikropolutantov v komunálnych odpadových vodách, by príspevky výrobcov mali byť úmerné množstvám látok obsiahnutých vo výrobkoch, ktoré uvádzajú na trh, a nebezpečnosti týchto látok a ich rezíduí. Príspevky by mali pokrývať, nie však prekračovať investičné a prevádzkové náklady na monitorovacie činnosti týkajúce sa mikropolutantov, náklady na zber, oznamovanie a nestranné overovanie štatistických údajov o množstvách a nebezpečnosti výrobkov uvedených na trh v členských štátoch a na uplatňovanie kvartérneho čistenia komunálnych odpadových vôd účinným spôsobom. Uvedené príspevky by mali pokrývať aj prevádzkové náklady na kvartérne čistenie, ktoré je už zavedené v deň nadobudnutia účinnosti tejto smernice, keď je to potrebné na splnenie povinností v rámci systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov. Mali by pokrývať aj časť investičných nákladov na zavedené kvartérne čistenie, pričom by sa malo zohľadniť odpisovanie investícií a lehoty pre splnenie povinností v oblasti financovania stanovené v tejto smernici. Keďže komunálne odpadové vody sa čistia kolektívne, je vhodné zaviesť požiadavku, aby výrobcovia vstúpili do centralizovanej organizácie, ktorá môže v ich mene plniť ich povinnosti týkajúce sa rozšírenej zodpovednosti výrobcov.

(24) Z hodnotenia takisto vyplynulo, že odvetvie čistenia komunálnych odpadových vôd má možnosť výrazne znížiť vlastnú spotrebu energie a vyrábať energiu z obnoviteľných zdrojov, napríklad tým, že sa lepšie využijú plochy, ktoré sú k dispozícii v čistiarňach komunálnych odpadových vôd, na výrobu slnečnej energie alebo že sa z kalu bude vyrábať bioplyn, ako aj prostredníctvom tepelnej alebo kinetickej energie alebo iných obnoviteľných zdrojov energie. Hodnotenie takisto poukazuje na to, že bez jasných právnych záväzkov možno v tomto odvetví očakávať len čiastočný pokrok. V tejto súvislosti by sa od členských štátov malo vyžadovať, aby zabezpečili, že celkové ročné množstvo energie spotrebované všetkými čistiarňami komunálnych odpadových vôd na ich území, ktoré čistia zaťaženie 10 000 EO a viac, nie je vyššie ako množstvo energie z obnoviteľných zdrojov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 ([12]), ktoré tieto čistiarne komunálnych

([11]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1).

([12]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82).

odpadových vôd vyrobia. S cieľom zohľadniť osobitosti každej čistiarne komunálnych odpadových vôd, optimalizovať potrebné investície a umožniť flexibilitu potrebnú na dosiahnutie cieľa energetickej neutrality, a zároveň zabezpečiť, aby sa v plnej miere dosiahol potenciál výroby energie z obnoviteľných zdrojov a úspor energie, by sa tento cieľ mal dosiahnuť na vnútroštátnej úrovni, a nie pre každú čistiareň odpadových vôd. Mala by sa zohľadniť všetka energia z obnoviteľných zdrojov, napríklad hydraulická, slnečná, tepelná, veterná energia alebo bioplyn, vyrobená prevádzkovateľmi alebo vlastníkmi čistiarní komunálnych odpadových vôd, či už priamo v čistiarňach, alebo mimo nich. Tento cieľ by sa mal postupne s priebežnými cieľmi dosiahnuť do 31. decembra 2045. Malo by byť možné nakúpiť v rokoch 2040 a 2045 z externých zdrojov obmedzené množstvo nefosílnej energie, ktorá priamo nesúvisí s činnosťami čistenia komunálnych odpadových vôd, na základe uplatnenia výnimky spojenej s určitými podmienkami. Výroba energie z obnoviteľných zdrojov vlastníkmi alebo prevádzkovateľmi čistiarne komunálnych odpadových vôd alebo v ich mene by nemala zahŕňať nákup energie z obnoviteľných zdrojov. Dosiahnutie uvedeného cieľa energetickej neutrality prispeje najmä k zníženiu emisií skleníkových plynov z odvetvia čistenia komunálnych odpadových vôd, ktorým možno predísť, a zároveň podporí dosiahnutie cieľov klimatickej neutrality do roku 2050 a súvisiacich vnútroštátnych cieľov a cieľov Únie, ako sú ciele stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 ([13]). Iniciatívy na dosiahnutie energetickej neutrality by však nemali viesť k zvýšeniu emisií metánu alebo oxidu dusného. V súlade so smernicou (EÚ) 2018/2001 by členské štáty mali uľahčiť postupy udeľovania povolení pre projekty v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov potrebné na dosiahnutie energetickej neutrality odvetvia čistenia komunálnych odpadových vôd. Znížiť energetickú závislosť Únie, čo je jeden z cieľov vyjadrených v oznámení Komisie z 18. mája 2022 s názvom „Plán Repower EU“, pomôže aj podpora výroby bioplynu alebo slnečnej energie v rámci Únie a zároveň zlepšovanie opatrení v oblasti energetickej efektívnosti v súlade so zásadou prvoradosti energetickej efektívnosti v zmysle vymedzenia v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 ([14]) a optimálne využitie digitalizácie, čo znamená, že pri formovaní energetickej politiky a prijímaní príslušných investičných rozhodnutí sa čo najdôslednejšie zohľadnia opatrenia efektívne z hľadiska nákladov a úspory energie. Je to aj v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/844 ([15]) a so smernicou (EÚ) 2018/2001, v ktorých sa miesta čistenia komunálnych odpadových vôd považujú za oblasti vhodné na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov, čo znamená miesto určené ako osobitne vyhovujúce na to, aby sa tam inštalovalo zariadenie na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov. V záujme dosiahnutia cieľa energetickej neutrality prostredníctvom optimálnych opatrení v prípade každej čistiarne komunálnych odpadových vôd a zberného systému by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa v zmysle vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1791/EÚ ([16]) každé štyri roky vykonávali energetické audity. Uvedené audity by mali zahŕňať aj identifikáciu potenciálu zníženia spotreby energie, nákladovo efektívnej rekuperácie odpadového tepla a jeho využívania, a to na mieste alebo prostredníctvom miestnej energetickej sústavy, alebo nákladovo efektívneho využívania alebo nákladovo efektívnej výroby energie z obnoviteľných zdrojov podľa kritérií stanovených v prílohe VI k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ ([17]).

(25) Keďže znižovania emisií metánu majú proporcionálne väčší vplyv na zmiernenie zmeny klímy než znižovanie emisií oxidu uhličitého a keďže odvetvie čistenia komunálnych odpadových vôd je identifikované ako jedno z hlavných odvetví produkujúcich emisie metánu, toto odvetvie by malo monitorovať a snažiť sa znižovať emisie metánu, ako sa uvádza v globálnom záväzku o metáne, čo je iniciatíva zavedená na konferencii OSN o zmene klímy v Glasgowe (COP 26), podobne ako znižovanie emisií metánu v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1787 ([18]) , aby sa zabezpečil príspevok odvetvia čistenia komunálnych odpadových vôd k dosiahnutiu cieľa klimatickej neutrality najneskôr do roku 2050, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) 2021/1119.

(26) Keďže cezhraničný charakter znečistenia vôd si vyžaduje spoluprácu medzi susednými členskými štátmi alebo tretími krajinami pri riešení tohto znečistenia a identifikácii opatrení na riešenie jeho zdroja, členské štáty by mali

([13]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 z 30. mája 2018 o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013 (Ú. v. EÚ L 156, 19.6.2018, s. 26).

([14]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 z 11. decembra 2018 o riadení energetickej únie a opatrení v oblasti klímy, ktorým sa menia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EÚ, 2012/27/EÚ a 2013/30/EÚ, smernice Rady 2009/119/ES a (EÚ) 2015/652 a ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 1).

([15]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/844 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov a smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti (Ú. v. EÚ L 156, 19.6.2018, s. 75).

([16]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1791 z 13. septembra 2023 o energetickej efektívnosti a o zmene nariadenia (EÚ) 2023/955 (Ú. v. EÚ L 231, 20.9.2023, s. 1).

([17]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

([18]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1787 z 13. júna 2024 o znižovaní emisií metánu v odvetví energetiky a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/942 (Ú. v. EÚ L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

byť povinné informovať sa navzájom alebo dotknutú tretiu krajinu, ak významné znečistenie vôd pochádzajúce z vypúšťaných komunálnych odpadových vôd v jednom členskom štáte alebo tretej krajine má alebo pravdepodobne môže mať vplyv na kvalitu vody iného členského štátu alebo tretej krajiny. Takéto informácie by sa mali poskytnúť okamžite v prípade náhodného znečistenia významne ovplyvňujúceho vodné útvary po prúde a o reakciách na ne by sa malo komunikovať načas. Ak členské štáty už uzavreli vzájomné dohody alebo dohody s tretími krajinami o environmentálnych otázkach týkajúcich sa vody, mohla by sa zohľadniť spolupráca prostredníctvom týchto dohôd. Komisia by mala byť informovaná o takomto znečistení a v prípade potreby by sa mala na žiadosť členských štátov zúčastňovať na zasadnutiach. Okrem toho je dôležité bojovať proti cezhraničnému znečisťovaniu z tretích krajín, ktoré majú spoločné vodné útvary s niektorými členskými štátmi. V záujme riešenia znečistenia, ktoré spôsobujú tretie krajiny alebo ktorým sú vystavené tretie krajiny, sa spolupráca a koordinácia s tretími krajinami môže uskutočňovať v rámci Dohovoru EHK OSN o ochrane a využívaní hraničných vodných tokov a medzinárodných jazier ([19]) alebo iných príslušných regionálnych dohovorov, ako sú regionálne dohovory o moriach alebo o riekach.

(27) S cieľom zabezpečiť ochranu životného prostredia a zdravia ľudí by členské štáty mali zabezpečiť, aby zberné systémy a čistiarne komunálnych odpadových vôd vybudované v záujme splnenia požiadaviek tejto smernice boli navrhnuté, skonštruované, prevádzkované a udržiavané tak, aby zaručovali dostatočnú výkonnosť za všetkých normálnych miestnych klimatických podmienok. Keďže infraštruktúra komunálnych odpadových vôd bola uznaná za súčasť kritických subjektov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2557 ([20]), členské štáty by mali takisto zabezpečiť, aby sa čistiarne komunálnych odpadových vôd a zberné systémy pri ich navrhovaní, výstavbe a prevádzke posudzovali z hľadiska ich zraniteľnosti voči extrémnym udalostiam, ku ktorým dochádza v dôsledku zmeny klímy.

(28) Do čistiarní komunálnych odpadových vôd sa dostávajú aj odpadové vody iné ako z domácností vrátane priemyselných odpadových vôd, ktoré môžu obsahovať celý rad znečisťujúcich látok, ktoré smernica 91/271/EHS výslovne nepokrýva, ako sú ťažké kovy, mikroplasty, mikropolutanty a iné chemikálie vrátane perfluóralkylových a polyfluóralkylových látok (ďalej len „PFAS“). Takáto odpadová voda iná ako z domácností môže pochádzať napríklad z priemyslu, obchodných prevádzok alebo nemocníc a iných lekárskych zariadení. Vo väčšine prípadov sú poznatky a znalosti o takomto znečistení nedostatočné, čo môže viesť k zhoršeniu fungovania procesu čistenia a prispievať k znečisťovaniu recipientov, a zároveň zabrániť zhodnocovaniu kalu a opätovnému využívaniu vyčistených odpadových vôd. Členské štáty by preto mali pravidelne monitorovať znečistené vody iné ako z domácností, ktoré vstupujú do čistiarní komunálnych odpadových vôd a vypúšťajú sa do vodných útvarov, a podávať o ňom správy. Aby sa zabránilo znečisťovaniu vypúšťaním odpadových vôd iných ako z domácností pri zdroji, uvoľňovanie znečisťujúcich látok z priemyselných odvetví alebo podnikov napojených na zberné systémy by malo podliehať vopred prijatým predpisom alebo vopred vydanému osobitnému povoleniu alebo obom od príslušného orgánu alebo subjektu. S cieľom zabezpečiť, aby zberné systémy a čistiarne komunálnych odpadových vôd boli technicky schopné prijímať a čistiť pritekajúce znečistené vody, by sa pred vydaním uvedených povolení alebo pred prijatím predpisov mali uskutočniť konzultácie s prevádzkovateľmi, ktorí spravujú čistiarne komunálnych odpadových vôd prijímajúce odpadové vody iné ako z domácností, pričom títo prevádzkovatelia by mali byť informovaní, a prevádzkovatelia by mali mať na požiadanie možnosť nahliadnuť do vydaných povolení, aby mohli prispôsobiť svoje procesy čistenia. Ak sa v pritekajúcich vodách zistí znečistenie iné ako z domácností, členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na zníženie znečistenia pri zdroji tým, že sa zlepší monitorovanie znečisťujúcich látok v zberných systémoch, aby bolo možné identifikovať zdroje znečistenia, a v prípade potreby tým, že sa preskúmajú povolenia poskytnuté príslušným pripojeným čistiarňam komunálnych odpadových vôd.

(29) Vodné zdroje Únie sú pod čoraz väčším náporom, čo v niektorých oblastiach Únie vedie k trvalému alebo dočasnému nedostatku vody. Schopnosť Únie reagovať na rastúci nápor na vodné zdroje by sa mohla zlepšiť vďaka intenzívnejšiemu opätovnému využívaniu vyčistených komunálnych odpadových vôd, čím by sa obmedzil odber sladkej vody z útvarov povrchových vôd a podzemných vôd. Opätovné využívanie vyčistených komunálnych odpadových vôd by sa preto malo podporovať a uplatňovať vždy, keď je to vhodné, najmä v oblastiach s nedostatkom vody a na všetky vhodné účely, pričom by sa mal zabezpečiť minimálny ekologický prietok recipientov a zohľadniť potreba zabezpečiť splnenie cieľov dobrého ekologického a chemického stavu recipientov v zmysle vymedzenia v smernici 2000/60/ES. Na dosiahnutie tohto cieľa by členské štáty mali pri posudzovaní vplyvov vykonávanom podľa smernice 2000/60/ES vykonávať monitorovanie vplyvu opätovného využívania vyčistených komunálnych odpadových vôd na minimálny ekologický prietok recipientov. Potenciál opätovného využitia vyčistených komunálnych odpadových vôd by sa mal posúdiť tak, aby sa zohľadnili plány manažmentu

([19]) Ú. v. ES L 186, 5.8.1995, s. 44.
([20]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2557 zo 14. decembra 2022 o odolnosti kritických subjektov a o zrušení smernice Rady 2008/114/ES (Ú. v. EÚ L 333, 27.12.2022, s. 164).

povodí vypracované podľa smernice 2000/60/ES a rozhodnutia členských štátov podľa článku 2 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/741 ([21]), ako aj potreba zabezpečiť splnenie cieľov dobrého ekologického a chemického stavu recipientov v zmysle vymedzenia v smernici 2000/60/ES. Sprísnenie požiadaviek na čistenie komunálnych odpadových vôd a opatrenia na lepšie monitorovanie, sledovanie a zníženie znečistenia pri zdroji budú mať vplyv na kvalitu vyčistených komunálnych odpadových vôd, a preto sa vďaka nim podporí opätovné využívanie vody. Ak sa vody opätovne využívajú na poľnohospodárske zavlažovanie, malo by sa to vykonávať v súlade s nariadením (EÚ) 2020/741. Ak je to vhodné na zaistenie bezpečného opätovného využívania vyčistených komunálnych odpadových vôd, členské štáty by mali zvážiť kvartérne čistenie komunálnych odpadových vôd, ktoré sa opätovne využívajú alebo sa budú opätovne využívať. Opatrenia zamerané na podporu opätovného využívania vyčistenej komunálnej odpadovej vody a na takéto opätovné využívanie by sa mali zvážiť v stratégiách odolnosti vodných zdrojov na úrovni členských štátov, ak sú takéto stratégie k dispozícii.

(30) Živiny obsiahnuté v komunálnych odpadových vodách môžu byť užitočné v prípadoch, keď sa vyčistené komunálne odpadové vody opätovne využívajú v poľnohospodárstve v súlade s nariadením (EÚ) 2020/741. V uvedených prípadoch by členské štáty mali mať možnosť za osobitných podmienok na zabezpečenie najvyššej úrovne ochrany životného prostredia a zdravia ľudí využívať výnimku z povinnosti uplatňovať terciárne čistenie v súlade s touto smernicou len pre tú časť vyčistených komunálnych odpadových vôd, ktorá sa opätovne využíva v poľnohospodárstve.

(31) S cieľom zabezpečiť riadne vykonávanie tejto smernice, a najmä dodržiavanie limitných hodnôt emisií, je dôležité monitorovať vypúšťanie vyčistených komunálnych odpadových vôd do životného prostredia. Monitorovanie by sa malo vykonávať prostredníctvom zavedenia povinného systému vopred prijatých predpisov alebo vopred vydaných osobitných povolení alebo oboch na vnútroštátnej úrovni, aby sa vyčistené komunálne odpadové vody mohli vypúšťať do životného prostredia. Okrem toho, aby sa zabránilo neúmyselnému vypúšťaniu bionosných médií do životného prostredia z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré používajú bionosné médiá, je nevyhnutné, aby sa do povolení na vypúšťanie alebo predpisov alebo oboch zahrnuli osobitné povinnosti, a to takéto vypúšťanie neustále monitorovať a predchádzať mu. Takéto bionosné médiá sú zvyčajne vyrobené z plastu a mohli by zahŕňať okrem iného bionosiče, biočastice alebo polystyrénové častice.

(32) V prípade potreby by členské štáty mali prispôsobiť svoju infraštruktúru na zber a čistenie komunálnych odpadových vôd podľa počtu svojho obyvateľstva a súvisiaceho zaťaženia odpadových vôd z domácností, aby aj naďalej dodržiavali požiadavky tejto smernice. Možný vplyv vypúšťania na recipienty v dôsledku výstavby a prispôsobovania takejto infraštruktúry by sa nemal považovať za porušenie ich povinností podľa smernice 2000/60/ES za predpokladu, že sú splnené všetky podmienky stanovené v tejto smernici.

(33) V záujme zabezpečenia ochrany životného prostredia by priame vypúšťanie biologicky rozložiteľných odpadových vôd iných ako z domácností do životného prostredia z určitých priemyselných odvetví malo podliehať príslušným požiadavkám. Uvedenými požiadavkami by sa malo zabezpečiť, aby priame vypúšťanie z určitých priemyselných odvetví podliehalo sekundárnemu, terciárnemu a kvartérnemu čisteniu, ktoré je potrebné na ochranu životného prostredia a zdravia ľudí, a aby sa v konečnej analýze dodržali stanovené parametre pre vyčistené odpadové vody alebo sa zabezpečila rovnaká úroveň ochrany životného prostredia.

(34) Podľa článku 168 ods. 1 ZFEÚ činnosti Únie dopĺňajú vnútroštátne politiky a majú sa zameriavať na zlepšenie verejného zdravia a prevenciu chorôb. S cieľom zabezpečiť optimálne využívanie relevantných údajov týkajúcich sa verejného zdravia získaných z komunálnych odpadových vôd by sa mal zaviesť dohľad nad komunálnymi odpadovými vodami, ktorý by sa mal využívať na účely prevencie alebo včasného varovania, napríklad pri odhaľovaní špecifických vírusov v komunálnych odpadových vodách ako signál vzniku epidémií alebo pandémií. Členské štáty by mali nadviazať dialóg a koordináciu medzi príslušnými orgánmi zodpovednými za verejné zdravie a príslušnými orgánmi zodpovednými za nakladanie s komunálnymi odpadovými vodami. V kontexte tejto koordinácie by sa mali jasne rozdeliť úlohy, zodpovednosť a náklady medzi tieto príslušné orgány. Členské štáty by mali vypracovať zoznam parametrov relevantných pre verejné zdravie, ktoré sa majú monitorovať v komunálnych odpadových vodách, ako aj stanoviť periodicitu a umiestnenie odberu vzoriek, s prihliadnutím na odporúčania, okrem iného, Európskeho centra pre prevenciu a kontrolu chorôb, Úradu pre pripravenosť a reakcie na núdzové zdravotné situácie a Svetovej zdravotníckej organizácie, a zvážiť zaradenie týchto zdravotných parametrov do takéhoto zoznamu: SARS-CoV-2 a jeho varianty, poliovírus, vírus chrípky, nové patogény a akékoľvek iné parametre verejného zdravia, ktoré sa považujú za relevantné. Na základe informácií zozbieraných počas pandémie

([21]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/741 z 25. mája 2020 o minimálnych požiadavkách na opätovné využívanie vody (Ú. v. EÚ L 177, 5.6.2020, s. 32).

ochorenia COVID-19 a skúseností získaných pri vykonávaní odporúčania Komisie (EÚ) 2021/472 ([22]) by sa od členských štátov malo vyžadovať, aby v prípade núdzových zdravotných situácií pravidelne monitorovali relevantné zdravotné parametre v komunálnych odpadových vodách. S cieľom zabezpečiť používanie harmonizovaných metód by členské štáty mali v čo najväčšej možnej miere uplatňovať metódy odberu vzoriek a analýzy stanovené v odporúčaní (EÚ) 2021/472 na monitorovanie vírusu SARS-CoV-2 a jeho variantov.

(35) Únia uznáva dôležitosť riešenia problému antimikrobiálnej rezistencie, a to najmä v oznámení Komisie z 29. júna 2017 s názvom „Európsky akčný plán ‚jedno zdravie' proti antimikrobiálnej rezistencii (AMR)", a prijala Európsky akčný plán „jedno zdravie" proti antimikrobiálnej rezistencii. Podľa Svetovej zdravotníckej organizácie sa komunálne odpadové vody uznávajú a dokumentujú ako hlavné zdroje antimikrobiálnych látok a ich metabolitov, ako aj baktérií rezistentných voči antimikrobiálnym látkam a ich génov. V záujme rozšírenia poznatkov o hlavných zdrojoch antimikrobiálnej rezistencie by sa mala zaviesť povinnosť monitorovať prítomnosť antimikrobiálnej rezistencie v komunálnych odpadových vodách, a tým ďalej prehlbovať naše vedecké poznatky a potenciálne prijať primerané opatrenia v budúcnosti.

(36) V tejto smernici sa potvrdzuje prístup „jedno zdravie", uznaný Svetovou zdravotníckou organizáciou, ako integrovaný a zjednocujúci prístup, ktorého cieľom je udržateľná rovnováha a optimalizácia zdravia ľudí, zvierat a ekosystémov. V rámci prístupu „jedno zdravie" sa uznáva, že zdravie ľudí, domácich a voľne žijúcich zvierat, rastlín a širšieho životného prostredia vrátane ekosystémov je úzko prepojené a vzájomne závislé.

(37) S cieľom chrániť životné prostredie a zdravie ľudí by členské štáty mali identifikovať a posúdiť riziká spojené s nakladaním s komunálnymi odpadovými vodami. Posúdenie rizika by mohlo obsahovať rozsiahly chemický skríning zameraný aj na chemické zmesi alebo metódy založené na biologických účinkoch alebo oboje s cieľom identifikovať látky, ktoré vyvolávajú obavy, okrem iného, v súvislosti s vodnými organizmami alebo kvalitou pitnej vody alebo vody určenej na kúpanie. Na základe tejto identifikácie a v prípade potreby na dosiahnutie súladu s požiadavkami právnych predpisov Únie o vodách by členské štáty mali prijať prísnejšie opatrenia na zber a čistenie komunálnych odpadových vôd, než sú opatrenia požadované na dosiahnutie súladu s minimálnymi požiadavkami stanovenými v tejto smernici. V súlade s článkom 191 ods. 2 ZFEÚ a ako doplnok k opatreniam stanoveným alebo prijatým v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice 2000/60/ES by členské štáty mali prioritne presadzovať kontrolu znečisťujúcich látok pri zdroji s cieľom zabrániť znečisťovaniu recipientov. Členské štáty by mali predovšetkým prijať preventívne opatrenia na obmedzenie rizika, že sa do komunálnych odpadových vôd a kalov dostanú úmyselne a neúmyselne uvoľňované mikroplasty.

(38) V závislosti od situácie môže medzi tieto prísnejšie opatrenia patriť okrem iného zriadenie zberných systémov, vypracovanie integrovaných plánov nakladania s komunálnymi odpadovými vodami alebo používanie sekundárneho, terciárneho alebo kvartérneho čistenia komunálnych odpadových vôd v prípade aglomerácií alebo čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré nedosahujú prahové hodnoty EO, na základe ktorých by sa uplatnili štandardné požiadavky. Môžu zahŕňať aj náročnejšie čistenie než čistenie potrebné na dodržanie minimálnych požiadaviek alebo dezinfekciu vyčistených komunálnych odpadových vôd potrebnú na dosiahnutie súladu so smernicou 2006/7/ES.

(39) Čiastkový cieľ č. 6.2 cieľa udržateľného rozvoja OSN č. 6 o čistej vode a hygiene, podľa ktorého musia členské štáty do roku 2030 dosiahnuť prístup k primeranému a spravodlivému systému sanitárnych a hygienických zariadení pre všetkých a zabrániť vykonávaniu fyziologických potrieb mimo sanitárnych zariadení, pričom osobitnú pozornosť budú venovať potrebám žien a dievčat a osôb v zraniteľných situáciách. Sanitárne zariadenia by mali umožňovať bezpečné nakladanie s ľudským močom, výkalmi a menštruačnou krvou a ich likvidáciu, ako aj výmenu menštruačných výrobkov. Okrem toho sa v zásade 20 Európskeho piliera sociálnych práv, v ktorom sa stanovuje, že každý má právo na prístup ku kvalitným základným službám vrátane vody a sanitárnych zariadení. V tejto súvislosti a v súlade s odporúčaniami uvedenými v usmerneniach pre sanitáciu a zdravie Svetovej zdravotníckej organizácie ([23]) a s Protokolom o vode a zdraví k Dohovoru o ochrane a využívaní hraničných vodných tokov a medzinárodných jazier podpísaným v Londýne 17. júna 1999 by sa členské štáty mali zaoberať otázkou prístupu k sanitárnym zariadeniam na vnútroštátnej úrovni. Malo by sa to uskutočniť prostredníctvom opatrení na zabezpečenie prístupu k sanitárnym zariadeniam pre všetkých, napríklad tak, že sa zriadia sanitárne zariadenia vo verejných priestoroch a podporí sa prístupnosť vhodných sanitárnych zariadení vo verejnej správe a verejných budovách bezplatne alebo cenovo dostupne pre všetkých vrátane všetkých druhov zariadení a služieb, ako sú napríklad splachovacie a suché toalety. Mali by ponúkať bezpečnosť, čo znamená, že by mali byť vo vhodných prípadoch vždy prístupné pre

([22]) Odporúčanie Komisie (EÚ) 2021/472 zo 17. marca 2021 o spoločnom prístupe k zavedeniu systematického dohľadu nad SARS-CoV-2 a jeho mutáciami v odpadových vodách v EÚ (Ú. v. EÚ L 98, 19.3.2021, s. 3).

([23]) Usmernenia Svetovej zdravotníckej organizácie pre sanitáciu a zdravie, 2018.

všetkých, a to aj pre osoby s osobitnými potrebami, ako sú deti, staršie osoby, osoby so zdravotným postihnutím a bezdomovci, že by sa mali nachádzať na mieste, ktoré zabezpečuje maximálnu bezpečnosť používateľov, a že ich používanie by malo byť hygienicky a technicky bezpečné. Okrem toho by mal byť počet takýchto zariadení dostatočný na to, aby sa zabezpečilo uspokojenie potrieb ľudí a aby čakanie nebolo neprimerane dlhé. O tom, aký počet sanitárnych zariadení vo verejných priestoroch je dostatočný, by sa malo rozhodnúť na príslušnej úrovni s ohľadom na zásadu subsidiarity.

(40) Osobitná situácia menšinových kultúr, ako sú Rómovia a Travelleri, bez ohľadu na to, či sú usadení, alebo nie, a najmä ich nedostatočný prístup k sanitárnym zariadeniam, boli uznané v oznámení Komisie zo 7. októbra 2020 s názvom „Únia rovnosti: strategický rámec EÚ pre rovnosť, začleňovanie a účasť Rómov“, v ktorom sa vyzýva na zlepšenie účinného rovnakého prístupu k základným službám. Vo všeobecnosti je vhodné, aby členské štáty venovali osobitnú pozornosť zraniteľným skupinám alebo skupinám, ktoré sú marginalizované kvôli faktorom súvisiacim s ich sociálno-ekonomickou situáciou, etnickou príslušnosťou, sexualitou, pohlavím, zdravotným postihnutím, bezdomovectvom, právnym postavením, náboženským presvedčením alebo z iných dôvodov, a prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie prístupu týchto skupín k sanitárnym zariadeniam. Je dôležité, aby identifikácia týchto skupín bola konzistentná s článkom 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/2184 ([24]). Opatrenia na zlepšenie prístupu zraniteľných a marginalizovaných skupín k sanitárnym zariadeniam môžu zahŕňať poskytovanie sanitárnych zariadení vo verejných a súkromných priestoroch bezplatne alebo za malý servisný poplatok, ako aj v budovách verejnej správy, zlepšenie alebo udržiavanie pripojenia na primerané systémy na zber komunálnych odpadových vôd a zvyšovanie informovanosti o najbližších sanitárnych zariadeniach.

(41) Podľa usmernení Únie v oblasti ľudských práv týkajúcich sa bezpečnej pitnej vody a sanitácie, ktoré prijala Rada 17. júna 2019, sa osobitná pozornosť musí venovať potrebám žien a dievčat, keďže pri prístupe k sanitárnym zariadeniam mimo svojich domovov sú obzvlášť ohrozené a vystavené útokom, sexuálne a rodovo motivovanému násiliu, obťažovaniu a iným hrozbám pre ich bezpečnosť. Je to v súlade so závermi Rady o diplomacii v oblasti vody, ktoré prijala 19. novembra 2018 a v ktorých sa opätovne potvrdzuje dôležitosť začlenenia rodového hľadiska do diplomacie v oblasti vody. Členské štáty by preto mali venovať osobitnú pozornosť ženám a dievčatám ako zraniteľnej skupine a mali by prijať potrebné opatrenia na zlepšenie alebo zachovanie ich bezpečného prístupu k sanitárnym zariadeniam.

(42) V hodnotení sa dospelo k záveru, že nakladanie s kalom by sa mohlo zlepšiť, aby sa lepšie zosúladilo so zásadami obehového hospodárstva a hierarchie odpadového hospodárstva v zmysle vymedzenia v článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES ([25]). Opatrenia na lepšie monitorovanie a zníženie znečistenia z odpadových vôd iných ako z domácností pri zdroji prispejú k zlepšeniu kvality vyprodukovaného kalu a zaistia jeho bezpečné používanie v poľnohospodárstve. S cieľom zabezpečiť riadne a bezpečné získavanie živín vrátane kritickej látky fosfor z kalu by sa na úrovni Únie mala stanoviť kombinovaná minimálna miera opätovného využitia a recyklácie. Členské štáty by mali mať možnosť si vybrať, či budú opätovne využívať alebo recyklovať alebo oboje komunálne odpadové vody alebo kaly alebo oboje na účely spätného získania fosforu. Táto kombinovaná minimálna miera opätovného využitia a recyklácie by mala zohľadňovať obsah fosforu v kale, ktorý sa môže v jednotlivých oblastiach líšiť. Mala by zohľadňovať aj úroveň saturácie jednotlivých vnútroštátnych trhov, napríklad dostupnosť iných zdrojov fosforu z ekologických zdrojov, napríklad z chovu hospodárskych zvierat, a možnosti jeho absorpcie v poľnohospodárstve. Členské štáty by sa mali nabádať, aby monitorovali mikropolutanty v kaloch, najmä ak existuje riziko akumulácie mikropolutantov v kaloch a keď sa opätovne využívajú v poľnohospodárstve, s cieľom zvýšiť poznatky o jeho prítomnosti a chrániť životné prostredie a zdravie ľudí. Malo by sa podnecovať riadne a bezpečné získavanie živín a ich opätovné využitie v poľnohospodárstve s cieľom podporiť odolnosť a udržateľnosť odvetvia poľnohospodárstva a prispieť k strategickej autonómii odvetvia hnojív v Únii. V tejto súvislosti by členské štáty mali pri zohľadnení vnútroštátnych a miestnych možností zhodnocovania prijať opatrenia na podnecovanie výroby a nákupu živín získaných z komunálnych odpadových vôd a kalov. Pri opätovnom využití kalu v poľnohospodárstve by sa osobitná pozornosť mala venovať mikroplastom. Preto by sa pri opätovnom využití kalov v poľnohospodárstve mali mikroplasty systematicky monitorovať. Tieto informácie sú nevyhnutné pre bezpečné nakladanie s kalmi v poľnohospodárstve a akékoľvek možné preskúmanie príslušnej politiky Únie.

([24]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/2184 zo 16. decembra 2020 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu (Ú. v. EÚ L 435, 23.12.2020, s. 1).

([25]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3).

(43) Na overenie splnenia nových požiadaviek tejto smernice týkajúcich sa mikropolutantov, znečistenia iného ako z domácností, energetickej neutrality, odľahčovania v dôsledku zrážok a povrchového odtoku z urbanizovaných území je potrebné primerané monitorovanie. Ak je to technicky možné a vhodné, monitorovanie by sa malo podporovať využívaním digitálnych nástrojov. Využívanie digitálnych nástrojov by sa malo systematicky zvažovať najmä pri prevádzkovom riadení zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd. Na overenie súladu kvartérneho čistenia, pokiaľ ide o zníženie množstva mikropolutantov vo vypúšťaných komunálnych odpadových vodách, stačí monitorovať obmedzený súbor reprezentatívnych mikropolutantov. Periodicita monitorovania by mala vychádzať zo súčasných najlepších postupov, ktoré sa v súčasnosti uplatňujú vo Švajčiarsku. Aby uvedené povinnosti zostali nákladovo efektívne, mali by sa prispôsobiť veľkosti čistiarní komunálnych odpadových vôd a aglomerácií. Na účely takéhoto monitorovania sa v tejto smernici stanovuje vykonávanie odberu vzoriek. Vždy, keď sa vykonáva odber vzoriek, vzorka sa odoberá na prítoku do čistiarne ako aj na odtoku z čistiarne komunálnych odpadových vôd. Monitorovanie takisto prispeje k poskytovaniu údajov pre celkový rámec monitorovania životného prostredia, ako sa stanovuje v ôsmom environmentálnom akčnom programe ([26]), a konkrétnejšie prispeje k rámcu monitorovania a výhľadu nulového znečisťovania, ktorý tvorí jeho základ a je stanovený v oznámení Komisie z 12. mája 2021 s názvom „Cesta k zdravej planéte pre všetkých - Akčný plán EÚ: Dosahovanie nulového znečisťovania ovzdušia, vody a pôdy“.

(44) Mikroplasty a príslušné mikropolutanty by sa v relevantných prípadoch mali monitorovať pri odľahčovaní v dôsledku zrážok a pri vypúšťaní povrchového odtoku z urbanizovaných území z delených systémov, pričom sa použije reprezentatívny program odberu vzoriek, ktorý umožní odhady koncentrácií na účely modelovania kvality vody. Emisie skleníkových plynov by sa mali monitorovať vo vhodných prípadoch prostredníctvom analýz, výpočtov a modelovania.

(45) S cieľom zabezpečiť ochranu životného prostredia a prijatie primeraných opatrení v rámci posúdenia rizika, ktoré sa má vykonať na účely vykonávania tejto smernice, ako aj vykonávania iných právnych predpisov Únie, by členské štáty mali monitorovať široké spektrum znečisťujúcich látok na prítokoch a odtokoch čistiarní komunálnych odpadových vôd. S cieľom zabrániť zbytočnému zaťaženiu by sa mali monitorovať len znečisťujúce látky, pri ktorých možno očakávať, že sa nachádzajú v komunálnych odpadových vodách, pričom by sa mala zohľadniť veľká rozmanitosť znečisťujúcich látok, ktoré by sa mohli dostať do čistiarní komunálnych odpadových vôd, a to aj z iných zdrojov odpadových vôd ako z domácností. Členské štáty by mali mať možnosť znížiť periodicitu monitorovania, ak sa v po sebe nasledujúcich kampaniach odberu vzoriek nenájdu znečisťujúce látky. Z najnovších údajov vyplýva, že v komunálnych odpadových vodách sa nachádzajú PFAS, a to niekedy vo vysokých koncentráciách. Z najnovších vedeckých dôkazov vyplýva, že PFAS sú vzhľadom na ich perzistenciu problémom pre životné prostredie a pre verejné zdravie. Preto je nevyhnutné lepšie pochopiť, ako sa PFAS dostávajú do životného prostredia, a monitorovať ich na prítoku a odtoku čistiarní komunálnych odpadových vôd. Toto monitorovanie by sa malo začať v prvom rade tam, kde sa vypúšťané vody dostávajú do povodí využívaných na odber pitnej vody, a to z dôvodu vysokého rizika vystavenia PFAS a ich vplyvu na zdravie.

(46) V záujme zníženia administratívnej záťaže a lepšieho využívania možností, ktoré ponúka digitalizácia, by sa malo zlepšiť a zjednodušiť podávanie správ o vykonávaní tejto smernice tým, že sa zruší povinnosť členských štátov podávať každé dva roky správy Komisii a povinnosť Komisie uverejňovať dvojročné správy. Malo by sa to nahradiť požiadavkou, aby členské štáty s podporou Európskej environmentálnej agentúry zlepšili existujúce vnútroštátne štandardizované súbory údajov stanovené podľa smernice 91/271/EHS a pravidelne ich aktualizovali. Uvedené zlepšené súbory údajov použije Komisia na overenie dodržiavania tejto smernice. Model podávania správ by mala vypracovať Európska environmentálna agentúra v spolupráci s členskými štátmi. Komisii a Európskej environmentálnej agentúre by sa mal poskytnúť prístup do vnútroštátnych databáz. S cieľom zabezpečiť úplné informácie o uplatňovaní tejto smernice by súbory údajov mali zahŕňať informácie o súlade čistiarní komunálnych odpadových vôd s požiadavkami na čistenie (splnenie/nesplnenie, zaťaženia vypúšťanými znečisťujúcimi látkami a ich koncentrácia), o úrovni dosiahnutia cieľov energetickej neutrality, o emisiách skleníkových plynov z čistiarní odpadových vôd nad 10 000 EO a o opatreniach prijatých členskými štátmi v súvislosti s odľahčovaním v dôsledku zrážok a povrchovým odtokom z urbanizovaných území, s prístupom k sanitárnym zariadeniam a čistením v individuálnych systémoch. Okrem toho by sa mal zabezpečiť úplný súlad s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ([27]), aby sa optimalizovalo využívanie údajov a podporila sa úplná transparentnosť. Informácie zozbierané prostredníctvom týchto súborov údajov by mali podporiť porovnanie a výmenu najlepších postupov na úrovni Únie, pokiaľ ide o výkonnosť čistiarní komunálnych odpadových vôd. Administratívne zaťaženie spojené s poskytovaním informácií a údajov verejnosti by malo byť vždy v súlade so zásadou proporcionality.

([26]) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/591 zo 6. apríla 2022 o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2030 (Ú. v. EÚ L 114, 12.4.2022, s. 22).

([27]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).

(47) Vykonávanie smernice 91/271/EHS sa financuje z poplatkov za vodu a z verejných rozpočtov vrátane finančných prostriedkov Únie. V budúcnosti by rozšírená zodpovednosť výrobcov mala byť taká, aby sa zabezpečilo, že náklady na kvartérne čistenie budú aspoň čiastočne znášať príslušné odvetvia a doplnia ich iné druhy financovania. V minulosti sa vykonávanie smernice 91/271/EHS výrazne podporovalo aj prostredníctvom politiky súdržnosti Únie a v rámci programov Horizont 2020 a LIFE. S cieľom zabezpečiť včasné a riadne vykonávanie tejto smernice je nevyhnutné, aby členské štáty vytvorili národný program implementácie vrátane dlhodobého plánovania požadovaných investícií spolu so stratégiou financovania. O uvedených národných programoch implementácie by sa mali podávať správy Komisii. S cieľom obmedziť administratívne zaťaženie by sa uvedená požiadavka nemala týkať členských štátov, v ktorých viac ako 95 % aglomerácií dodržiava základné povinnosti čistenia a zberu odpadových vôd. V záujme vykonávania tejto smernice by Komisia mala zvážiť národné programy implementácie, ktoré členské štáty oznámia v rámci prípravy budúceho viacročného finančného rámca a ďalších, ktoré budú nasledovať, a členské štáty by mali bezodkladne zaviesť požadovaný systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov.

(48) Odvetvie zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd je špecifické, funguje ako kaptívny trh, pričom verejné a malé podniky sú pripojené k zbernému systému bez toho, aby mali možnosť vybrať si svojich prevádzkovateľov. Preto je dôležité zabezpečiť prístup verejnosti ku kľúčovým ukazovateľom výkonnosti prevádzkovateľov, ako je dosiahnutá úroveň čistenia, náklady na čistenie, spotrebovaná a vyrobená energia a súvisiace emisie skleníkových plynov a uhlíková stopa. S cieľom zvýšiť informovanosť verejnosti o dôsledkoch čistenia komunálnych odpadových vôd by sa kľúčové informácie o ročných nákladoch na zber a čistenie odpadových vôd za každú domácnosť mali poskytovať prinajmenšom v aglomeráciách nad 10 000 EO, a pokiaľ možno nad 1 000 EO, ľahko dostupným spôsobom, napríklad na faktúrach, zatiaľ čo ďalšie podrobné informácie by mali byť dostupné v používateľsky ústretovom formáte online na webovom sídle prevádzkovateľa alebo príslušného orgánu.

(49) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES ([28]) zaručuje v členských štátoch právo na prístup k informáciám o životnom prostredí v súlade s dohovorom Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov z roku 1998 o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“) ([29]). Aarhuský dohovor zahŕňa širšie povinnosti týkajúce sa sprístupnenia informácií o životnom prostredí na požiadanie a aktívneho šírenia takýchto informácií. Je dôležité, aby ustanovenia tejto smernice týkajúce sa prístupu k informáciám a dohodám o zdieľaní údajov dopĺňali uvedenú smernicu o stanovenie povinnosti sprístupňovať verejnosti online informácie o zbere a čistení komunálnych odpadových vôd používateľsky ústretovým spôsobom bez toho, aby sa vytvoril samostatný právny režim.

(50) Účinnosť tejto smernice a jej cieľ, ktorým je ochrana verejného zdravia v kontexte politiky Únie v oblasti životného prostredia, si vyžaduje, aby sa fyzické či právnické osoby alebo prípadne ich riadne vytvorené organizácie mohli v rámci súdnych konaní na ňu odvolávať a aby vnútroštátne súdy mohli túto smernicu brať do úvahy ako prvok práva Únie, okrem iného v záujme prípadného preskúmania rozhodnutí vnútroštátneho orgánu. Okrem toho podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie na základe zásady lojálnej spolupráce stanovenej v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) je na súdoch členských štátov, aby zabezpečili súdnu ochranu práv osôb podľa práva Únie. Článok 19 ods. 1 Zmluvy o EÚ členským štátom ukladá povinnosť stanoviť prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie. Malo by sa to uskutočniť v súlade s vnútroštátnymi pravidlami bez toho, aby ustanovenie o náhrade škody stratilo svoju účinnosť. Okrem toho v súlade s Aarhuským dohovorom by dotknutá verejnosť mala mať prístup k spravodlivosti s cieľom prispievať k ochrane práva na život v prostredí, ktoré je primerané pre zdravie a blaho človeka.

(51) S cieľom prispôsobiť túto smernicu vedecko-technickému pokroku by sa mala na Komisiu v súlade s článkom 290 ZFEÚ delegovať právomoc prijímať akty, pokiaľ ide o zmeny určitých častí príloh súvisiace s prispôsobením monitorovania najmodernejším metódam monitorovania, a to aj s cieľom optimálne využívať digitálne nástroje a zohľadniť relevantné metódy používané v iných príslušných právnych predpisoch Únie, pokiaľ ide o hodnotenie výsledkov v súvislosti s požiadavkami na terciárne a kvartérne čistenie a s požiadavkami na vopred prijaté predpisy a osobitné povolenia na vypúšťanie odpadových vôd iných ako z domácností do zberných systémov a do čistiarní komunálnych odpadových vôd, a pokiaľ ide o doplnenie tejto smernice stanovením minimálnej kombinovanej miery opätovného využitia a recyklácie fosforu z kalu a z komunálnych odpadových vôd s prihliadnutím na dostupné technológie a zdroje, ako aj hospodársku životaschopnosť získavania fosforu, a aktualizáciou informácií

([28]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26).

([29]) Ú. v. EÚ L 124, 17.5.2005, s. 4.

poskytovaných verejnosti online a domácnostiam. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([30]). Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

(52) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na prijímanie noriem pre navrhovanie individuálnych systémov, na stanovenie formátu podávania správ a na to, aké podrobné majú byť informácie vo vzťahu k individuálnym systémom, na stanovenie formátu posúdenia rizika a metódy, ktorá sa má pri posúdení rizika použiť v kontexte kvartérneho čistenia, na prijímanie metód monitorovania a posudzovania ukazovateľov týkajúcich sa kvartérneho čistenia a cieľov týkajúcich sa klimatickej neutrality, na stanovenie spoločných podmienok a kritérií na uplatňovanie oslobodenia určitých výrobkov z rozšírenej zodpovednosti výrobcov, na stanovenie metodík na podporu rozvoja integrovaných plánov nakladania s komunálnymi odpadovými vodami, na vypracovanie alternatívnych ukazovateľov pre indikatívny cieľ zníženia znečistenia založený na zaťažení vychádzajúcich napríklad z objemu, početnosti výskytov odľahčovania v dôsledku zrážok, objemu povrchového odtoku z urbanizovaných území, alebo iných relevantných alternatívnych ukazovateľov, a na stanovenie minimálnej periodicity odberu vzoriek a metodík na meranie antimikrobiálnej rezistencie, priamych a nepriamych emisií skleníkových plynov a mikroplastov v komunálnych odpadových vodách a kale, na vytvorenie minimálneho zoznamu relevantných znečisťujúcich látok, ktorých výskyt v komunálnych odpadových vodách je pravdepodobný, vrátane metodiky identifikácie príslušných znečisťujúcich látok, ktoré sa pravdepodobne zistia, a kritérií na revíziu vylúčenia niektorých znečisťujúcich látok, ktoré sa majú monitorovať, na stanovenie harmonizovanej metodiky na meranie celkového množstva PFAS a súhrnu PFAS v komunálnych odpadových vodách a na prijatie formátu a spôsobov predkladania informácií o vykonávaní tejto smernice, ktoré majú poskytovať členské štáty a ktoré má zostavovať Európska environmentálna agentúra. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ([31]).

(53) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, a mali by prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce a v prípade potreby by mali zohľadňovať finančnú situáciu zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby.

(54) Podľa Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva by Komisia mala vykonať hodnotenie tejto smernice v rámci určitého obdobia po lehote stanovenej na jej transpozíciu. Uvedené hodnotenie by malo vychádzať zo skúseností získaných a údajov zozbieraných počas vykonávania tejto smernice, zo všetkých dostupných odporúčaní Svetovej zdravotníckej organizácie, ako aj z relevantných vedeckých, analytických a epidemiologických údajov. V tomto hodnotení by sa osobitná pozornosť mala venovať analýze primeranosti parametrov verejného zdravia používaných pri dohľade nad komunálnymi odpadovými vodami, analýze pridanej hodnoty povinného monitorovania parametrov verejného zdravia, analýze možnej potreby prispôsobiť zoznam výrobkov, na ktoré sa majú vzťahovať systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov, vrátane podmienok na oslobodenie, analýze vplyvov, ktoré môžu mať na fungovanie vnútorného trhu potenciálne rôzne miery príspevkov výrobcov stanovené členskými štátmi, analýze uskutočniteľnosti a vhodnosti vývoja systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov v prípade výrobkov generujúcich PFAS a mikroplasty, analýze pridanej hodnoty a vhodnosti požiadavky povinných vnútroštátnych plánov opätovného využívania vody vrátane vnútroštátnych cieľov a opatrení, hodnoteniu cieľa energetickej neutrality s cieľom analyzovať technickú a hospodársku uskutočniteľnosť a environmentálne a klimatické prínosy v záujme dosiahnutia vyššej úrovne energetickej autonómnosti v odvetví, hodnoteniu možností merania priamych a nepriamych emisií skleníkových plynov vypustených v odvetví komunálnych odpadových vôd, hodnoteniu možnosti dosiahnutia klimatickej neutrality odvetvia čistenia komunálnych odpadových vôd a času na to potrebného, ako aj uskutočniteľnosti a vhodnosti toho, aby sa na úrovni Únie stanovili minimálne miery opätovného využívania a recyklácie dusíka z kalu alebo komunálnych odpadových vôd alebo z oboch.

([30]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.
([31]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(55) V smernici 91/271/EHS sa stanovujú konkrétne lehoty pre Mayotte vzhľadom na jeho začlenenie v roku 2014 ako najvzdialenejšieho regiónu v zmysle článku 349 ZFEÚ. Uplatňovanie povinností zriadiť zberné systémy a uplatňovať sekundárne čistenie na komunálne odpadové vody z aglomerácií s 2 000 EO a viac by sa preto malo v prípade Mayotte odložiť.

(56) Je vhodné zvážiť osobitnú situáciu Mayotte a ostatných najvzdialenejších regiónov Únie, ako sa uvádzajú v článku 349 ZFEÚ, v ktorom sa stanovujú osobitné opatrenia na podporu týchto regiónov. Pokiaľ ide o čistenie komunálnych odpadových vôd na daných územiach, osobitná pozornosť by sa mala venovať ich náročným topografickým podmienkam a ostrovnému charakteru daných území.

(57) S cieľom zabezpečiť kontinuitu ochrany životného prostredia je dôležité, aby členské štáty zachovali aspoň súčasnú úroveň terciárneho čistenia, kým sa nezačnú uplatňovať nové požiadavky na zníženie obsahu fosforu a dusíka. Článok 5 smernice 91/271/EHS by sa preto mal naďalej uplatňovať dovtedy, kým sa nezačnú uplatňovať tieto nové požiadavky.

(58) Keďže ciele tejto smernice, a to chrániť životné prostredie a verejné zdravie, robiť pokroky pri dosahovaní klimatickej neutrality v súvislosti s činnosťami zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd, zlepšiť prístup k sanitárnym zariadeniam a zabezpečiť pravidelný dohľad nad parametrami relevantnými pre verejné zdravie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(59) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 91/271/EHS. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z uvedenej smernice.

(60) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva smerníc, ktoré sú uvedené v časti B prílohy VII,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá zberu, čistenia a vypúšťania komunálnych odpadových vôd s cieľom chrániť životné prostredie a zdravie ľudí v súlade s prístupom „jedno zdravie“ a zároveň postupne znižovať emisie skleníkových plynov na udržateľné úrovne, zlepšovať energetickú bilanciu činností zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd a prispievať k prechodu na obehové hospodárstvo. Stanovujú sa v nej aj pravidlá týkajúce sa prístupu k sanitárnym zariadeniam pre všetkých, transparentnosti odvetvia komunálnych odpadových vôd, pravidelného dohľadu nad relevantnými parametrami verejného zdravia v komunálnych odpadových vodách a vykonávania zásady „znečisťovateľ platí“.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „komunálne odpadové vody“ sú ktorákoľvek z týchto kategórií:

   a) odpadové vody z domácností;

   b) zmes odpadových vôd z domácností a odpadových vôd iných ako z domácností;

   c) zmes odpadových vôd z domácností a povrchového odtoku z urbanizovaných území;

   d) zmes odpadových vôd z domácností, odpadových vôd iných ako z domácností a povrchového odtoku z urbanizovaných území;

2. „odpadové vody z domácností“ sú odpadové vody z oblastí obydlí, služieb a inštitúcií, ktoré pochádzajú predovšetkým z ľudského metabolizmu alebo z činností v domácnostiach alebo z oboch;

3. „odpadové vody iné ako z domácností“ sú odpadové vody, ktoré sú iné ako odpadové vody z domácností a povrchový odtok z urbanizovaných území a ktoré sa vypúšťajú z objektov používaných na vykonávanie podnikateľskej činnosti alebo na priemyselné alebo hospodárske činnosti;

4. „aglomerácia“ je oblasť, v ktorej je obyvateľstvo, vyjadrené v ekvivalentných obyvateľoch, prípadne v kombinácii s hospodárskymi činnosťami, natoľko koncentrované, že je opodstatnené zbierať a odvádzať z nej komunálne odpadové vody do jednej alebo viacerých čistiarní komunálnych odpadových vôd alebo na jedno alebo viaceré miesta ich konečného vypúšťania;

5. „povrchový odtok z urbanizovaných území“ sú zrážky v aglomeráciách zbierané jednotnými alebo delenými sústavami;

6. „odľahčovanie v dôsledku zrážok“ je vypúšťanie nevyčistených komunálnych odpadových vôd do recipientov z jednotných sústav v dôsledku zrážok alebo porúch v systéme;

7. „zberný systém“ je systém kanalizačných potrubí, ktoré zbierajú a odvádzajú komunálnu odpadovú vodu;

8. „jednotná sústava“ je jedno kanalizačné potrubie na zber a odvádzanie komunálnych odpadových vôd vrátane povrchového odtoku z urbanizovaných území;

9. „delená sústava“ je systém kanalizačných potrubí, ktorý oddelene zbiera a odvádza jedno z týchto:

   a) odpadové vody z domácností;

   b) odpadové vody iné ako z domácností;

   c) zmes odpadových vôd z domácností a odpadových vôd iných ako z domácností;

   d) povrchový odtok z urbanizovaných území;

10. „1 ekvivalentný obyvateľ“ alebo „(1 EO)“ je zaťaženie biologicky odstrániteľného organického znečistenia vyjadreného hodnotou ukazovateľa biochemická spotreba kyslíka za päť dní (BSK_5), ktorá je ekvivalentná znečisteniu 60 g BSK_5 za deň;

11. „primárne čistenie“ je spôsob čistenia komunálnych odpadových vôd fyzikálnym alebo chemickým procesom alebo oboje, ktorý zahŕňa sedimentáciu nerozpustných látok alebo iné procesy a pri ktorom je ukazovateľ BSK_5 pre odpadové vody pritekajúce do čistiarne znížený aspoň o 20 % pred ich vypustením a celkové množstvo nerozpustných látok v pritekajúcich odpadových vodách je znížené aspoň o 50 %;

12. „sekundárne čistenie“ je čistenie komunálnych odpadových vôd zahŕňajúce vo všeobecnosti biologické čistenie a sekundárne usadzovanie alebo iný proces, pri ktorom sa znižujú biologicky rozložiteľné organické látky z komunálnych odpadových vôd;

13. „terciárne čistenie“ je čistenie komunálnych odpadových vôd procesom, ktorým sa v komunálnych odpadových vodách znižuje obsah dusíka alebo fosforu alebo oboch;

14. „kvartérne čistenie“ je čistenie komunálnych odpadových vôd procesom, ktorým sa v komunálnych odpadových vodách znižuje široké spektrum mikropolutantov;

15. „kal“ je organické a neorganické rezíduum z čistenia komunálnych odpadových vôd z čistiarne komunálnych odpadových vôd, okrem piesku, tuku, iného odpadu a akýchkoľvek iných preosiatych častíc a rezíduí z fázy pred čistením;

16. „eutrofizácia“ je obohacovanie vody živinami, najmä zlúčeninami dusíka alebo fosforu alebo oboch, ktoré spôsobuje zvýšený rast rias a vyšších rastlinných foriem, čím môže dôjsť k nežiaducemu zhoršovaniu biologickej rovnováhy vo vode a kvality tejto vody;

17. „mikropolutant“ je látka v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ([32]) vrátane produktov jej rozkladu, ktorá sa zvyčajne nachádza vo vodnom prostredí, v komunálnych odpadových vodách alebo v kale a ktorú možno považovať za nebezpečnú pre životné prostredie alebo zdravie ľudí na základe relevantných kritérií uvedených v častiach 3 a 4 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1272/2008, a to dokonca aj v nízkych koncentráciách;

([32]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).

18. „zmiešavací pomer“ je pomer priemerného ročného prietoku recipienta v mieste vypúšťania za posledných päť rokov k priemernému ročnému objemu vypúšťaných komunálnych odpadových vôd do povrchových vôd za posledných päť rokov;

19. „výrobca“ je akýkoľvek výrobca, dovozca alebo distribútor, ktorý na profesionálnom základe uvádza výrobky na trh členského štátu, a to aj prostredníctvom zmlúv uzavretých na diaľku v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ ([33]);

20. „organizácia zodpovednosti výrobcov“ je organizácia uznaná na vnútroštátnej úrovni a zriadená na to, aby sa výrobcom umožnilo plniť si svoje povinnosti podľa článkov 9 a 10;

21. „sanitárne zariadenia“ sú zariadenia a služby na bezpečné, hygienické, chránené a spoločensky a kultúrne prijateľné nakladanie s ľudským močom a výkalmi a ich likvidáciu a na výmenu a likvidáciu menštruačných výrobkov, ktoré poskytujú súkromie a zabezpečujú dôstojnosť;

22. „antimikrobiálna rezistencia“ je schopnosť mikroorganizmov prežiť alebo rozmnožovať sa pri určitej koncentrácii antimikrobiálnej látky, ktorá zvyčajne postačuje na inhibíciu alebo usmrtenie mikroorganizmov rovnakého druhu;

23. „jedno zdravie“ je jedno zdravie v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2371 ([34]);

24. „dotknutá verejnosť“ je verejnosť, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená prijatím rozhodnutia na vykonávanie povinností stanovených v článku 6, 7 alebo 8 tejto smernice, alebo ktorá má na ňom záujem; mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia alebo zdravia ľudí a spĺňajúce všetky požiadavky podľa vnútroštátneho práva sa na účely tohto vymedzenia pojmu pokladajú za majúce záujem;

25. „bionosné médiá“ sú akékoľvek nosiče zvyčajne vyrobené z plastu používané na množenie baktérií potrebných na čistenie komunálnej odpadovej vody;

26. „uvedenie na trh“ je prvé sprístupnenie výrobku na trhu členského štátu;

27. „zaťaženie“ je množstvo organickej biologicky rozložiteľnej látky v komunálnych odpadových vodách merané ako BSK_5, vyjadrené v EO, alebo akejkoľvek znečisťujúcej látky alebo živiny vyjadrené v jednotkách hmotnosti za čas;

28. „individuálny systém“ je sanitárne zariadenie, ktoré zbiera, akumuluje, čistí alebo zneškodňuje odpadovú vodu z domácností, budov alebo z častí budov, ktoré nie sú pripojené k zbernému systému.

Článok 3

Zberné systémy a výpočet zaťaženia aglomerácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby všetky aglomerácie s 2 000 EO a viac spĺňali tieto požiadavky:

a) sú vybavené zbernými systémami;

b) všetky ich zdroje odpadových vôd z domácností sú pripojené k zbernému systému.

2. Členské štáty zabezpečia, aby aglomerácie s 1 000 EO a viac ale menej ako 2 000 EO do 31. decembra 2035 dosiahli súlad s požiadavkami odseku 1.

Členské štáty sa môžu od lehoty uvedenej v prvom pododseku odchýliť najviac na obdobie:

a) osem rokov, ak k 1. januáru 2025:

([33]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

([34]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2371 z 23. novembra 2022 o závažných cezhraničných ohrozeniach zdravia, ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 1082/2013/EÚ (Ú. v. EÚ L 314, 6.12.2022, s. 26).

i) menej ako 50 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku má zberné systémy, alebo

ii) menej ako 50 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku sa odvádza zbernými systémami;

b) 10 rokov, ak k 1. januáru 2025:

i) menej ako 25 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku má zberné systémy, alebo

ii) menej ako 25 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku sa odvádza zbernými systémami.

Bulharsko, Chorvátsko a Rumunsko sa môžu od lehoty uvedenej v prvom pododseku odchýliť najviac na obdobie:

a) 12 rokov, ak k 1. januáru 2025:

i) menej ako 50 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku má zberné systémy, alebo

i) menej ako 50 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku sa odvádza zbernými systémami;

b) 14 rokov, ak k 1. januáru 2025:

i) menej ako 25 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku má zberné systémy, alebo

ii) menej ako 25 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku sa odvádza zbernými systémami.

Ak sa členské štáty odchýlia od lehoty uvedenej v prvom pododseku, zabezpečia, aby ich prvý národný program implementácie uvedený v článku 23 zahŕňal:

a) počet aglomerácií s 1 000 EO a viac ale pod 2 000 EO, ktoré nemajú kompletné zberné systémy k 1. januáru 2025; a

b) plán s podrobným opisom investícií potrebných na dosiahnutie úplného súladu týchto aglomerácií v rámci predĺžených lehôt; a

c) technické alebo hospodárske dôvody odôvodňujúce predĺženie lehôt uvedených v prvom pododseku.

Predĺženie lehôt uvedené v prvom pododseku sa uplatňuje len vtedy, ak sú splnené podmienky uvedené v druhom alebo treťom pododseku a v štvrtom pododseku. Komisia informuje členské štáty, ak tieto podmienky nie sú splnené do 31. júla 2028.

3. Zaťaženie aglomerácie vyjadrené v EO sa vypočítava na základe maximálneho priemerného týždenného zaťaženia, ktorú táto aglomerácia vyprodukuje v priebehu roka, s vylúčením neobvyklých poveternostných situácií, ako sú napríklad tie spôsobené lejakom.

4. Zberné systémy musia spĺňať požiadavky časti A prílohy I.

Článok 4

Individuálne systémy

1. Členské štáty sa môžu odchýliť od článku 3 len vtedy, ak vytvorenie zberného systému alebo pripojenie k zbernému systému nie je opodstatnené preto, že by nepredstavovalo prínos pre životné prostredie alebo zdravie ľudí, nie je technicky uskutočniteľné, alebo že by si vyžadovalo nadmerné náklady. Ak sa členské štáty odchýlia od článku 3, zabezpečia, aby sa v aglomeráciách s 1 000 EO a viac alebo v ich častiach používali na zber, akumuláciu a v uplatniteľných prípadoch na čistenie komunálnych odpadových vôd individuálne systémy.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli individuálne systémy uvedené v odseku 1 navrhnuté, prevádzkované a udržiavané tak, aby sa dosiahla rovnaká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí ako pri sekundárnom a terciárnom čistení uvedenom v článkoch 6 a 7.

3. Členské štáty zabezpečia, aby boli individuálne systémy, ktoré sa používajú v aglomeráciách s 1 000 EO a viac zaregistrované v registri. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo akýkoľvek iný orgán poverený na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni vykonával pravidelné inšpekcie uvedených systémov alebo iným spôsobom pravidelne preveroval alebo kontroloval uvedené systémy, a to na základe prístupu založeného na riziku.

4. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť minimálne požiadavky na:

a) navrhovanie, prevádzku a údržbu individuálnych systémov uvedených v odsekoch 1 a 2; a

b) pravidelné inšpekcie uvedené v odseku 3 vrátane stanovenia minimálnej periodicity takýchto inšpekcií v závislosti od typu individuálneho systému a na základe prístupu založeného na rizikách.

Uvedené vykonávacie akty sa prijmú do 2. januára 2028 v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Požiadavky týkajúce sa návrhu uvedené v odseku 2 a tomto odseku sa nevzťahujú na individuálne systémy uvedené v odseku 1, ktoré boli zriadené pred 1. januárom 2025.

5. Členské štáty, ktoré používajú individuálne systémy na zber a/alebo zber a čistenie viac ako 2 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd na vnútroštátnej úrovni z aglomerácií s 2 000 EO a viac, poskytnú Komisii odôvodnenie používania individuálnych systémov. V uvedenom odôvodnení sa:

a) preukáže, že podmienky používania individuálnych systémov stanovené v odseku 1 sú splnené;

b) opíšu opatrenia prijaté v súlade s odsekmi 2 a 3;

c) preukáže splnenie minimálnych požiadaviek uvedených v odseku 4, ak Komisia uplatnila svoje vykonávacie právomoci podľa uvedeného odseku;

d) preukáže, že používanie individuálnych systémov nebráni členským štátom dosiahnuť environmentálne ciele stanovené v článku 4 smernice 2000/60/ES.

6. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť formát na predkladanie informácií uvedených v odseku 5. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Článok 5

Integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami

1. Členské štáty do 31. decembra 2033 zabezpečia, že pre odvodňované územia aglomerácií so 100 000 EO a viac bude vypracovaný integrovaný plán nakladania s komunálnymi odpadovými vodami.

2. Najneskôr do šiestich mesiacov po prvej aktualizácii plánu manažmentu povodí vypracovaného podľa článku 13 ods. 7 smernice 2000/60/ES po 1. januári 2025, avšak najneskôr 22. júna 2028 členské štáty zostavia zoznam aglomerácií od 10 000 do 100 000 EO, v ktorých pri zohľadnení historických údajov, modelov a najnovších klimatických projekcií vrátane sezónnych výkyvov, ako aj antropogénnych tlakov a vyhodnotení vplyvov, ktoré sa uskutočňujú v rámci plánu manažmentu povodí, platí jedna alebo viaceré z týchto podmienok:

a) odľahčovanie v dôsledku zrážok predstavuje riziko pre životné prostredie alebo zdravie ľudí;

b) odľahčovanie v dôsledku zrážok predstavuje viac ako 2 % ročného zozbieraného zaťaženia komunálnych odpadových vôd s parametrami uvedenými v tabuľke 1 a v relevantných prípadoch v tabuľke 2 prílohy I, vypočítanej pri prietoku pri suchom počasí;

c) odľahčovanie v dôsledku zrážok bráni splneniu ktorejkoľvek z týchto podmienok:

i) požiadavky stanovené v článku 5 smernice (EÚ) 2020/2184;

ii) požiadavky stanovené v článku 5 ods. 3 smernice 2006/7/ES;

iii) požiadavky stanovené v článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/105/ES ([35]);

iv) environmentálne ciele stanovené v článku 4 smernice 2000/60/ES;

v) požiadavky stanovené v článku 1 smernice 2008/56/ES;

vi) požiadavky stanovené v článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES ([36]);

d) určili sa príslušné miesta v delených sústavách, kde sa očakáva, že povrchový odtok z urbanizovaných území bude taký znečistený, že jeho vypúšťanie do recipienta bude možné považovať za riziko pre životné prostredie alebo zdravie ľudí alebo že zabráni splneniu požiadaviek alebo environmentálnych cieľov uvedených v písmene c).

Členské štáty preskúmajú zoznam uvedený v prvom pododseku každých šesť rokov po jeho vytvorení a v prípade potreby ho aktualizujú.

3. Členské štáty do 31. decembra 2039 zabezpečia, aby sa pre odvodňované územia aglomerácií uvedené v odseku 2 vypracoval integrovaný plán nakladania s komunálnymi odpadovými vodami.

4. Integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami sa na požiadanie sprístupnia Komisii.

5. Integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami obsahujú aspoň prvky uvedené v prílohe V a vždy, keď je to možné, uprednostňujú riešenia zelenej a modrej infraštruktúry.

6. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť:

a) metodiky na identifikáciu opatrení uvedených v bode 3 prílohy V;

b) metodiky na určenie alternatívnych ukazovateľov na overenie toho, či sa dosiahol indikatívny cieľ zníženia znečistenia uvedený v bode 2 písm. a) prílohy V;

c) formát, v ktorom sa integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami majú v súlade s odsekom 4 na požiadanie sprístupniť Komisii.

Uvedené vykonávacie akty sa prijmú do 2. januára 2028 v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

7. Členské štáty zabezpečia, aby sa integrované plány nakladania s komunálnymi odpadovými vodami aspoň každých šesť rokov po ich vypracovaní preskúmali a aby sa v potrebných prípadoch aktualizovali. Po aktualizácii zoznamu uvedeného v odseku 2 členské štáty zabezpečia, aby sa integrované plány nakladania vypracovali pre aglomerácie do šiestich rokov od ich zaradenia do uvedeného zoznamu.

Článok 6

Sekundárne čistenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia komunálne odpadové vody z aglomerácií s 2 000 EO a viac, spĺňali pred vypustením do recipientov príslušné požiadavky na sekundárne čistenie stanovené v časti B a tabuľke 1 prílohy I v súlade s metódami monitorovania a vyhodnotenia výsledkov stanovenými v časti C prílohy I. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť použiť alternatívne metódy uvedené v časti C bode 1 prílohy I, maximálny povolený počet vzoriek, ktoré nespĺňajú parametrické hodnoty uvedené v časti B a tabuľke 1 prílohy I, je stanovený v časti C a tabuľke 4 prílohy I.

V prípade aglomerácií s 2 000 EO a viac, ale menej ako 10 000 EO, ktoré vypúšťajú do pobrežných vôd v zmysle vymedzenia v smernici 2000/60/ES a ktoré uplatňujú primerané čistenie v súlade s článkom 7 smernice 91/271/EHS k 1. januáru 2025, sa povinnosť stanovená v prvom pododseku neuplatňuje do 31. decembra 2037.

([35]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/105/ES zo 16. decembra 2008 o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky, o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a o zmene a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 84).

([36]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality (Ú. v. EÚ L 372, 27.12.2006, s. 19).

2. V prípade aglomerácií, ktoré vypúšťajú komunálne odpadové vody k 1. januáru 2025 do menej citlivých oblastí uvedených v článku 6 ods. 1 smernice 91/271/EHS, sa povinnosti stanovené v odseku 1 prvom pododseku uplatňujú k 31. decembru 2037.

3. Členské štáty do 31. decembra 2035 zabezpečia, aby vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia komunálne odpadové vody z aglomerácií s 1 000 EO a viac, ale menej ako 2 000 EO, spĺňali pred vypustením do recipientov príslušné požiadavky na sekundárne čistenie stanovené v časti B a tabuľke 1 prílohy I v súlade s metódami monitorovania a vyhodnotenia výsledkov stanovenými v časti C prílohy I. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť použiť alternatívne metódy uvedené v časti C bode 1 prílohy I, maximálny povolený počet vzoriek, ktoré nespĺňajú parametrické hodnoty uvedené v časti B a tabuľke 1 prílohy I, je stanovený v časti C a tabuľke 4 prílohy I.

Členské štáty sa môžu od lehoty uvedenej v prvom pododseku odchýliť najviac na obdobie:

a) osem rokov, ak k 1. januáru 2025:

   i) v menej ako 50 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku vypúšťanie komunálnych odpadových vôd podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I, alebo

   ii) menej ako 50 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I;

b) 10 rokov, ak k 1. januáru 2025:

   i) v menej ako 25 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku vypúšťanie komunálnych odpadových vôd podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I, alebo

   ii) menej ako 25 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I.

Bulharsko, Chorvátsko a Rumunsko sa môžu od lehoty uvedenej v prvom pododseku odchýliť najviac na obdobie:

a) 12 rokov, ak k 1. januáru 2025

   i) v menej ako 50 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku vypúšťanie komunálnych odpadových vôd podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I, alebo

   ii) menej ako 50 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I;

b) 14 rokov, ak k 1. januáru 2025

   i) v menej ako 25 % aglomerácií uvedených v prvom pododseku vypúšťanie komunálnych odpadových vôd podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I, alebo

   ii) menej ako 25 % zaťaženia komunálnych odpadových vôd aglomerácií uvedených v prvom pododseku podlieha sekundárnemu čisteniu na ich území v súlade s časťou B a tabuľkou 1 prílohy I.

Ak sa členské štáty odchýlia od lehoty uvedenej v prvom pododseku, zabezpečia, aby ich prvý národný program implementácie uvedený v článku 23 zahŕňal:

a) počet aglomerácií s 1 000 EO a viac ale menej ako 2 000 EO, ktoré nemajú sekundárne čistenie k 1. januáru 2025;

b) plán s podrobným opisom investícií potrebných na dosiahnutie úplného súladu týchto aglomerácií v rámci predĺžených lehôt; a

c) technické alebo hospodárske dôvody odôvodňujúce predĺženie lehoty uvedenej v prvom pododseku.

Predĺženie lehoty uvedenej v prvom pododseku sa uplatňuje len vtedy, ak sú splnené podmienky uvedené v druhom alebo treťom pododseku a v štvrtom pododseku. Komisia informuje členské štáty, ak tieto podmienky nie sú splnené do 31. júla 2028.

4. Vypúšťanie komunálnych odpadových vôd môže podliehať menej prísnemu čisteniu, než je stanovené v odsekoch 1 a 3, do 31. decembra 2045, ak sa vypúšťajú do:

a) vôd, ktoré sa nachádzajú vo vysokohorských oblastiach (a to vo výške viac ako 1 500 m), kde je ťažké uplatniť účinné biologické čistenie z dôvodu nízkych teplôt;

b) hlbokomorských vôd, ak takéto vypúšťanie komunálnych odpadových vôd z aglomerácií s menej ako 150 000 EO v menej obývaných najvzdialenejších regiónoch v zmysle článku 349 ZFEÚ, v ktorých topografia a geografia územia sťažuje uplatňovanie účinného biologického čistenia; alebo

c) komunálne odpadové vody z malých aglomerácií s 1 000 EO a viac ale menej ako 2 000 EO, ktoré sa nachádzajú v regiónoch so chladným podnebím, kde je ťažké uplatniť účinné biologické čistenie z dôvodu nízkych teplôt, ak je priemerná štvrťročná teplota vody na prítoku nižšia ako 6 °C.

Aby mohli dotknuté členské štáty uplatňovať prvý pododsek, poskytnú Komisii podrobné štúdie, v ktorých sa preukáže, že takéto vypúšťanie nemá nepriaznivý vplyv na životné prostredie a zdravie ľudí a že nebráni recipientom v tom, aby spĺňali príslušné ciele kvality a príslušné ustanovenia iných relevantných právnych predpisov Únie.

5. Zaťaženie vyjadrené v EO sa vypočíta na základe maximálneho priemerného týždenného zaťaženia vstupujúceho do čistiarne komunálnych odpadových vôd v priebehu roka, s vylúčením neobvyklých poveternostných situácií, ako sú situácie spôsobené lejakom.

Článok 7

Terciárne čistenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby vody vypúšťané z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia komunálne odpadové vody so zaťažením 150 000 EO a viac a k 1. januáru 2025 neuplatňujú terciárne čistenie, splnili pred vypustením do recipientov príslušné požiadavky na terciárne čistenie v súlade s časťou B a tabuľkou 2 prílohy I do:

a) 31. decembra 2033 v prípade vypúšťania z 30 % týchto čistiarní komunálnych odpadových vôd;

b) 31. decembra 2036 v prípade vypúšťania zo 70 % týchto čistiarní komunálnych odpadových vôd.

Členské štáty do 31. decembra 2039 zabezpečia, aby každé vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia komunálne odpadové vody so zaťažením 150 000 EO a viac, splnili pred vypustením do recipientov príslušné požiadavky na terciárne čistenie uvedené v časti B a tabuľke 2 prílohy I.

2. Členské štáty do 31. decembra 2027 vypracujú a uverejnia zoznam oblastí na svojom území, ktoré sú citlivé na eutrofizáciu. Do tohto zoznamu zahrnú informácie o tom, či ide o oblasti citlivé na fosfor alebo dusík alebo oboje. Uvedený zoznam počnúc 31. decembrom 2033 každých šesť rokov aktualizujú.

Zoznam uvedený v prvom pododseku zahŕňa oblasti identifikované v prílohe II.

Požiadavka stanovená v prvom pododseku sa neuplatňuje, ak členský štát vykonáva terciárne čistenie v súlade s odsekom 5 na celom svojom území.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia komunálne odpadové vody z aglomerácií s 10 000 EO a viac, spĺňali pred vypustením do oblastí zahrnutých do zoznamu uvedeného v odseku 2 príslušné požiadavky na terciárne čistenie stanovené v časti B a tabuľke 2 prílohy I do:

a) 31. decembra 2033 v prípade 20 % týchto aglomerácií;

b) 31. decembra 2036 v prípade 40 % týchto aglomerácií;

c) 31. decembra 2039 v prípade 60 % týchto aglomerácií;

d) 31. decembra 2045 v prípade všetkých týchto aglomerácií.

4. Členské štáty sa môžu od lehoty uvedenej v odseku 3 písm. d) odchýliť o najviac osem rokov za týchto podmienok:

a) k 1. januáru 2025 aspoň 50 % dotknutých aglomerácií neuplatňuje terciárne čistenie v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 91/271/EHS alebo nespĺňa požiadavky stanovené v časti B a tabuľke 2 prílohy I k uvedenej smernici; a

b) prvý národný program implementácie predložený podľa článku 23 ods. 2 zahŕňa:

i) k 1. januáru 2025 počet aglomerácií uvedených v odseku 3, ktoré neuplatňujú terciárne čistenie v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 91/271/EHS alebo nespĺňajú požiadavky stanovené v časti B a tabuľke 2 prílohy I k uvedenej smernici,

ii) plán s podrobným opisom investícií potrebných na dosiahnutie úplného súladu týchto aglomerácií v rámci predĺženej lehoty, a

iii) technické alebo hospodárske dôvody odôvodňujúce predĺženie lehoty uvedenej v odseku 3 písm. d).

Predĺženie lehoty uvedenej v tomto odseku sa uplatňuje len vtedy, ak sú splnené podmienky uvedené v prvom pododseku. Komisia informuje členské štáty, ak tieto podmienky nie sú splnené do 31. júla 2028. Čistiarne komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia zaťaženie 150 000 EO a viac, však musia spĺňať lehoty stanovené v odseku 1.

5. Vypúšťaná komunálna odpadová voda uvedená v odsekoch 1 a 3 musí spĺňať príslušné požiadavky uvedené v časti B a tabuľke 2 prílohy I v súlade s metódami na monitorovanie a vyhodnotenie výsledkov stanovenými v časti C prílohy I. Ročný priemer vzoriek za každý parameter uvedený v tabuľke 2 prílohy I musí byť v súlade s príslušnými parametrickými hodnotami stanovenými v uvedenej tabuľke.

6. V prípade čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré sú vo výstavbe, prechádzajú zásadnou renováciou ohľadne ich terciárneho čistenia alebo boli uvedené do prevádzky po 31. decembri 2020 a pred 1. januárom 2025, sa požiadavky súvisiace s parametrom pre dusík uvedené v tomto článku uplatňujú najneskôr päť rokov po lehotách stanovených v odsekoch 1 a 3.

7. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s postupom uvedeným v článku 27 na účely zmeny časti C prílohy I s cieľom prispôsobiť metódy monitorovania a vyhodnotenia výsledkov vo vzťahu k terciárnemu čisteniu vedeckému a technickému pokroku.

8. Odchylne od odsekov 3 a 5 môžu členské štáty rozhodnúť o tom, že konkrétna čistiareň komunálnych odpadových vôd nachádzajúca sa v oblasti zahrnutej do zoznamu uvedeného v odseku 2 nepodlieha požiadavkám stanoveným v odsekoch 3 a 5, keď je možné preukázať, že minimálny percentuálny podiel zníženia celkového zaťaženia vstupujúceho do všetkých čistiarní komunálnych odpadových vôd v tejto oblasti je:

a) aspoň 75 % celkového fosforu a aspoň 75 % celkového dusíka od 1. januára 2025;

b) 82,5 % celkového obsahu fosforu a 80 % celkového obsahu dusíka od 31. decembra 2039;

c) 87,5 % celkového obsahu fosforu a 82,5 % celkového obsahu dusíka do 31. decembra 2045.

9. Vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd s 10 000 EO a viac do povodia oblasti citlivej na eutrofizáciu zahrnutej do zoznamu uvedeného v odseku 2 podlieha aj odsekom 3, 5 a 8.

10. Členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré sa nachádzajú v oblasti zahrnutej do zoznamu uvedeného v odseku 2 po jednej z pravidelných aktualizácií zoznamu vyžadovanej podľa uvedeného odseku, spĺňali požiadavky stanovené v odsekoch 3 a 5 do siedmich rokov od zaradenia do tohto zoznamu.

11. Ak počet čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré je potrebné modernizovať, aby sa splnili ciele uvedené v odsekoch 1 a 3 na vnútroštátnej úrovni, nie je celé číslo, počet čistiarní komunálnych odpadových vôd sa zaokrúhli na najbližšie celé číslo. V prípade nerozhodnosti medzi dvomi celými číslami sa ich počet zaokrúhli smerom nadol.

Článok 8

Kvartérne čistenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia komunálne odpadové vody so zaťažením so 150 000 EO a viac, spĺňali pred vypustením do recipientov príslušné požiadavky pre kvartérne čistenie stanovené v časti B a tabuľke 3 prílohy I v súlade s metódami monitorovania a vyhodnotenia výsledkov stanovenými v časti C prílohy I do:

a) 31. decembra 2033 v prípade vypúšťania z 20 % týchto čistiarní komunálnych odpadových vôd;

b) 31. decembra 2039 v prípade vypúšťania zo 60 % týchto čistiarní komunálnych odpadových vôd;

c) 31. decembra 2045 v prípade každého vypúšťania z týchto čistiarní komunálnych odpadových vôd.

Maximálny povolený počet vzoriek, ktoré nespĺňajú parametrické hodnoty podľa tabuľky 3 prílohy I, je uvedený v časti C a tabuľke 4 prílohy I.

2. Členské štáty do 31. decembra 2030 zostavia zoznam oblastí na svojom území, v ktorých koncentrácia alebo akumulácia mikropolutantov z čistiarní komunálnych odpadových vôd predstavuje riziko pre životné prostredie alebo zdravie ľudí. Členské štáty tento zoznam preskúmajú v roku 2033 a potom každých šesť rokov a v prípade potreby ho aktualizujú.

Zoznam uvedený v prvom pododseku obsahuje tieto oblasti:

a) povodia pre miesta odberu vody určenej na ľudskú spotrebu, ako sú charakterizované v súlade s článkom 8 ods. 2 písm. a) smernice (EÚ) 2020/2184, pokiaľ z posúdenia rizika v súlade s článkom 8 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice nevyplýva, že vypúšťanie mikropolutantov z čistiarní komunálnych odpadových vôd nepredstavuje potenciálne riziko zhoršenia kvality vody v rozsahu, v akom by mohlo predstavovať riziko pre zdravie ľudí;

b) voda určená na kúpanie, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti smernice 2006/7/ES, pokiaľ profil vody určenej na kúpanie uvedený v článku 6 a prílohe III k uvedenej smernici nenaznačuje, že vypúšťanie mikropolutantov z komunálnych odpadových vôd nemá vplyv na vody určené na kúpanie ani nepoškodzuje zdravie kúpajúcich sa;

c) oblasti, v ktorých sa vykonávajú akvakultúrne činnosti v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 ([37]), pokiaľ príslušné vnútroštátne orgány nie sú presvedčené, že vypúšťanie mikropolutantov z komunálnych odpadových vôd nemôže ovplyvniť bezpečnosť potravín v ich konečnej forme.

Zoznam uvedený v prvom pododseku obsahuje na základe posúdenia rizík pre životné prostredie alebo zdravie ľudí, ktoré predstavuje vypúšťanie mikropolutantov do komunálnych odpadových vôd, aj tieto oblasti:

a) jazerá v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 5 smernice 2000/60/ES;

b) rieky v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 4 smernice 2000/60/ES alebo iné vodné toky, v ktorých je zmiešavací pomer nižší ako 10;

c) oblasti, v ktorých je na splnenie požiadaviek stanovených v smerniciach 2000/60/ES, 2006/118/ES a 2008/105/ES potrebné dodatočné čistenie;

d) osobitne chránené územia v zmysle vymedzenia v článku 1 písm. l) smernice Rady 92/43/EHS ([38]) a osobitne chránené územia klasifikované podľa článku 4 ods. 1 štvrtého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES ([39]), ktoré tvoria ekologickú sústavu Natura 2000;

e) pobrežné vody v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 smernice 2000/60/ES;

([37]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 22).

([38]) Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7).

([39]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 26.1.2010, s. 7).

f) brakické vody v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 6 smernice 2000/60/ES;

g) morské vody v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 1 smernice 2008/56/ES.

Posúdenie rizika uvedené v treťom pododseku sa na požiadanie oznámi Komisii.

3. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť formát posúdenia rizika uvedeného v odseku 2 treťom pododseku a metóda, ktorá sa má pri uvedenom posúdení rizika použiť. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie komunálnych odpadových vôd z aglomerácií s 10 000 EO a viac spĺňali pred vypustením do oblastí zahrnutých v zozname uvedenom v odseku 2 príslušné požiadavky na kvartérne čistenie stanovené v časti B a tabuľke 3 prílohy I v súlade s metódami monitorovania a vyhodnotenia výsledkov stanovenými v časti C prílohy I do:

a) 31. decembra 2033 v prípade 10 % týchto aglomerácií;

b) 31. decembra 2036 v prípade 30 % týchto aglomerácií;

c) 31. decembra 2039 v prípade 60 % týchto aglomerácií;

d) 31. decembra 2045 v prípade 100 % týchto aglomerácií.

Maximálny povolený počet vzoriek, ktoré nespĺňajú parametrické hodnoty podľa tabuľky 3 prílohy I, je uvedený v časti C a tabuľke 4 prílohy I.

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s postupom uvedeným v článku 27 s cieľom zmeniť časti C prílohy I, aby sa metódy monitorovania a vyhodnotenia výsledkov vo vzťahu ku kvartérnemu čisteniu prispôsobili vedeckému a technickému pokroku.

5. Členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie komunálnych odpadových vôd z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré sa nachádzajú v oblasti zahrnutej do zoznamu uvedeného v odseku 2 po jednej z pravidelných aktualizácií tohto zoznamu vyžadovanej podľa uvedeného odseku, spĺňalo požiadavky stanovené v odseku 4 a v časti B a tabuľke 3 prílohy I do siedmich rokov od zaradenia do tohto zoznamu, nie však neskôr, ako sa vyžaduje lehotami stanovenými v odseku 4.

6. Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť metódy monitorovania a odberu vzoriek, ktoré majú členské štáty používať na určenie prítomnosti a množstva indikátorov stanovených v tabuľke 3 prílohy I, v komunálnych odpadových vodách. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

7. Ak počet čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré je potrebné modernizovať, aby sa splnili ciele uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a) a b) na vnútroštátnej úrovni, nie je celé číslo, počet čistiarní komunálnych odpadových vôd sa zaokrúhli na najbližšie celé číslo. V prípade nerozhodnosti medzi dvomi celými číslami sa ich počet zaokrúhli smerom nadol.

8. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia tohto článku, s cieľom zabezpečiť, aby opätovné využívanie vyčistených komunálnych odpadových vôd bolo bezpečné pre životné prostredie a zdravie ľudí, členské štáty vo vhodných prípadoch zabezpečia, že ak sa komunálne odpadové vody opätovne využívajú alebo sa plánujú, že sa opätovne využijú, čistia sa v súlade s požiadavkami na kvartérne čistenie stanovenými v časti B a tabuľke 3 prílohy I. Členské štáty zabezpečia, že ak sa vyčistené komunálne odpadové vody opätovne využívajú na poľnohospodárske účely, zohľadní sa výsledok posúdení rizík vykonaných podľa nariadenia (EÚ) 2020/741.

Článok 9

Rozšírená zodpovednosť výrobcov

1. Členské štáty prijmú opatrenia na zabezpečenie toho, aby do 31. decembra 2028 mali výrobcovia, ktorí uvádzajú na trh ktorýkoľvek z výrobkov uvedených v prílohe III, zavedenú rozšírenú zodpovednosť výrobcov.

Takýmito opatreniami sa zabezpečí, aby uvedení výrobcovia pokrývali:

a) aspoň 80 % celkových nákladov na splnenie požiadaviek stanovených v článku 8 vrátane investičných a prevádzkových nákladov na kvartérne čistenie komunálnych odpadových vôd s cieľom odstrániť mikropolutanty pochádzajúce z výrobkov, ktoré uvádzajú na trh, a z rezíduí týchto výrobkov, a na účely monitorovania mikropolutantov podľa článku 21 ods. 1 písm. a);

b) náklady na zhromažďovanie a overovanie údajov o výrobkoch uvedených na trh; a

c) ostatné náklady potrebné na uplatňovanie svojej rozšírenej zodpovednosti výrobcu.

2. Členské štáty oslobodia výrobcov od ich rozšírenej zodpovednosti výrobcov podľa odseku 1, ak výrobcovia vedia preukázať niektorú z týchto skutočností:

a) množstvo látok obsiahnutých vo výrobkoch, ktoré uvádzajú na trh Únie, je menšie ako 1 tona ročne;

b) látky obsiahnuté vo výrobkoch, ktoré uvádzajú na trh, sú v odpadových vodách rýchlo biologicky rozložiteľné alebo nezanechávajú na konci svojej životnosti v odpadových vodách mikropolutanty.

3. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia uvedení v odseku 1 uplatňovali svoju rozšírenú zodpovednosť výrobcov kolektívne prostredníctvom organizácie, ktorá spĺňa minimálne požiadavky stanovené v článku 10.

Členské štáty zabezpečia, aby:

a) títo výrobcovia boli povinní každý rok poskytnúť organizáciám zodpovednosti výrobcov:

   i) ročné množstvá látok obsiahnutých vo výrobkoch uvedených v prílohe III, ktoré uvádzajú na trh v rámci svojej profesionálnej činnosti;

   ii) informácie o nebezpečnosti látok obsiahnutých vo výrobkoch uvedených v bode i) v komunálnych odpadových vodách a o ich biologickej rozložiteľnosti na konci ich životnosti;

   iii) v relevantnom prípade zoznam oslobodených výrobkov v súlade s odsekom 2;

b) títo výrobcovia boli povinní finančne prispievať organizáciám zodpovednosti výrobcov s cieľom pokryť náklady vyplývajúce z ich rozšírenej zodpovednosti výrobcov;

c) sa príspevok každého výrobcu uvedený v písmene b) určoval na základe množstva a nebezpečnosti látok obsiahnutých vo výrobkoch, ktoré sa uvádzajú na trh, z hľadiska komunálnych odpadových vôd;

d) organizácie zodpovednosti výrobcov podliehali ročným nezávislým auditom ich finančného riadenia vrátane ich schopnosti pokryť náklady uvedené v odseku 1, kvality a primeranosti informácií zbieraných podľa písmena a) a primeranosti príspevkov vyberaných podľa písmena b);

e) sa prijali potrebné opatrenia na informovanie spotrebiteľov o opatreniach na predchádzanie vzniku odpadu, systémoch spätného odberu a zberu odpadu a o vplyve nevhodných spôsobov zneškodňovania odpadu z výrobkov uvedených v prílohe III, ako aj nesprávneho a nadmerného používania týchto výrobkov na zber, čistenie a vypúšťanie komunálnych odpadových vôd.

4. Členské štáty zabezpečia, aby:

a) sa jasne vymedzili úlohy a povinnosti všetkých príslušných zapojených aktérov vrátane výrobcov uvedených v odseku 1, organizácií zodpovednosti výrobcov, súkromných alebo verejných prevádzkovateľov čistiarní komunálnych odpadových vôd a príslušných miestnych orgánov;

b) sa stanovili ciele týkajúce sa nakladania s komunálnymi odpadovými vodami v záujme splnenia požiadaviek a lehôt stanovených v článku 8 ods. 1, 4 a 5 a akékoľvek iné kvantitatívne alebo kvalitatívne ciele, ktoré sa považujú za relevantné pre uplatňovanie rozšírenej zodpovednosti výrobcov;

c) sa zaviedol systém podávania správ na účely zberu údajov o výrobkoch uvedených v odseku 1, ktoré výrobcovia uvádzajú na trh, a údajov o kvartérnom čistení komunálnych odpadových vôd, ako aj ostatných údajov relevantných na účely písmena b) tohto odseku;

d) príslušné orgány pravidelne komunikujú a vymieňajú si potrebné údaje s inými relevantnými príslušnými orgánmi s cieľom splniť požiadavky uvedené v tomto článku a v článku 10.

5. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá jednotného uplatňovania podmienky stanovenej v odseku 2 písm. b) na osobitné kategórie výrobkov a ich biologickú rozložiteľnosť alebo nebezpečnosť. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2 najneskôr 31. decembra 2027.

Článok 10

Minimálne požiadavky na organizácie zodpovednosti výrobcov

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby každá organizácia zodpovednosti výrobcov zriadená podľa článku 9 ods. 3:

a) mala jasne vymedzené geografické pokrytie konzistentné s požiadavkami stanovenými v článku 8;

b) mala potrebné finančné a organizačné prostriedky na splnenie povinností výrobcov vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov vrátane finančných záruk na zabezpečenie kontinuity kvartérneho čistenia komunálnych odpadových vôd v súlade s článkom 8 za každých okolností;

c) zverejňovala informácie o:

i) svojich vlastníckych pomeroch a členstve;

ii) finančných príspevkoch zaplatených výrobcami v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 9 ods. 3 druhom pododseku písm. c);

iii) činnostiach, ktoré vykonáva každý rok, vrátane jasných informácií o tom, ako sa využívajú jej finančné prostriedky.

Členské štáty zabezpečia, aby takéto opatrenia zahŕňali vnútroštátny postup uznávania osvedčujúci súlad organizácií zodpovednosti výrobcov s požiadavkami stanovenými v tomto odseku pred ich skutočným zriadením a fungovaním.

Poskytovaním informácií verejnosti podľa tohto článku nie je dotknuté zachovávanie dôvernosti obchodných informácií v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi.

2. Členské štáty vytvoria primeraný rámec monitorovania a presadzovania s cieľom zabezpečiť, aby si organizácie zodpovednosti výrobcov plnili svoje povinnosti transparentne, aby sa finančné prostriedky organizácií zodpovednosti výrobcov využívali správne a aby všetci aktéri, na ktorých sa rozšírená zodpovednosť výrobcov vzťahuje, hlásili spoľahlivé údaje príslušným orgánom a na požiadanie organizáciám zodpovednosti výrobcov.

3. Ak na území členského štátu existuje viacero organizácií zodpovednosti výrobcov, dotknutý členský štát vymenuje na účely dohľadu nad vykonávaním článku 9 aspoň jeden subjekt nezávislý od súkromných záujmov alebo týmto dohľadom poverí orgán verejnej moci.

4. Členský štát zabezpečí, aby výrobcovia usadení na území iného členského štátu alebo v tretej krajine, ktorí uvádzajú výrobky na trh daného členského štátu:

a) vymenovali právnickú alebo fyzickú osobu usadenú na jeho území za splnomocneného zástupcu na účely plnenia povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov na jeho území; alebo

b) prijali opatrenia ekvivalentné s písmenom a).

5. S cieľom zabezpečiť, aby sa systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov vykonával optimálne, najmä z hľadiska nákladov a prínosov, členské štáty organizujú pravidelné dialógy o jeho vykonávaní. Môže to zahŕňať aj podporu pri určovaní opatrení, ktoré majú prijať príslušné orgány okrem iného na:

a) zníženie tlaku mikropolutantov pri zdroji; a

b) určenie najvhodnejších technológií na kvartérne čistenie.

Členské štáty zabezpečia, aby uvedené dialógy zahŕňali príslušné zainteresované strany a v relevantných prípadoch aj združenia zainteresovaných strán, ktoré sú zapojené do vykonávania rozšírenej zodpovednosti výrobcov, vrátane výrobcov a distribútorov, organizácií zodpovednosti výrobcov, súkromných alebo verejných prevádzkovateľov čistiarní komunálnych odpadových vôd, miestnych orgánov a organizácií občianskej spoločnosti.

6. Komisia do 1. januára 2025 zabezpečí organizáciu výmeny informácií, skúseností a najlepších postupov medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o vykonávanie článku 9 a tohto článku, a najmä pokiaľ ide o:

a) opatrenia na kontrolu zakladania, uznávania a fungovania organizácií zodpovednosti výrobcov;

b) opatrenia na kontrolu plnenia povinností vymedzených v tejto smernici zo strany výrobcov;

c) účinné vykonávanie:

i) pokrytia nákladov, ako sa uvádza v článku 9 ods. 1, a

ii) kontroly metód výpočtu príspevkov výrobcov zo strany organizácií zodpovednosti výrobcov, ako sa uvádza v článku 9 ods. 3 písm. c);

d) oslobodenie stanovené v článku 9 ods. 2;

e) akúkoľvek inú otázku týkajúcu sa účinného vykonávania článku 9 a tohto článku;

f) možné vplyvy uplatňovania požiadaviek uvedených v článku 9 na prístupnosť, dostupnosť a cenovú dostupnosť liekov uvádzaných na trh Únie.

Komisia uverejní výsledky výmeny informácií, skúseností a najlepších postupov týkajúcich sa týchto a iných relevantných aspektov a v relevantných prípadoch poskytne členským štátom odporúčania alebo usmernenia alebo oboje.

7. Na základe informácií poskytnutých členskými štátmi Komisia zostaví a pravidelne aktualizuje zoznam žiadostí o oslobodenie, ktoré členské štáty dostali od výrobcov podľa článku 9 ods. 2. Uvedený zoznam sa na požiadanie sprístupní príslušným orgánom členských štátov.

Článok 11

Energetická neutralita

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa každé štyri roky vykonávali energetické audity v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 32 smernice (EÚ) 2023/1791 týkajúce sa čistiarní komunálnych odpadových vôd a zberných systémov, ktoré sú v prevádzke. Uvedené audity zahŕňajú identifikáciu potenciálu nákladovo efektívnych opatrení na zníženie využívania energie a zvýšenie využívania a výroby energie z obnoviteľných zdrojov s osobitným zameraním na identifikáciu a využitie potenciálu výroby bioplynu alebo rekuperácie a využívania odpadového tepla buď na mieste, alebo prostredníctvom miestnej energetickej sústavy, a to pri súčasnom znižovaní emisií skleníkových plynov. Prvé energetické audity sa vykonajú:

a) do 31. decembra 2028 v prípade čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia zaťaženie 100 000 EO a viac, a zberných systémov, ktoré sú k nim pripojené;

b) do 31. decembra 2032 v prípade čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia zaťaženie s 10 000 EO a viac, ale menej ako 100 000 EO, a zberných systémov, ktoré sú k nim pripojené.

2. Členské štáty zabezpečia, aby na vnútroštátnej úrovni celková ročná energia z obnoviteľných zdrojov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2018/2001 vyrobená priamo na mieste alebo mimo neho vlastníkmi alebo prevádzkovateľmi čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia zaťaženie s 10 000 a viac, alebo v ich mene, a bez ohľadu na to, či túto energiu využívajú vlastníci alebo prevádzkovatelia týchto čistiarní priamo na mieste alebo mimo neho, zodpovedala aspoň:

a) 20 % celkovej ročnej energie využívanej takýmito čistiarňami od 31. decembra 2030;

b) 40 % celkovej ročnej energie využívanej takýmito čistiarňami od 31. decembra 2035;

c) 70 % celkovej ročnej energie využívanej takýmito čistiarňami od 31. decembra 2040;

d) 100 % celkovej ročnej energie využívanej takýmito čistiarňami od 31. decembra 2045.

Energia z obnoviteľných zdrojov vyrobená vlastníkmi alebo prevádzkovateľmi čistiarne komunálnych odpadových vôd alebo v ich mene nesmie zahŕňať nakúpenú energiu z obnoviteľných zdrojov.

3. Odchylne od odseku 2, ak členský štát nedosiahne cieľ uvedený v odseku 2 písm. d) napriek tomu, že vykonal všetky opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti a všetky opatrenia potrebné na zlepšenie výroby energie z obnoviteľných zdrojov, najmä opatrenia identifikované v energetických auditoch uvedených v odseku 1, členské štáty môžu výnimočne povoliť nákup energie z nefosílnych palivových zdrojov. Uvedené nákupy sa obmedzia na maximálne 35 % energie z nefosílnych palív vo vzťahu k cieľu uvedenému v odseku 2 písm. d).

4. Odchylne od odseku 2, ak členský štát nedosiahne cieľ uvedený v odseku 2 písm. c) napriek tomu, že vykonal všetky opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti a všetky opatrenia na zlepšenie výroby energie z obnoviteľných zdrojov, najmä opatrenia identifikované v energetických auditoch uvedených v odseku 1, členské štáty môžu výnimočne povoliť nákup energie z nefosílnych palivových zdrojov. Uvedené nákupy sa obmedzia na maximálne päť percentuálnych bodov cieľa uvedeného v odseku 2 písm. c). Uvedená výnimka sa udeľuje len členským štátom, ktoré do 31. decembra 2040 preukážu, že na dosiahnutie cieľa uvedeného v odseku 2 písm. d) bude potrebné nakúpiť 35 % externej energie z nefosílnych palív, ako sa uvádza v odseku 3, pričom sa zohľadnia všetky opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti a všetky opatrenia potrebné na zlepšenie výroby energie z obnoviteľných zdrojov, najmä opatrenia identifikované v energetických auditoch uvedených v odseku 1.

5. Komisia môže prijať vykonávací akt na stanovenie metód na posúdenie toho, či boli splnené ciele uvedené v odseku 2. Uvedený vykonávací akt sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Článok 12

Cezhraničná spolupráca

1. Bez toho, aby boli dotknuté príslušné existujúce medzinárodné dohody alebo dojednania o environmentálnych otázkach súvisiacich s vodou, ak sú vody v rámci oblasti jurisdikcie členského štátu nepriaznivo ovplyvnené vypúšťaním komunálnych odpadových vôd z iného členského štátu alebo tretej krajiny, členský štát, ktorého vody sú ovplyvnené, oznámi relevantné skutočnosti tomuto inému členskému štátu alebo tretej krajine a Komisii.

V prípade znečistenia, ktoré by mohlo významne ovplyvniť vodné útvary po prúde, sa toto oznámenie uskutoční okamžite. V prípade akéhokoľvek vypúšťania s vplyvom na zdravie alebo životné prostredie v inom členskom štáte členský štát, na ktorého území k vypúšťaniu došlo, zabezpečí, aby boli príslušný orgán tohto iného členského štátu a Komisia okamžite informovaní.

2. Členské štáty si navzájom odpovedajú včas po oznámení od iného členského štátu v súlade s odsekom 1, s ohľadom na druh, význam a možné dôsledky incidentu.

Dotknuté členské štáty spolupracujú s cieľom identifikovať predmetné vypúšťanie a opatrenia, ktoré sa majú prijať pri zdroji, aby sa chránili ovplyvnené vody na zabezpečenie súladu s touto smernicou.

3. Dotknuté členské štáty informujú Komisiu o každej spolupráci uvedenej v odseku 1. Komisia sa na žiadosť dotknutých členských štátov zúčastňuje na takejto spolupráci.

Článok 13

Miestne klimatické podmienky

Členské štáty zabezpečia, aby boli čistiarne komunálnych odpadových vôd postavené v súlade s požiadavkami článkov 6, 7 a 8 navrhnuté, skonštruované, prevádzkované a udržiavané tak, aby zabezpečili dostatočnú výkonnosť pri všetkých normálnych miestnych klimatických podmienkach. Bez toho, aby boli dotknuté opatrenia prijaté podľa článku 13 ods. 1 smernice (EÚ) 2022/2557, sa pri navrhovaní, výstavbe a prevádzke čistiarní komunálnych odpadových vôd a zberných systémov posudzujú a zohľadňujú sezónne výkyvy zaťaženia a zraniteľnosti voči zmene klímy.

Článok 14

Vypúšťanie odpadových vôd iných ako z domácností

1. Členské štáty zabezpečia, aby vypúšťanie odpadových vôd iných ako z domácností do zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd podliehalo vopred prijatým predpisom alebo osobitným povoleniam alebo obom zo strany príslušného orgánu alebo vhodného subjektu.

Ak vypúšťanie do zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd podlieha osobitným povoleniam, členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán:

a) pred udelením týchto osobitných povolení uskutočnil konzultácie s prevádzkovateľmi zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd, do ktorých sa vypúšťajú odpadové vody iné ako z domácností, a informoval ich;

b) na požiadanie umožnil prevádzkovateľom zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré prijímajú vypúšťané odpadové vody iné ako z domácností, aby nahliadli do osobitných povolení vo svojich povodiach, pokiaľ možno pred ich udelením.

Ak sú pre vypúšťanie do zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd stanovené vopred prijaté predpisy, členské štáty zabezpečia, aby sa pred prijatím týchto predpisov uskutočnili konzultácie s prevádzkovateľmi zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd, do ktorých sa vypúšťa odpadová voda iná ako z domácností.

2. Vopred prijatými predpismi a osobitnými povoleniami uvedenými v odseku 1 sa zabezpečuje, že:

a) sú splnené požiadavky na kvalitu vody stanovené v iných právnych predpisoch Únie vrátane smerníc 2000/60/ES a 2008/105/ES a že v uplatniteľných prípadoch sa monitoruje kvalita a množstvo príslušných vypúšťaní odpadových vôd iných ako z domácností; zaťaženie znečisťujúcimi látkami vo vypúšťaní z čistiarne komunálnych odpadových vôd nesmie najmä viesť k zhoršovaniu stavu recipienta a brániť tomu, aby tento vodný útvar takýto stav dosiahol, a to v súlade s cieľmi stanovenými v článku 4 smernice 2000/60/ES;

b) vypúšťané znečisťujúce látky nesťažujú prevádzku čistiarne komunálnych odpadových vôd, nepoškodzujú zberné systémy, čistiarne komunálnych odpadových vôd alebo súvisiace zariadenia ani neobmedzujú kapacitu na zhodnocovanie zdrojov vrátane opätovného využívania vyčistenej vody a získavania živín alebo iného materiálu z komunálnych odpadových vôd alebo z kalu;

c) vypúšťané znečisťujúce látky nepoškodzujú zdravie zamestnancov pracujúcich v zberných systémoch a v čistiarňach komunálnych odpadových vôd;

d) čistiareň odpadových vôd je navrhnutá a vybavená tak, aby znižovala množstvo vypustených znečisťujúcich látok;

e) ak sa v čistiarni komunálnych odpadových vôd čistí vypúšťanie pochádzajúce zo zariadenia, ktoré je držiteľom povolenia uvedeného v článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ ([40]), zaťaženie znečisťujúcimi látkami z vypúšťania tejto čistiarne nepresahuje zaťaženie znečisťujúcimi látkami, ktoré by sa vypúšťalo ak by sa vypúšťanie uskutočnilo priamo z daného zariadenia a dodržiavali by sa pritom limitné hodnoty emisií uplatniteľné v súlade s touto smernicou.

Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade vypúšťania odpadových vôd iných ako z domácností do zberných systémov a čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré vypúšťajú do oblastí povodia, v ktorých sa nachádzajú miesta odberu vody určenej na ľudskú spotrebu, neudelilo žiadne osobitné povolenie alebo aby žiaden vopred prijatý predpis neumožňoval takéto vypúšťanie odpadových vôd iných ako z domácností bez toho, aby sa zohľadnilo posúdenie rizika a riadenie rizika týkajúce sa daných oblastí povodia, v ktorých sa nachádzajú miesta odberu vody určenej na ľudskú spotrebu, ako sa uvádza v článku 8 smernice (EÚ) 2020/2184, a opatrenia riadenia rizík prijaté podľa uvedeného článku.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány alebo vhodné subjekty prijali vhodné opatrenia, a to vrátane preskúmania a v prípade potreby zrušenia vopred prijatých predpisov a osobitných povolení uvedených v odseku 1 tohto článku, na identifikáciu, prevenciu a čo najväčšie zníženie zdrojov znečistenia v odpadových vodách iných ako z domácností uvedených v odseku 1 tohto článku, ak nastane niektorá z týchto situácií:

([40]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o emisiách z priemyslu a chovu hospodárskych zvierat (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17).

a) na prítokoch a odtokoch čistiarne komunálnych odpadových vôd boli v rámci monitorovania podľa článku 21 ods. 3 identifikované znečisťujúce látky;

b) kal vznikajúci pri čistení komunálnych odpadových vôd sa má používať v súlade so smernicou Rady 86/278/EHS ([41]);

c) vyčistené komunálne odpadové vody sa majú opätovne využívať v súlade s nariadením (EÚ) 2020/741 alebo sa majú opätovne využívať na iné ako poľnohospodárske účely;

d) recipient sa používa na odber vody určenej na ľudskú spotrebu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2020/2184;

e) znečistenie odpadových vôd iných ako z domácností vypúšťaných do zberného systému alebo čistiarne komunálnych odpadových vôd predstavuje riziko pre prevádzku uvedeného systému alebo čistiarne.

4. Vopred prijaté predpisy a osobitné povolenia uvedené v odseku 1 tohto článku musia spĺňať požiadavky stanovené v odseku 2 tohto článku. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s postupom uvedeným v článku 27 s cieľom zmeniť požiadavky uvedené v odseku 2 tohto článku, aby sa prispôsobili vedecko-technickému pokroku v oblasti ochrany životného prostredia.

5. Osobitné povolenia uvedené v odseku 1 sa preskúmajú a v prípade potreby prispôsobia aspoň každých 10 rokov.

Vopred prijaté predpisy uvedené v odseku 1 sa pravidelne preskúmavajú a podľa potreby prispôsobujú.

Ak sa vlastnosti odpadových vôd iných ako z domácností, čistiarne komunálnych odpadových vôd alebo recipienta významne zmenia, osobitné povolenia sa preskúmajú a prispôsobia týmto zmenám.

Článok 15

Opätovné využívanie vody a vypúšťanie komunálnych odpadových vôd

1. Členské štáty vo vhodných prípadoch systematicky podporujú opätovné využívanie vyčistených odpadových vôd zo všetkých čistiarní komunálnych odpadových vôd na všetky vhodné účely, najmä v oblastiach s nedostatkom vody. Potenciál opätovného využitia vyčistených odpadových vôd sa posudzuje spôsobom, ktorý zohľadňuje plány manažmentu povodí vypracované podľa smernice 2000/60/ES (ďalej len „plány manažmentu povodí“) a rozhodnutia členských štátov podľa článku 2 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2020/741. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri prebiehajúcom alebo plánovanom opätovnom využití vyčistených komunálnych odpadových vôd neohrozoval ekologický prietok v recipientoch a aby nedochádzalo k nepriaznivému účinku na životné prostredie alebo zdravie ľudí. Ak sa vyčistené odpadové vody opätovne využívajú na poľnohospodárske zavlažovanie, musia spĺňať požiadavky stanovené v nariadení (EÚ) 2020/741. Ak sú k dispozícii stratégie odolnosti vodných zdrojov na úrovni členských štátov, v týchto stratégiách sa zohľadnia opatrenia na podporu opätovného využívania vyčistenej odpadovej vody a na jej samotné opätovné využívanie.

Ak sa vyčistené komunálne odpadové vody opätovne využívajú na poľnohospodárske zavlažovanie, členské štáty sa môžu odchýliť od požiadaviek na terciárne čistenie uvedených v časti B a tabuľke 2 prílohy I, pokiaľ ide o tú časť vyčistenej komunálnej odpadovej vody, ktorá je určená výlučne na opätovné využitie pri poľnohospodárskom zavlažovaní, ak možno preukázať všetky tieto skutočnosti:

a) obsah živín v opätovne využitej časti nepresahuje spotrebu živín cieľových plodín;

b) neexistujú žiadne riziká pre životné prostredie, najmä pokiaľ ide o eutrofizáciu vôd v tom istom povodí;

c) neexistujú žiadne riziká pre zdravie ľudí, najmä pokiaľ ide o patogénne organizmy;

d) čistiareň komunálnych odpadových vôd má dostatočnú kapacitu na čistenie alebo akumulovanie komunálnych odpadových vôd, aby sa zabránilo vypúšťaniu do recipienta komunálnych odpadových vôd, ktoré nespĺňa požiadavky stanovené v časti B a tabuľke 2 prílohy I, v súlade s metódami na monitorovanie a vyhodnotenie výsledkov stanovenými v časti C prílohy I.

([41]) Smernica Rady 86/278/EHS z 12. júna 1986 o ochrane životného prostredia, a najmä pôdy pri použití splaškových kalov v poľnohospodárstve (Ú. v. ES L 181, 4.7.1986, s. 6).

2. Členské štáty zabezpečia, aby ako minimum každé vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd s 1 000 EO a viac podliehali vopred prijatým predpisom alebo osobitným povoleniam alebo obom. Takýmito predpismi a osobitnými povoleniami sa zabezpečí splnenie požiadaviek stanovených v časti B prílohy I.

3. Vopred prijaté predpisy a osobitné povolenia uvedené v odseku 2 sa preskúmavajú aspoň každých 10 rokov a podľa potreby prispôsobujú. Ustanovenia osobitných povolení sa aktualizujú s cieľom zabezpečiť, aby boli naďalej splnené požiadavky stanovené v časti B prílohy I, a to v prípadoch, keď sa vlastnosti prichádzajúcich komunálnych odpadových vôd alebo vôd vypúšťaných z čistiarne komunálnych odpadových vôd alebo recipienta výrazne zmenia.

4. Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, aby prispôsobili svoju infraštruktúru zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd tak, aby bola schopná zvládať zvýšené zaťaženie odpadových vôd z domácností, vrátane výstavby novej infraštruktúry, ak by to bolo potrebné.

Prijatím opatrení uvedených v prvom pododseku členské štáty splnia environmentálne ciele stanovené v článku 4 smernice 2000/60/ES, ak sa dodržia všetky tieto podmienky:

a) výstavba alebo rozšírenie čistiarne komunálnych odpadových vôd, aby bolo možné čistiť zvýšené alebo inak nevyčistené zaťaženia odpadových vôd z domácností, podliehajú vopred vydanému povoleniu podľa tejto smernice;

b) prínosy čistiarne komunálnych odpadových vôd uvedené v písmene a) nemožno z dôvodov technickej uskutočniteľnosti či neprimeranosti nákladov dosiahnuť inými prostriedkami vrátane zváženia alternatívnych miest vypúšťania z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré by prispeli k dosiahnutiu environmentálnych cieľov stanovených v článku 4 smernice 2000/60/ES;

c) prijmú sa všetky technicky uskutočniteľné zmierňujúce opatrenia s cieľom minimalizovať negatívne vplyvy čistiarne komunálnych odpadových vôd na dotknuté vodné útvary a stanovia sa v osobitných povoleniach uvedených v článku 14 tejto smernice a v tomto článku; ak je to potrebné, tieto opatrenia zahŕňajú prísnejšie požiadavky na čistenie ako tie, ktoré sa uplatňovali pred zvýšením zaťaženia odpadovými vodami z domácností, s cieľom splniť požiadavky smerníc uvedených v časti B bode 6 prílohy I k tejto smernici;

d) vykonávajú sa všetky technicky uskutočniteľné zmierňujúce opatrenia, aby sa minimalizovali negatívne vplyvy iných činností spôsobujúcich podobné nápory na tie isté vodné útvary.

Ak sa nezabráni zhoršeniu stavu útvaru povrchovej vody alebo sa v súvislosti s ním nesplnia environmentálne ciele stanovené v článku 4 smernice 2000/60/ES v dôsledku vopred vydaného povolenia uvedeného v písmene a), toto povolenie sa osobitne uvedie a podmienky uvedené v druhom pododseku sa vysvetlia v plánoch manažmentu povodí.

Článok 16

Biologicky rozložiteľné odpadové vody iné ako z domácností

1. Členské štáty stanovia požiadavky na vypúšťanie biologicky rozložiteľných odpadových vôd iných ako z domácností, ktoré sú primerané charakteru príslušného priemyselného odvetvia a ktoré zabezpečujú aspoň rovnakú úroveň ochrany životného prostredia ako požiadavky stanovené v časti B prílohy I.

2. Požiadavky uvedené v odseku 1 sa uplatňujú, keď sú splnené tieto podmienky:

a) odpadové vody pochádzajú z čistiarní, ktoré čistia zaťaženie so 4 000 EO a viac, a pochádzajú z priemyselných odvetví uvedených v prílohe IV, ktoré nevykonávajú žiadnu z činností uvedených v prílohe I k smernici 2010/75/EÚ; a

b) odpadové vody nevstupujú do čistiarne komunálnych odpadových vôd pred ich vypustením do recipienta (ďalej len „priame vypúšťanie“).

Článok 17

Dohľad nad komunálnymi odpadovými vodami

1. Členské štáty zriadia vnútroštátny systém spolupráce a koordinácie medzi príslušnými orgánmi zodpovednými za verejné zdravie a príslušnými orgánmi zodpovednými za čistenie komunálnych odpadových vôd, pokiaľ ide o:

a) určenie relevantných parametrov verejného zdravia, ktoré sa majú monitorovať aspoň na prítoku do čistiarní komunálnych odpadových vôd, pričom sa zohľadnia dostupné odporúčania, okrem iného, Európskeho centra pre prevenciu a kontrolu chorôb, Úradu pre pripravenosť a reakcie na núdzové zdravotné situácie a Svetovej zdravotníckej organizácie, ako napríklad:

i) vírus SARS-CoV-2 a jeho varianty;

ii) poliovírus;

iii) vírus chrípky;

iv) nové patogény;

v) akékoľvek iné parametre verejného zdravia, ktoré príslušné orgány považujú za relevantné pre monitorovanie;

b) jasné rozdelenie úloh, povinností a nákladov medzi prevádzkovateľov a relevantné príslušné orgány, a to aj v prípade, že sa týkajú odberu vzoriek a analýzy;

c) určenie miesta a periodicity odberu vzoriek komunálnych odpadových vôd a ich analýzy za každý parameter verejného zdravia identifikovaný v súlade s písmenom a), so zreteľom na dostupné údaje týkajúce sa zdravia a potreby v súvislosti s údajmi o verejnom zdraví a v relevantných prípadoch miestna epidemiologická situácia;

d) organizáciu primeraného a včasného oznamovania výsledkov monitorovania príslušným orgánom zodpovedným za verejné zdravie a v relevantných prípadoch príslušným orgánom zodpovedným za pitnú vodu, aby sa uľahčilo vykonávanie článku 8 smernice (EÚ) 2020/2184, a platformám Únie, ak sú takéto platformy k dispozícii, a v súlade s uplatniteľným právom o ochrane osobných údajov.

2. Ak príslušný orgán zodpovedný za verejné zdravie v členskom štáte vyhlási núdzovú situáciu v oblasti verejného zdravia, v komunálnych odpadových vodách sa monitorujú relevantné parametre verejného zdravia, a to tak, aby bola reprezentatívne zastúpená celoštátna populácia, a v rozsahu, v akom sa relevantné zdravotné parametre zistia v komunálnych odpadových vodách. Uvedené monitorovanie pokračuje dovtedy, kým príslušný orgán nevyhlási, že núdzová situácia v oblasti verejného zdravia sa skončila, alebo trvá dlhšie, ak to daný príslušný orgán uzná za vhodné z iných dôvodov.

S cieľom určiť, či ide o núdzovú situáciu v oblasti verejného zdravia, príslušný orgán zohľadní rozhodnutia Komisie prijaté podľa článku 23 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2022/2371, posúdenia Európskeho centra pre prevenciu a kontrolu chorôb a rozhodnutia Svetovej zdravotníckej organizácie prijaté v súlade s Medzinárodnými zdravotnými predpismi.

3. V prípade aglomerácií so 100 000 EO a viac členské štáty do posledného dňa druhého roka odo dňa prijatia vykonávacieho aktu uvedeného v druhom pododseku zabezpečia, aby sa v komunálnych odpadových vodách monitorovala antimikrobiálna rezistencia.

Komisia do 2. júla 2026 prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť minimálnu periodicitu odberu vzoriek a harmonizovanú metodiku merania antimikrobiálnej rezistencie v komunálnych odpadových vodách, pričom zohľadní aspoň všetky dostupné údaje od vnútroštátnych orgánov verejného zdravia a vnútroštátnych orgánov zodpovedných za monitorovanie antimikrobiálnej rezistencie. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

4. Výsledky monitorovania uvedeného v tomto článku sa nahlasujú v súlade s článkom 22 ods. 1 písm. h).

Článok 18

Posúdenie a riadenie rizika

1. Členské štáty do 31. decembra 2027 identifikujú a posúdia riziká spojené s vypúšťaním komunálnych odpadových vôd pre životné prostredie a zdravie ľudí, pričom zohľadnia sezónne výkyvy a extrémne udalosti a aspoň riziká, ktoré súvisia:

a) s kvalitou vodného útvaru používaného na odber vody určenej na ľudskú spotrebu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2020/2184;

b) s kvalitou vody určenej na kúpanie patriacej do rozsahu pôsobnosti smernice 2006/7/ES;

c) s kvalitou vodného útvaru, v ktorom sa vykonávajú činnosti akvakultúry v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013;

d) so stavom útvaru podzemnej vody v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 19 smernice 2000/60/ES, ktorý je recipientom, ako aj so všetkými ďalšími environmentálnymi cieľmi uvedenými v článku 4 uvedenej smernice pre útvar podzemnej vody, ktorý je recipientom;

e) so stavom morského prostredia v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 5 smernice 2008/56/ES;

f) so stavom útvaru povrchovej vody v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 17 smernice 2000/60/ES, ktorý je recipientom, ako aj so všetkými ďalšími environmentálnymi cieľmi uvedenými v článku 4 uvedenej smernice pre útvar povrchovej vody, ktorý je recipientom.

2. Ak sa zistili riziká v súlade s odsekom 1, členské štáty prijmú vhodné opatrenia na ich riešenie, ktoré v prípade potreby zahŕňajú tieto opatrenia:

a) prijímanie dodatočných opatrení na prevenciu a zníženie znečistenia z komunálnych odpadových vôd pri zdroji, ak je to potrebné na ochranu kvality recipienta, ako doplnok k opatreniam uvedeným v článku 14 ods. 3;

b) zriadenie zberných systémov v súlade s článkom 3 v prípade aglomerácií s menej ako 1 000 EO;

c) uplatňovanie sekundárneho čistenia v súlade s článkom 6 v prípade vypúšťaných komunálnych odpadových vôd z aglomerácií s menej ako 1 000 EO;

d) uplatňovanie terciárneho čistenia v súlade s článkom 7 v prípade vypúšťaných komunálnych odpadových vôd z aglomerácií s menej ako 10 000 EO;

e) uplatňovanie kvartérneho čistenia v súlade s článkom 8 v prípade vypúšťaných komunálnych odpadových vôd z aglomerácií s menej ako 10 000 EO, najmä ak sa komunálne odpadové vody vypúšťajú do vodných útvarov používaných na odber vody určenej na ľudskú spotrebu, do vody určenej na kúpanie, do vodných útvarov, v ktorých sa vykonávajú akvakultúrne činnosti, a ak sa vyčistené komunálne odpadové vody opätovne využívajú na poľnohospodárske účely;

f) vypracovanie integrovaných plánov nakladania s komunálnymi odpadovými vodami v súlade s článkom 5 v prípade aglomerácií s menej ako 10 000 EO a prijatie opatrení uvedených v prílohe V;

g) uplatňovanie požiadaviek na čistenie zozbieraných komunálnych odpadových vôd, ktoré sú prísnejšie než požiadavky stanovené v časti B prílohy I.

3. Identifikácia rizík vykonaná v súlade s odsekom 1 tohto článku sa preskúma každých šesť rokov od 31. decembra 2033 v súlade s termínom preskúmania plánov manažmentu povodí. Zhrnutie identifikovaných rizík spolu s opisom opatrení prijatých v súlade s odsekom 2 tohto článku sa zahrnie do príslušných plánov manažmentu povodí a do národných programov implementácie uvedených v článku 23 a na požiadanie sa oznámi Komisii. Uvedené zhrnutie sa sprístupní verejnosti.

Článok 19

Prístup k sanitárnym zariadeniam

Bez toho, aby boli dotknuté zásady subsidiarity a proporcionality, členské štáty pri zohľadnení miestnych a regionálnych perspektív a okolností týkajúcich sa sanitárnych zariadení prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie prístupu k sanitárnym zariadeniam pre všetkých, najmä pre zraniteľné a marginalizované skupiny.

Na tento účel členské štáty do 12. januára 2029:

a) identifikujú osoby bez prístupu alebo s obmedzeným prístupom k sanitárnym zariadeniam, pričom osobitnú pozornosť venujú zraniteľným a marginalizovaným skupinám, a uvedú dôvody takéhoto nedostatočného prístupu;

b) posúdia možnosti zlepšenia prístupu k sanitárnym zariadeniam pre takéto osoby;

c) v prípade všetkých aglomerácií s 10 000 EO a viac podporia vytvorenie dostatočného počtu sanitárnych zariadení vo verejnom priestore, ktoré sú voľne, a najmä pre ženy bezpečne prístupné a zabezpečia poskytovanie vhodných informácií o týchto zariadeniach verejnosti;

d) nabádajú príslušné orgány, aby vo všetkých aglomeráciách s 5 000 EO a viac sprístupnili dostatočný počet bezplatných sanitárnych zariadení vo verejných budovách, najmä v administratívnych budovách;

e) nabádajú na sprístupnenie sanitárnych zariadení pre všetkých bezplatne alebo za nízky poplatok v reštauráciách, obchodoch a podobných súkromných priestoroch prístupných verejnosti.

Článok 20

Kal a získavanie zdrojov

1. Členské štáty nabádajú na získavanie cenných zdrojov a prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nakladanie s kalmi bolo v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva stanovenou v článku 4 smernice 2008/98/ES. Takéto nakladanie:

a) maximalizuje prevenciu;

b) zabezpečuje prípravu na opätovné využitie, recykláciu a iné získavanie zdrojov, najmä fosforu a dusíka, pričom sa zohľadnia vnútroštátne alebo miestne možnosti zhodnocovania; a

c) minimalizuje nepriaznivé účinky na životné prostredie a zdravie ľudí.

2. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s postupom uvedeným v článku 27 s cieľom doplniť túto smernicu stanovením kombinovanej minimálnej miery opätovného využitia a recyklácie fosforu z kalu a z komunálnych odpadových vôd, ktoré neboli opätovne využité na základe výnimky podľa článku 15 ods. 1, a to s prihliadnutím na dostupné technológie, zdroje a ekonomickú životaschopnosť získavania fosforu, ako aj obsah fosforu v kale a úroveň nasýtenia vnútroštátneho trhu organickým fosforom z iných zdrojov, pričom sa zabezpečí bezpečné nakladanie s kalom a zabráni sa nepriaznivému vplyvu na životné prostredie a zdravie ľudí. Komisia prijme uvedené delegované akty do 2. januára 2028.

Článok 21

Monitorovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány alebo vhodné subjekty monitorovali:

a) vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd s cieľom overiť dodržiavanie požiadaviek stanovených v časti B prílohy I v súlade s metódami monitorovania a hodnotenia výsledkov stanovenými v časti C prílohy I; toto monitorovanie zahŕňa koncentrácie parametrov uvedených v časti B prílohy I a zaťaženie týmito parametrami;

b) objemy, zloženie a miesto určenia kalu pri zohľadnení požiadaviek smernice 86/278/EHS na kaly určené na použitie v poľnohospodárstve;

c) objem komunálnych odpadových vôd opätovne využívaných na poľnohospodárske zavlažovanie, na ktoré sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 15 ods. 1, za rok a mesiac; obsah živín v časti komunálnych odpadových vôd opätovne využívanej na poľnohospodárske zavlažovanie a obdobie, počas ktorého sa táto časť opätovne využíva, v porovnaní s mesačnou spotrebou vody a živín tých plodín, ktoré sa zavlažujú touto opätovne využívanou komunálnou odpadovou vodou;

d) skleníkové plyny vrátane aspoň CO_2, N_2O, CH_4 vypúšťané čistiarňami komunálnych odpadových vôd s 10 000 EO a viac, vo vhodných prípadoch prostredníctvom analýz, výpočtov alebo modelov;

e) energiu používanú a vyrobenú vlastníkmi čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia zaťaženie 10 000 EO a viac, alebo prevádzkovateľmi takýchto čistiarní, bez ohľadu na to, či sa používa alebo vyrába na mieste alebo mimo neho, v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 11 ods. 2, ako aj energiu nakúpenú na základe výnimiek uvedených v článku 11 ods. 3 a 4.

2. Členské štáty v prípade všetkých aglomerácií uvedených v článku 5 ods. 1 a 3 zabezpečia, aby príslušné orgány, vhodné subjekty alebo prevádzkovatelia zberného systému vykonávali na vhodných miestach reprezentatívne monitorovanie odľahčovania v dôsledku zrážok do vodných útvarov a vypúšťania povrchového odtoku z urbanizovaných území z delených systémov na účely odhadu koncentrácií a zaťažení, pokiaľ ide o parametre uvedené v tabuľke 1 prílohy I, a v relevantných prípadoch v tabuľke 2, ako aj o obsahu mikroplastov a relevantných znečisťujúcich látok. Členské štáty môžu vo vhodných prípadoch použiť výsledky uvedeného monitorovania na účely modelovania.

3. Členské štáty v prípade všetkých aglomerácií s 10 000 EO a viac zabezpečia, aby príslušné orgány alebo vhodné subjekty na prítoku a odtoku čistiarní komunálnych odpadových vôd monitorovali koncentráciu a zaťaženie v komunálnych odpadových vodách, pokiaľ ide o tieto prvky:

a) znečisťujúce látky, ktorých výskyt je v komunálnych odpadových vodách pravdepodobný, uvedené v:

   i) prílohách VIII a X k smernici 2000/60/ES, prílohe I k smernici 2008/105/ES, prílohe I k smernici 2006/118/ES a časti B prílohy II k smernici 2006/118/ES;

   ii) prílohe k rozhodnutiu Európskeho parlamentu a Rady 2455/2001/ES ([42]);

   iii) prílohe II k nariadeniu (ES) č. 166/2006;

   iv) prílohách I a II k smernici 86/278/EHS;

b) parametre uvedené v časti B prílohy III k smernici (EÚ) 2020/2184, ak sa komunálne odpadové vody vypúšťajú v ploche povodia uvedenej v článku 8 uvedenej smernice, na základe čoho sa môžu členské štáty v prípade perfluóralkylových a polyfluóralkylových látok (ďalej len „PFAS“) rozhodnúť použiť jeden alebo obidva parametre „celkové množstvo PFAS“ a „súhrn PFAS“, ak je k dispozícii metodika v súlade s vykonávacím aktom uvedeným v odseku 5;

c) parametre uvedené v prílohe I k smernici 2006/7/ES, ak počas kúpacej sezóny dochádza k priamemu vypúšťaniu z čistiarní komunálnych odpadových vôd do vôd určených na kúpanie, čo by mohlo zabrániť dodržiavaniu smernice 2006/7/ES;

d) prítomnosť mikroplastov;

znečisťujúce látky a parametre uvedené v písmenách a) a b) možno vylúčiť z monitorovania podľa tohto odseku, pokiaľ možno okrem iného na základe výsledkov monitorovania preukázať, že sa v komunálnych odpadových vodách nevyskytujú.

V prípade všetkých aglomerácií nad 10 000 EO členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány alebo vhodné subjekty v relevantných prípadoch monitorovali prítomnosť mikroplastov v kale, najmä ak sa opätovne využíva v poľnohospodárstve.

Monitorovanie uvedené v tomto odseku sa vykonáva s touto periodicitou:

a) aspoň dve vzorky ročne v prípade aglomerácií so 150 000 EO a viac, pričom medzi odbermi vzoriek môže uplynúť maximálne šesť mesiacov;

b) aspoň jedna vzorka každé dva roky v prípade aglomerácií od 10 000 EO do 150 000 EO.

([42]) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES z 20. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zoznam prioritných látok v oblasti vodnej politiky a ktorým sa mení a dopĺňa smernica 2000/60/ES (Ú. v. ES L 331, 15.12.2001, s. 1).

Uvedená periodicita monitorovania sa môže v nasledujúcich rokoch znížiť na polovicu, ak sú výsledky monitorovania znečisťujúcich látok uvedených v tomto odseku v troch po sebe nasledujúcich vzorkách nižšie ako hodnoty uplatniteľných environmentálnych noriem kvality podľa smernice 2008/105/ES. Periodicita monitorovania by sa mala preskúmať aspoň raz ročne.

4. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť metodiky merania, odhadu a modelovania priamych a nepriamych emisií skleníkových plynov z čistiarní komunálnych odpadových vôd a mikroplastov v komunálnych odpadových vodách a kale. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú do 2. júla 2027 v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

5. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť metodiku merania celkového množstva PFAS a súhrnu PFAS v komunálnych odpadových vodách. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú do 2. januára 2027 v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

6. Na základe správy členských štátov môže Komisia prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť minimálny zoznam relevantných znečisťujúcich látok, ktorých výskyt v komunálnych odpadových vodách je pravdepodobný, a vypracovať metodiku identifikácie relevantných znečisťujúcich látok, ktorých výskyt je pravdepodobný v komunálnych odpadových vodách, pričom zohľadní miestne podmienky a posúdenie rizika vykonané podľa príslušných právnych predpisov Únie, ako aj kritériá a periodicitu revízie vylúčenia niektorých znečisťujúcich látok, ako sa uvádza v odseku 3 druhom pododseku tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Článok 22

Informácie o monitorovaní vykonávania

1. Členské štáty s pomocou Európskej environmentálnej agentúry:

a) do 31. decembra 2028 zostavia súbor údajov s informáciami zozbieranými v súlade s článkom 21 vrátane informácií týkajúcich sa parametrov uvedených v článku 21 ods. 1 písm. a) a výsledkov testov, pokiaľ ide o kritériá splnenia/nesplnenia stanovené v časti C prílohy I, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

b) do 31. decembra 2028 zostavia súbor údajov obsahujúci percentuálny podiel komunálnych odpadových vôd, ktoré sa zbierajú a čistia v súlade s článkom 3, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

c) do 31. decembra 2028 zostavia súbor údajov s informáciami o vykonávaní článku 4 ods. 5 a o percentuálnom podiele zaťaženia komunálnych odpadových vôd z aglomerácií nad 2 000 EO, ktorá sa čistí v individuálnych systémoch, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

d) do 31. decembra 2028 zostavia súbor údajov s informáciami o počte odobratých vzoriek a počte vzoriek, ktoré sa odobrali v súlade s časťou C prílohy I a nesplnili kritériá, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

e) do 12. januára 2029 zostavia súbor údajov s informáciami o opatreniach prijatých na zlepšenie prístupu k sanitárnym zariadeniam v súlade s článkom 19 písm. a), b) a c) vrátane informácií o podiele ich obyvateľov, ktorí majú prístup k sanitárnym zariadeniam v aglomeráciách s 10 000 EO a viac, a potom tento súbor údajov každých šesť rokov aktualizujú;

f) do 31. decembra 2030 zostavia súbor údajov s informáciami o emisiách skleníkových plynov rozčlenenými podľa jednotlivých plynov a o celkovej spotrebovanej energii a energii z obnoviteľných zdrojov vyrobenej každou čistiarňou komunálnych odpadových vôd s 10 000 EO a viac, ako aj s výpočtom percentuálnej miery dosiahnutia cieľov stanovených v článku 11 ods. 2, percentuálneho podielu energie nakúpenej z nefosílnych palivových zdrojov, ktorý, ak sa používa výnimka uvedená v článku 11 ods. 3, doplní, ak je k dispozícii, rozčlenenie rôznych druhov použitých nefosílnych zdrojov energie, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

g) do 31. decembra 2030 zostavia súbor údajov s informáciami o opatreniach prijatých v súlade s bodom 3 prílohy V a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

h) do 31. decembra 2030 zostavia súbor údajov s výsledkami monitorovania uvedeného v článku 17 ods. 1 a 3, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú;

i) do 31. decembra 2030 zostavia súbor údajov so zoznamom oblastí, ktoré sú identifikované ako citlivé na eutrofizáciu, a potom tento súbor údajov aktualizujú v súlade s článkom 7 ods. 2;

j) do 31. decembra 2030 zostavia súbor údajov so zoznamom oblastí, ktoré sú identifikované ako oblasti, v ktorých koncentrácia alebo akumulácia mikropolutantov predstavuje riziko pre životné prostredie alebo zdravie ľudí, a potom tento súbor údajov aktualizujú v súlade s článkom 8 ods. 2;

k) ak použijú bionosné médiá, do 31. decembra 2030 zostavia, súbor údajov obsahujúci druh použitých bionosných médií a krátky opis opatrení prijatých čistiarňami komunálnych odpadových vôd, ktoré tieto bionosné médiá používajú, s cieľom zabrániť úniku do životného prostredia, a potom tento súbor údajov každých päť rokov aktualizujú;

l) do 31. decembra 2030 zostavia súbor údajov s výsledkami monitorovania podľa článku 21 ods. 1 písm. c) s porovnaním mesačnej spotreby vody a živín tých plodín, na ktoré sa opätovne využíva časť vyčistenej komunálnej odpadovej vody uvedená v článku 15 ods. 1, a potom tento súbor údajov každoročne aktualizujú.

2. Členské štáty zabezpečia, aby Komisia a Európska environmentálna agentúra mali prístup k súborom údajov uvedeným v odseku 1.

3. Pri podávaní správ, ktoré sa vyžaduje podľa tohto článku, sa zohľadnia informácie nahlásené členskými štátmi v súlade s článkom 5 nariadenia (ES) č. 166/2006, ak ide o znečisťujúce látky, ktoré súvisia s komunálnymi odpadovými vodami.

Pokiaľ ide o informácie uvedené v odseku 1 tohto článku, Európska environmentálna agentúra poskytuje verejnosti prístup k príslušným údajom prostredníctvom Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok zriadeného podľa nariadenia (ES) č. 166/2006.

4. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom špecifikovať formát informácií, ktoré sa majú poskytovať v súlade s odsekom 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2 do 31. decembra 2028 v prípade informácií uvedených v odseku 1 písm. e), f), g), h), j), k) a l).

Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom určiť formát informácií, ktoré sa majú poskytovať v súlade s odsekom 1 písm. a), b), c), d) a i). Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Článok 23

Národný program implementácie

1. Členské štáty do 1. januára 2028 vytvoria národný program implementácie tejto smernice.

Uvedené programy zahŕňajú:

a) posúdenie úrovne vykonávania článkov 3 až 8;

b) identifikáciu a plánovanie investícií, ktoré sú potrebné na vykonávanie tejto smernice v prípade každej aglomerácie, vrátane orientačného finančného odhadu, a v prípade dostupnosti aj odhad finančného príspevku organizácií zodpovednosti výrobcov zriadených v súlade s článkom 10, a priorizácie uvedených investícií s ohľadom na veľkosť aglomerácie a úroveň vplyvu vypúšťaní nevyčistených komunálnych odpadových vôd na životné prostredie a súvisiace riziká pre životné prostredie alebo zdravie ľudí;

c) odhad investícií potrebných na obnovu, modernizáciu alebo nahradenie existujúcej infraštruktúry komunálnych odpadových vôd vrátane zberných systémov na základe odpisových sadzieb a technických a prevádzkových podmienok s cieľom zabrániť možnému úniku, infiltrácii a nesprávnemu pripojeniu prítoku do zberných systémov, pričom sa vo vhodných prípadoch použijú digitálne nástroje;

d) identifikáciu alebo aspoň uvedenie potenciálnych zdrojov verejného financovania, ak sú potrebné na doplnenie užívateľských poplatkov;

e) v uplatniteľných prípadoch informácie požadované podľa článku 6 ods. 3 a článku 7 ods. 4.

Členské štáty môžu naďalej využívať dostupné finančné prostriedky Únie na vykonávanie tejto smernice s cieľom zabezpečiť, aby mali všetci občania rovnaký prospech z účinného zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd. Členské štáty si taktiež môžu vymieňať najlepšie postupy o tom, ako zlepšiť čerpanie finančných prostriedkov Únie.

Ak členský štát počas vykonávania svojho národného programu implementácie zistí, že z dôvodu potreby zachovať kultúrne dedičstvo nie je možné v konkrétnych oblastiach dodržať lehotu uvedenú v článku 3 ods. 2 alebo lehotu uvedenú v článku 6 ods. 3 alebo obidve, tento členský štát aktualizuje svoj národný program implementácie. Uvedená aktualizácia obsahuje zoznam aglomerácií s dotknutými oblasťami, podrobné odôvodnenie preukazujúce, že výstavba požadovanej infraštruktúry je obzvlášť zložité z dôvodu potreby zachovať kultúrne dedičstvo, a upravený harmonogram dokončenia požadovanej infraštruktúry v daných oblastiach. Predĺženia lehôt uvedených v článku 3 ods. 2 a článku 6 ods. 3 sa stanovia pre konkrétnu plochu a čo najviac sa skrátia a nepresiahnu osem rokov. Aktualizovaný národný program implementácie sa predloží Komisii do 31. decembra roka, v ktorom dochádza k aktualizácii.

2. Členské štáty do 1. januára 2028 predložia Komisii svoje národné programy implementácie s výnimkou prípadov, keď na základe výsledkov monitorovania uvedeného v článku 21 preukážu, že sú v súlade s článkami 3 až 8.

3. Členské štáty aktualizujú svoje národné programy implementácie aspoň raz za šesť rokov. S výnimkou prípadov, keď môžu preukázať, že sú v súlade s článkami 3 až 8, ich predložia Komisii do 31. decembra roka, v ktorom dochádza k aktualizácii.

4. Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť metódy a formáty na predkladanie národných programov implementácie. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Článok 24

Informácie pre verejnosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli verejnosti za každú aglomeráciu nad 1 000 EO alebo každú relevantnú administratívnu oblasť online k dispozícii ľahko dostupné primerané a aktuálne informácie o zbere a čistení komunálnych odpadových vôd, a to používateľsky ústretovým a prispôsobeným spôsobom. Informácie zahŕňajú aspoň údaje uvedené v prílohe VI.

Informácie uvedené v odseku 1 sa na základe odôvodnenej žiadosti poskytujú aj inými prostriedkami.

2. Okrem toho, ak sú náklady celkovo alebo čiastočne hradené prostredníctvom systému poplatkov za vodu, členské štáty zabezpečia, aby všetky domácnosti v aglomeráciách nad 10 000 EO a pokiaľ možno nad 1 000 EO, ktoré sú pripojené k zberným systémom, dostávali pravidelne a aspoň raz ročne v najvhodnejšej a ľahko prístupnej forme, napríklad na ich faktúre, ak je k dispozícii, alebo digitálnym spôsobom, ako sú napríklad inteligentné aplikácie alebo webové sídla, bez toho, aby o ne museli žiadať, tieto informácie:

a) informácie o súlade zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd s článkami 3, 4, 6, 7 a 8 vrátane porovnania skutočných únikov znečisťujúcich látok do recipienta s limitnými hodnotami uvedenými v časti B a tabuľkách 1, 2 a 3 prílohy I; tieto informácie sa uvádzajú spôsobom, ktorý umožňuje jednoduché porovnanie, napríklad vo forme percentuálneho podielu súladu;

b) objem alebo odhadovaný objem komunálnych odpadových vôd zozbieraných a vyčistených za rok alebo za zúčtovacie obdobie za domácnosť alebo prepojený subjekt v kubických metroch spolu s trendmi a cenou zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd pre túto domácnosť (náklady na liter a kubický meter);

c) porovnanie ročného objemu komunálnych odpadových vôd zozbieraných a vyčistených za domácnosť za rok a údaj o priemernom objeme za domácnosť v dotknutej aglomerácii;

d) odkaz na online obsah uvedený v odseku 1.

Ak informácie o individuálnom používaní nie sú k dispozícii, informácie uvedené v písmenách a) až d) sa poskytnú na úrovni aglomerácií používateľsky ústretovým spôsobom prostredníctvom webového sídla alebo inteligentnej aplikácie.

3. Komisia môže prijať delegované akty v súlade s článkom 27 s cieľom zmeniť odsek 2 tohto článku a prílohu VI aktualizovaním informácií, ktoré sa majú poskytovať verejnosti online a domácnostiam pripojeným k zberným systémom, aby sa tieto požiadavky prispôsobili technickému pokroku a dostupnosti údajov v danej oblasti.

4. Komisia môže prijať vykonávacie akty, ktorými sa špecifikuje formát a metódy predkladania informácií, ktoré sa majú poskytovať v súlade s odsekmi 1 a 2. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2.

Článok 25

Prístup k spravodlivosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť mala prístup k opravným prostriedkom na súde alebo inom nezávislom a nestrannom orgáne zriadenom na základe práva s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť rozhodnutí, skutkov alebo opomenutí, ktoré sú predmetom článku 6, 7 alebo 8, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) existuje dostatočný záujem;

b) pretrváva porušovanie práva v prípadoch, keď to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku.

Postup preskúmania musí byť spravodlivý, nestranný a včasný, nesmie byť neúnosne nákladný a musia sa ním zabezpečiť primerané a účinné mechanizmy nápravy vrátane prípadných súdnych príkazov ukladajúcich povinnosť zdržať sa určitého konania.

2. Spôsobilosť v postupe preskúmania nie je podmienená úlohou, ktorú dotknutý člen verejnosti zohrával počas fázy účasti na rozhodovacích postupoch podľa tejto smernice.

3. Členské štáty určia, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo opomenutia uvedené v odseku 1.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti sprístupnili praktické informácie o prístupe k správnemu a súdnemu preskúmaniu uvedenému v tomto článku.

Článok 26

Náhrada škody

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že k poškodeniu zdravia ľudí došlo v dôsledku porušenia vnútroštátnych opatrení prijatých podľa tejto smernice, mali dotknuté osoby právo požadovať a získať náhradu tejto škody od príslušných fyzických alebo právnických osôb v súlade s vnútroštátnymi pravidlami.

2. Členské štáty zabezpečia, aby mimovládne organizácie, ktoré podporujú ochranu životného prostredia alebo zdravia ľudí a spĺňajú všetky požiadavky podľa vnútroštátneho práva, mohli ako súčasť dotknutej verejnosti zastupovať dotknuté osoby. Členské štáty zabezpečia, aby dotknuté osoby a mimovládne organizácie uvedené v tomto odseku nemohli nárok za porušenie, v ktorého dôsledku vznikla škoda, uplatňovať dvakrát.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa vnútroštátne pravidlá a postupy týkajúce sa nárokov na náhradu škody navrhovali a uplatňovali tak, aby neznemožňovali alebo nadmerne nesťažovali výkon práva na náhradu škody spôsobenej porušením podľa odseku 1.

4. Členské štáty môžu stanoviť premlčacie lehoty na vznášanie nárokov na náhradu škody uvedené v odseku 1. Takéto lehoty nesmú začať plynúť pred ukončením porušovania a osoba, ktorá žiada o náhradu škody, si uvedomuje alebo od nej možno odôvodnene očakávať, že si uvedomuje, že utrpela škodu v dôsledku porušenia podľa odseku 1.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti sprístupnili informácie o jej práve žiadať o náhradu škody.

Článok 27

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 7, článku 8 ods. 4, článku 14 ods. 4, článku 20 ods. 2 a článku 24 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 1. januára 2025. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 7, článku 8 ods. 4, článku 14 ods. 4, článku 20 ods. 2 a článku 24 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 7, článku 8 ods. 4, článku 14 ods. 4, článku 20 ods. 2 alebo článku 24 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 28

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor pre prispôsobenie vedecko-technickému pokroku a vykonávanie smernice o čistení komunálnych odpadových vôd ustanovený smernicou 91/271/EHS. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 29

Sankcie

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1203 ([43]), členské štáty stanovia pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sankcie stanovené podľa tohto článku náležite zohľadňovali:

a) povahu, závažnosť a rozsah porušenia;

([43]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1203 z 11. apríla 2024 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva, ktorou sa nahrádzajú smernice 2008/99/ES a 2009/123/ES (Ú. v. EÚ L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

b) vo vhodnom prípade úmyselný alebo nedbanlivý charakter porušenia;

c) obyvateľstvo alebo životné prostredie, ktoré bolo porušením zasiahnuté, so zohľadnením vplyvu daného porušenia na cieľ, ktorým je dosiahnutie vysokej úrovne ochrany životného prostredia a zdravia ľudí;

d) opakovaný alebo jednorazový charakter porušenia;

e) finančnú situáciu zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby.

3. Členské štáty o pravidlách a opatreniach uvedených v odseku 1 bez zbytočného odkladu informujú Komisiu a oznámia jej každú nasledujúcu zmenu, ktorá ich ovplyvní.

Článok 30

Hodnotenie

1. Komisia do 31. decembra 2033 a do 31. decembra 2040 vykoná hodnotenie tejto smernice založené najmä na týchto prvkoch:

a) skúsenosti získané pri vykonávaní tejto smernice;

b) súbory údajov uvedené v článku 22 ods. 1;

c) relevantné vedecké, analytické a epidemiologické údaje vrátane výsledkov výskumných projektov financovaných Úniou;

d) odporúčania Svetovej zdravotníckej organizácie, ak sú k dispozícii.

Uvedené hodnotenie obsahuje aspoň analýzu:

a) vhodnosti parametrov verejného zdravia uvedených v článku 17 ods. 1, ktoré majú monitorovať členské štáty;

b) pridanej hodnoty povinného monitorovania špecifických parametrov verejného zdravia;

c) možnej potreby prispôsobiť zoznam výrobkov, ktoré majú spadať pod rozšírenú zodpovednosť výrobcov, vývoju sortimentu výrobkov uvádzaných na trh, lepším poznatkom o prítomnosti mikropolutantov v komunálnych odpadových vodách, ich vplyve na životné prostredie a verejné zdravie, údajom získaným na základe nových monitorovacích povinností týkajúcich sa mikropolutantov na prítoku a odtoku čistiarní komunálnych odpadových vôd a analýzu potreby revidovať podmienku pre oslobodenie od rozšírenej zodpovednosti výrobcu uvedenej v článku 9 ods. 2 písm. a);

d) pridanej hodnoty a vhodnosti vyžadovania povinných vnútroštátnych plánov opätovného využívania vody vrátane vnútroštátnych cieľov a opatrení s prihliadnutím na vývoj politík a právnych predpisov Únie týkajúcich sa vodného hospodárstva;

e) cieľa energetickej neutrality, aby sa analyzovala technická a ekonomická uskutočniteľnosť a environmentálne a klimatické prínosy dosiahnutia vyššej úrovne energetickej autonómie odvetvia;

f) možnosti merania priamych a nepriamych emisií skleníkových plynov emitovaných z odvetvia komunálnych odpadových vôd vrátane emisií iných skleníkových plynov, než sú skleníkové plyny uvedené v článku 21 ods. 1 písm. d), a stanovenia požiadaviek na skutočné merania v súvislosti s monitorovaním s prihliadnutím na najnovšie metodiky pre meranie emisií skleníkových plynov v sektore komunálnych odpadových vôd stanovené Medzivládnym panelom o zmene klímy;

g) možných vplyvov potenciálne odlišných sadzieb príspevkov výrobcov stanovených členskými štátmi a uvedených v článku 9 ods. 1 na fungovanie vnútorného trhu;

h) uskutočniteľnosti a vhodnosti vytvorenia systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov pre výrobky vyrábajúce PFAS a mikroplasty v komunálnych odpadových vodách, a to najmä na základe údajov z monitorovania podľa článku 21 o PFAS a mikroplastoch na prítokoch a odtokoch čistiarní komunálnych odpadových vôd;

i) možnosti dosiahnuť klimatickú neutralitu odvetvia čistenia komunálnych odpadových vôd a času na to potrebného;

j) uskutočniteľnosť a vhodnosti stanovenia minimálnych mier opätovného využitia a recyklácie dusíka z kalu alebo komunálnych odpadových vôd alebo oboch na úrovni Únie.

Komisia predloží správu o hlavných zisteniach hodnotenia uvedeného v prvom pododseku Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, ktorú, ak to Komisia bude považovať za vhodné, budú sprevádzať príslušné legislatívne návrhy

2. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie správy uvedenej v odseku 1 druhom pododseku.

Článok 31

Preskúmanie

Komisia predkladá Európskemu parlamentu a Rade každých päť rokov správu o vykonávaní tejto smernice. Na základe uvedenej správy môže Komisia zaslať včasné varovania členským štátom, ktoré nespĺňajú alebo ktorým hrozí, že nesplnia ciele a lehoty stanovené v článkoch 3, 5, 6, 7, 8 a 11.

Článok 32

Zrušenie a prechodné ustanovenia

1. Smernica 91/271/EHS zmenená aktmi uvedenými v časti A prílohy VII k tejto smernici sa zrušuje s účinnosťou od 1. augusta 2027 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc uvedených v časti B prílohy VII k tejto smernici do vnútroštátneho práva.

2. Vo vzťahu k Mayotte sa článok 3 ods. 1 a článok 6 ods. 1 tejto smernice uplatňuje od 31. decembra 2030 a článok 3 ods. 2 a článok 6 ods. 3 tejto smernice sa uplatňujú od 31. decembra 2040.

Článok 3 ods. 1a prvá zarážka a článok 4 ods. 1a prvá zarážka smernice 91/271/EHS sa naďalej uplatňujú do 30. decembra 2030.

3. V prípade vypúšťaní komunálnych odpadových vôd, ktoré sú čistené čistiarňami komunálnych odpadových vôd, ktoré čistia zaťaženie 150 000 EO a viac, sa naďalej uplatňuje článok 5 smernice 91/271/ES:

a) do 31. decembra 2033 v prípade čistiarní komunálnych odpadových vôd, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 1 tejto smernice do 1. januára 2025;

b) do 31. decembra 2036 v prípade čistiarní komunálnych odpadových vôd, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 1 tejto smernice do 31. decembra 2033;

c) do 31. decembra 2039 v prípade čistiarní komunálnych odpadových vôd, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 1 tejto smernice do 31. decembra 2036;

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, v prípade vypúšťania komunálnych odpadových vôd z aglomerácií s 10 000 EO a viac sa naďalej uplatňuje článok 5 smernice 91/271/EHS:

a) do 31. decembra 2033 v prípade aglomerácií, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 3 tejto smernice do 1. januára 2025;

b) do 31. decembra 2036 v prípade aglomerácií, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 3 tejto smernice do 31. decembra 2033;

c) do 31. decembra 2039 v prípade aglomerácií, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 3 tejto smernice do 31. decembra 2036;

d) do 31. decembra 2045 v prípade aglomerácií, od ktorých sa nevyžaduje splnenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 3 tejto smernice do 31. decembra 2039;

e) do 31. decembra 2053 v prípade aglomerácií, na ktoré sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 7 ods. 4 tejto smernice.

4. Článok 7 smernice 91/271/EHS sa naďalej uplatňuje do 30. decembra 2037 na aglomerácie od 2 000 EO do 10 000 EO, ktoré k 1. januáru 2025 vypúšťajú do pobrežných vôd a uplatňujú primerané čistenie v súlade s článkom 7 uvedenej smernice.

5. Článok 6 smernice 91/271/EHS sa naďalej uplatňuje do 30. decembra 2037 na aglomerácie, ktoré k 1. januáru 2025 vypúšťajú do menej citlivých oblastí a uplatňujú menej náročné čistenie v súlade s článkom 6 uvedenej smernice.

6. Článok 15 ods. 4 smernice 91/271/EHS sa uplatňuje na členské štáty do 31. decembra 2028.

7. Článok 17 smernice 91/271/EHS a vykonávacie rozhodnutie Komisie 2014/431/EÚ ([44]) sa uplatňujú na členské štáty do 1. januára 2028.

8. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VIII.

Článok 33

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 až 11 a 14 až 26 a prílohami I, III, V a VI do 31. júla 2027. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 34

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Články 12 a 13 a prílohy II a IV sa uplatňujú od 1. augusta 2027.

Článok 35

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 27. novembra 2024

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predsedníčka	*predseda*
R. METSOLA	BÓKA J.

([44]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie 2014/431/EÚ z 26. júna 2014 z 26. júna 2014 týkajúce sa formátov na podávanie správ o národných programoch na účely vykonávania smernice Rady 91/271/EHS (Ú. v. EÚ L 197, 4.7.2014, s. 77).

PRÍLOHA I

POŽIADAVKY NA KOMUNÁLNE ODPADOVÉ VODY

Časť A

Zberné systémy

Zberné systémy zohľadnia požiadavky na čistenie komunálnych odpadových vôd.

Návrh, výstavba a údržba zberných systémov sa vykoná v súlade s najlepšími technickými vedomosťami, ktoré neprinášajú rozsiahle náklady, najmä pokiaľ ide o:

— objem a vlastnosti komunálnych odpadových vôd,

— predchádzanie únikom komunálnych odpadových vôd, infiltráciu a nesprávne pripojenie prítoku do zberných systémov,

— obmedzenie znečistenia recipienta z dôvodu odľahčovania v dôsledku zrážok s prihliadnutím na príslušné požiadavky v článku 5 a prílohe V.

Časť B

Vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd do recipienta

1. Čistiarne komunálnych odpadových vôd sa navrhnú alebo modifikujú tak, aby sa dali získať reprezentatívne vzorky pritekajúcej odpadovej vody a vyčisteného odtoku pred vypustením do recipienta.

2. Vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd a z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré slúžia aglomeráciám uvedeným v článkoch 6, 7 a 8, spĺňa požiadavky uvedené v tabuľke 1 tejto prílohy.

3. Vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd uvedených v článku 7 ods. 1 alebo z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré slúžia aglomeráciám uvedeným v článku 7 ods. 3, spĺňa okrem požiadaviek uvedených v bode 2 aj požiadavky uvedené v tabuľke 2 tejto prílohy, a to okrem prípadov, keď sa uplatňuje článok 7 ods. 8.

4. Vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd uvedených v článku 8 ods. 1 alebo z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré slúžia aglomeráciám uvedeným v článku 8 ods. 4, spĺňa požiadavky stanovené v tabuľke 3 tejto prílohy.

5. Vopred prijaté predpisy a osobitné povolenia týkajúce sa vypúšťania z čistiarní komunálnych odpadových vôd využívajúcich bionosné médiá obsahujú:

   — opis technológií zahŕňajúcich bionosné médiá používané pri čistení vykonávanom v čistiarni komunálnych odpadových vôd vrátane druhu a objemu bionosných médií použitých v čistiarni a opisu opatrení prijatých na zabránenie uvoľňovaniu bionosných médií do životného prostredia;

   — povinnosť trvalo monitorovať všetky úniky bionosných médií do životného prostredia a predchádzať im;

   — povinnosť bezodkladne oznámiť príslušným orgánom akékoľvek významné úniky bionosných médií do recipienta.

6. Prísnejšie požiadavky, ako sú tie stanovené v tabuľkách 1, 2 a 3, sa podľa potreby použijú na zabezpečenie toho, že recipient spĺňa požiadavky stanovené v smerniciach 2000/60/ES, 2008/56/ES, 2008/105/ES a 2006/7/ES.

7. Miesta vypúšťania komunálnych odpadových vôd sa vyberú čo najďalej, a to tak, aby sa minimalizovali škodlivé vplyvy na recipienta.

Časť C

Metódy monitorovania a vyhodnotenia výsledkov

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa používala taká monitorovacia metóda, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v bodoch 2 až 5. V relevantných prípadoch musia všetky metódy analýzy spĺňať rovnaké minimálne výkonnostné kritériá, ako sú tie, ktoré sú vymedzené v smernici 2009/90/ES, a iné príslušné pravidlá.

   Môžu sa použiť alternatívne metódy k tým, ktoré sú uvedené v bodoch 2, 3 a 4, za predpokladu, že sa dá preukázať získanie ekvivalentných výsledkov.

   Členské štáty poskytujú Komisii relevantné informácie týkajúce sa použitej monitorovacej metódy.

2. Zhromažďujú sa 24-hodinové vzorky úmerné prietoku alebo na základe času v tom istom presne definovanom bode vypúšťania a, podľa potreby, na prítoku čistiarne komunálnych odpadových vôd. Všetky vzorky odobraté na základe času a používané na monitorovanie mikropolutantov sú však 48-hodinové vzorky.

   Používajú sa zaužívané medzinárodné laboratórne postupy zamerané na minimalizáciu degradácie vzoriek medzi odberom a analýzou.

3. Minimálny ročný počet vzoriek sa stanovuje podľa veľkosti čistiarne odpadových vôd a odoberá sa v pravidelných intervaloch počas roka:

1 000 až 9 999 EO:	Jedna vzorka za mesiac (pozri poznámku č. 1)
10 000 až 49 999 EO:	Dve vzorky za mesiac V prípade mikropolutantov – jedna vzorka za mesiac
50 000 až 149 999 EO:	Jedna vzorka za týždeň V prípade mikropolutantov – dve vzorky za mesiac
150 000 EO alebo viac:	Dve vzorky za týždeň V prípade mikropolutantov – dve vzorky za mesiac

   Poznámka č. 1: V prípade aglomerácií, ktorých sa týka sezónna aktivita, sa akceptujú maximálne dvojmesačné intervaly bez odberu vzoriek za predpokladu, že sa počas mesiacov sezónnej aktivity odoberú ďalšie vzorky. V priebehu roka sa odoberá celkovo 12 vzoriek.

4. Vyčistené komunálne odpadové vody sa považujú za vyhovujúce príslušným parametrom, ak pre každý príslušný parameter posudzovaný jednotlivo ukážu vzorky vody, že vyhovujú príslušnej parametrickej hodnote nasledujúcim spôsobom:

   a) pre parametre uvedené v tabuľkách 1 a 3 je maximálny povolený počet vzoriek, ktoré môžu nevyhovieť požiadavkám vyjadreným v koncentráciách alebo percentuálnom znížení alebo v oboch, uvedený v tabuľke 4;

   b) pre parametre uvedené v tabuľke 1 vyjadrené v koncentráciách sa nevyhovujúce vzorky odobraté za normálnych prevádzkových podmienok nesmú odlišovať od parametrických hodnôt o viac ako 100 % okrem parametra Nerozpustné látky celkove, pre ktoré sú prijateľné odchýlky od parametrických hodnôt až do 150 %;

   c) pre parametre uvedené v tabuľke 2 ročný priemer vzoriek pre každý parameter vyhovuje príslušným parametrickým hodnotám stanoveným v danej tabuľke; použijú sa hodnoty pre koncentráciu alebo pre minimálne percento zníženia;

   d) pre parametre uvedené v tabuľke 3 periodicita odoberania vzoriek uvedená v časti C bode 3 znamená, že jedna vzorka sa odoberá na prítoku a druhá na odtoku čistiarne komunálnych odpadových vôd, aby sa overilo splnenie požiadavky minimálneho percenta odstraňovania uvedenej v tabuľke 3; priemerné percento odstraňovania všetkých látok použitých pri výpočte sa používa na posúdenie toho, či sa dosiahlo požadované minimálne percento odstraňovania vo výške 80 %.

5. Vzorky sa odoberajú tak, aby odrážali znečistenie pri suchom počasí. Extrémne hodnoty pre kvalitu predmetnej vody sa neberú do úvahy, ak sú výsledkom neobvyklých situácií vzniknutých v dôsledku lejaku.

6. Analýzy týkajúce sa vypúšťania z vyhnívania odpadových vôd sa vykonajú na filtrovaných vzorkách; celková koncentrácia nerozpustných tuhých látok v nefiltrovaných vzorkách vody odobratých z takéhoto vypúšťania však nepresiahne 150 mg/l.

Tabuľka 1: Požiadavky na vypúšťanie z čistiarní komunálnych odpadových vôd podľa článku 6 tejto smernice. Použijú sa hodnoty pre koncentráciu alebo percentuálne zníženie.

Parametre	Koncentrácia	Minimálne percento zníženia (pozri poznámku č. 4)	Referenčná metóda merania
Biochemická spotreba kyslíka (BSK_5 pri 20 °C) bez nitrifikácie (pozri poznámku č. 1)	25 mg/l O_2	70 – 90 40 podľa článku 6 ods. 4	Homogenizovaná, nefiltrovaná, neoddelená vzorka. Stanovenie rozpusteného kyslíka pred päťdňovou inkubáciou a po nej pri 20 °C +/– 1 °C v úplnej tme. Pridanie inhibítora nitrifikácie
Chemická spotreba kyslíka (CHSK) (pozri poznámku č. 2)	125 mg/l O_2	75	Homogenizovaná, nefiltrovaná, neoddelená vzorka. Dichróman didraselný
Celkový obsah organického uhlíka (pozri poznámku č. 2)	37 mg/l	75	EN 1484
Nerozpustné látky celkove	35 mg/l (pozri poznámku č. 3)	90 (pozri poznámku č. 3)	— Filtrovanie reprezentatívnej vzorky cez 0,45 µm filtrovú membránu. Sušenie pri 105 °C a váženie — Odstreďovanie reprezentatívnej vzorky (aspoň 5 min. s priemerným zrýchlením 2 800 až 3 200 g), sušenie pri 105 °C a váženie

Poznámka č. 1: Parameter môže byť nahradený ďalším parametrom: celkový organický uhlík (TOC) alebo celková spotreba kyslíka (TOD), ak sa dá vytvoriť vzťah medzi BSK_5 a náhradným parametrom.

Poznámka č. 2: Členské štáty merajú buď chemickú spotrebu kyslíka (CHSK), alebo celkový obsah organického uhlíka.

Poznámka č. 3: Táto požiadavka je nepovinná.

Poznámka č. 4: Zníženie vzhľadom na pritekajúce zaťaženie.

Tabuľka 2: Požiadavky na terciárne čistenie vypúšťania z čistiarní komunálnych odpadových vôd podľa článku 7 ods. 1 alebo z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré slúžia aglomeráciám uvedeným v článku 7 ods. 3. V prípade vypúšťania z čistiarní komunálnych odpadových vôd uvedených v článku 7 ods. 1 sa uplatňujú oba parametre. V prípade aglomerácií uvedených v článku 7 ods. 3 sa podľa miestnej situácie môžu použiť jeden alebo obidva parametre. Použijú sa hodnoty pre koncentráciu alebo percentuálne zníženie.

Parametre	Koncentrácia	Minimálne percento zníženia (pozri poznámky č. 1 a 2)	Referenčná metóda merania
Celkový obsah fosforu (pozri poznámku č. 4)	0,7 mg/l (10 000 EO a viac, ale menej ako 150 000 EO) 0,5 mg/l (150 000 EO a viac)	87,5 (10 000 EO a viac, ale menej ako 150 000 EO) 90 (150 000 EO a viac.)	Molekulárna absorpčná spektrofotometria

Parametre	Koncentrácia	Minimálne percento zníženia (pozri poznámky č. 1 a 2)	Referenčná metóda merania
Celkový obsah dusíka (pozri poznámku č. 4)	10 mg/l (10 000 EO a viac, ale menej ako 150 000 EO) 8 mg/l (150 000 EO a viac) (pozri poznámku č. 5)	80 (pozri poznámku č. 3)	Molekulárna absorpčná spektrofotometria

Poznámka č. 1: Zníženie vzhľadom na pritekajúce zaťaženie alebo zaťaženie vyprodukované v aglomerácii, ak je možné zabezpečiť tú istú úroveň ochrany životného prostredia.

Poznámka č. 2: Ak sa časť vyčistených komunálnych odpadových vôd využíva na poľnohospodárske zavlažovanie, živiny, ktoré táto časť obsahuje, sa môžu zahrnúť do výpočtu pritekajúceho zaťaženia a vyňať z vypusteného zaťaženia.

Poznámka č. 3: Ak sa vo výnimočných situáciách spôsobených osobitnými miestnymi okolnosťami preukáže, že časť dusíka pochádzajúceho z komunálnych odpadových vôd sa odstraňuje v recipiente, je v členských štátoch, v ktorých sa prirodzené zadržiavanie dusíka zohľadnilo pri výpočte minimálneho percentuálneho zníženia dusíka uvedeného v tabuľke 2 prílohy I k smernici 91/271/EHS, možné zohľadniť prirodzené zadržiavanie dusíka do 31. decembra 2037 pri výpočte minimálneho percentuálneho zníženia dusíka uvedeného v tabuľke 2 tejto prílohy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

1. priemerný hydraulický retenčný čas vypusteného výtoku je najmenej 1,5 roka pre tým, ako dosiahne oblasť citlivú na dusík označenú v článku 7 ods. 2;

2. zabezpečí sa program priebežného monitorovania a posudzovania parametra pre celkové množstvo dusíka:

   a) na odtoku zo všetkých čistiarní komunálnych odpadových vôd a prípadne pri povrchovom odtoku z urbanizovaných území z aglomerácií s 10 000 EO a viac, ktoré sa nachádzajú v povodí označenom ako oblasť citlivá na dusík podľa článku 7 ods. 2;

   b) v príslušných prítokoch oblasti označenej podľa článku 7 ods. 2;

   c) na reprezentatívnych miestach odberu vzoriek v recipiente a príslušných vodných útvaroch v povodí oblasti označenej podľa článku 7 ods. 2;

3. minimálne percentuálne zníženie dusíka uvedené v tabuľke 2 je splnené; toto percentuálne zníženie sa vypočíta na základe údajov zozbieraných z programu priebežného monitorovania a posudzovania uvedeného v bode 2;

4. je možné preukázať, že uvoľňovanie dusíka z čistiarní komunálnych odpadových vôd v povodí nie je škodlivé pre životné prostredie ani pre biodiverzitu a zdravie ľudí a nemení sa ním ekosystém;

5. koncentrácia živín v oblastiach uvedených v podmienke 2 písm. c) je v súlade s podmienkou stanovenou v prílohe V.1.2.1 k smernici 2000/60/ES na vymedzenie dobrého ekologického stavu týchto oblastí;

6. využitie prirodzeného zadržiavania dusíka sa oznamuje Komisii v súlade s článkom 22 ods. 1 písm. a), ako aj potenciálne postihnutým susedným členským štátom spolu so všetkými prvkami potrebnými na overenie splnenia podmienok 1, 2, 3, 4 a 5.

Poznámka č. 4: Táto požiadavka sa uplatňuje k 1. januáru 2025 na existujúce čistiarne komunálnych odpadových vôd, ktoré sú povinné dodržiavať lehoty stanovené podľa článku 7 ods. 1, a na aglomerácie podľa článku 7 ods. 3. Až do splnenia uvedených lehôt sa na uvedené čistiarne komunálnych odpadových vôd vzťahujú povinnosti podľa článku 32 ods. 3.

Poznámka č. 5: Ak je teplota v odtoku z biologického reaktora nižšia ako 12 °C, výsledky odobratých vzoriek sa môžu vylúčiť z výpočtu ročného priemeru dusíka, ako sa uvádza v časti C bode 4 písm. c) tejto prílohy, ak je možné preukázať všetky tieto skutočnosti:

1. je zabezpečené, že životné prostredie nie je žiadnym spôsobom zasiahnuté nepriaznivými účinkami;

2. na dosiahnutie hodnôt dusíka uvedených v tabuľke 2 by sa vyžadovali nadmerné náklady alebo nadmerná spotreba energie.

Ak je teplota v odtoku z biologického reaktora nižšia ako 5 °C, výsledky odobratých vzoriek sa môžu vylúčiť z výpočtu ročného priemeru dusíka, ako sa uvádza v časti C bode 4 písm. c) tejto prílohy.

Tabuľka 3: Požiadavky na kvartérne čistenie vypúšťania z čistiarní komunálnych odpadových vôd podľa článku 8 ods. 1 a alebo z čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktoré slúžia aglomeráciám uvedeným v článku 8 ods. 4.

Ukazovatele	Minimálne percento odstraňovania vzhľadom na pritekajúce zaťaženie.
Látky, ktoré môžu znečistiť vodu aj pri nízkych koncentráciách (pozri poznámku č. 1)	80 % (pozri poznámku č. 2)

Poznámka č. 1: Meria sa koncentrácia organických látok uvedených v písmenách a) a b).

a) Kategória 1 (látky, ktoré možno veľmi ľahko vyčistiť):

i) Amisulprid (CAS číslo: 71675-85-9);

ii) Karbamazepín (CAS číslo: 298-46-4);

iii) Citalopram (CAS číslo: 59729-33-8);

iv) Klaritromycín (CAS číslo: 81103-11-9);

v) Diklofenak (CAS číslo: 15307-86-5);

vi) Hydrochlórtiazid (CAS číslo: 58-93-5);

vii) Metoprolol (CAS číslo: 37350-58-6);

viii) Venlafaxín (CAS číslo: 93413-69-5);

b) Kategória 2 (látky, ktoré možno veľmi ľahko zlikvidovať):

i) Benzotriazol (CAS číslo: 95-14-7);

ii) Kandesartan (CAS číslo: 139481-59-7);

iii) Irbesartan (CAS číslo: 138402-11-6);

iv) zmes 4-metylbenzotriazolu (číslo CAS 29878-31-7) a 5-metyl-benzotriazolu (CAS číslo 136-85-6).

Poznámka č. 2: Percento odstraňovania sa vypočíta na základe prietoku za suchého počasia za najmenej šesť látok. Počet látok patriacich do kategórie 1 musí byť dvojnásobkom počtu látok patriacich do kategórie 2. Ak možno v dostatočnej koncentrácii merať menej než šesť látok, príslušný orgán v prípade potreby určí na výpočet minimálneho percenta odstraňovania iné látky. Priemer osobitných percent odstraňovania všetkých jednotlivých látok použitých vo výpočte sa použije na posúdenie toho, či sa dosiahlo požadované minimálne percento odstraňovania 80 %.

Tabuľka 4: Požiadavka na vzorky

Série vzoriek odobraté v ľubovoľnom roku	Maximálne povolený počet vzoriek, ktoré nevyhovujú
4 – 7	1
8 – 16	2
17 – 28	3
29 – 40	4
41 – 53	5
54 – 67	6
68 – 81	7
82 – 95	8
96 – 110	9
111 – 125	10
126 – 140	11
141 – 155	12
156 – 171	13
172 – 187	14
188 – 203	15
204 – 219	16
220 – 235	17
236 – 251	18
252 – 268	19
269 – 284	20
285 – 300	21
301 – 317	22
318 – 334	23
335 – 350	24
351 – 365	25

PRÍLOHA II

OBLASTI CITLIVÉ NA EUTROFIZÁCIU

1. Oblasti nachádzajúce sa v povodiach Baltského mora, Čierneho mora, Severného mora a Jadranského mora, ktoré sú identifikované ako oblasti citlivé na eutrofizáciu podľa smernice 2008/56/ES alebo 2000/60/ES.

2. Prírodné sladkovodné jazerá, iné sladkovodné oblasti, estuáre a pobrežné vody, ktoré sa pokladajú za eutrofické alebo ktoré sa v blízkej budúcnosti môžu stať eutrofickými, ak sa nepodnikne akcia na ich ochranu.

   Pri posudzovaní toho, ktoré živiny by sa mali znížiť pri ďalšom čistení, sa zohľadnia nasledujúce prvky:

   a) jazerá a potoky siahajúce do jazier/rezervoárov/uzavretých zálivov, pri ktorých sa zistila slabá výmena vody a kde môže nastať akumulácia; v týchto oblastiach by sa malo zahrnúť odstraňovanie fosforu, pokiaľ sa nedá preukázať, že odstraňovanie nemá účinok na úroveň eutrofizácie; tam, kde sa robí vypúšťanie z veľkých aglomerácií, sa môže posúdiť tiež odstraňovanie dusíka;

   b) ústia riek, zálivy a iné pobrežné vody, pri ktorých sa zistila slabá výmena vody alebo ktoré prijímajú veľké množstvá živín; vypúšťania z malých aglomerácií majú obvykle menší význam v takýchto oblastiach, ale pre veľké aglomerácie by sa malo začleniť odstraňovanie fosforu alebo dusíka alebo oboch, pokiaľ sa nedá preukázať, že odstraňovanie nemá účinok na úroveň eutrofizácie.

3. Povrchové sladké vody určené na odoberanie pitnej vody, ktoré by mohli obsahovať väčšiu koncentráciu dusičnanov, ako je stanovená podľa príslušných ustanovení smernice (EÚ) 2020/2184, ak sa nepodnikne ochranné opatrenie.

4. Oblasti, kde je potrebné ďalšie čistenie okrem toho, ktoré je predpísané v článku 7 tejto smernice, aby sa dosiahol súlad s inými aktmi Únie v oblasti životného prostredia vrátane predovšetkým tých vodných útvarov, na ktoré sa vzťahuje smernica 2000/60/ES a v prípade ktorých existuje riziko neudržania alebo nedosiahnutia dobrého ekologického stavu či potenciálu.

5. Akékoľvek iné oblasti, ktoré členské štáty považujú za oblasti citlivé na eutrofizáciu.

PRÍLOHA III

ZOZNAM VÝROBKOV, NA KTORÉ SA VZŤAHUJE ROZŠÍRENÁ ZODPOVEDNOSŤ VÝROBCOV

1. Lieky na humánne použitie, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES ([1]).
2. Kozmetické výrobky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ([2]).

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánnych liekoch (Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 z 30. novembra 2009 o kozmetických výrobkoch (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 59).

PRÍLOHA IV

PRIEMYSELNÉ ODVETVIA

1. Spracovanie mlieka
2. Výroba produktov z ovocia a zeleniny
3. Výroba a fľaškovanie nealkoholických nápojov
4. Spracovanie zemiakov
5. Mäsový priemysel
6. Pivovary
7. Výroba alkoholu a alkoholických nápojov
8. Výroba krmiva pre zvieratá z rastlinných výrobkov
9. Výroba želatíny a lepidla z usní, kože a kostí
10. Sladovne
11. Odvetvie spracovania rýb

PRÍLOHA V

OBSAH INTEGROVANÝCH PLÁNOV NAKLADANIA S KOMUNÁLNYMI ODPADOVÝMI VODAMI

1. Analýza počiatočného stavu odvodňovaného územia dotknutej aglomerácie, ktorá zahŕňa aspoň tieto prvky:

   a) podrobný opis siete zberných systémov, kapacít tejto siete na akumuláciu a odvádzanie komunálnych odpadových vôd a povrchového odtoku z urbanizovaných území, ako aj podrobný opis existujúcich kapacít na čistenie komunálnych odpadových vôd v prípade zrážok;

   b) v prípade jednotných sústav dynamickú analýzu prúdenia komunálnych odpadových vôd počas zrážok, pričom sa v rámci tejto analýzy využívajú údaje z monitorovania alebo hydrologické a hydraulické modely a modely pre kvalitu vôd, ktoré zohľadňujú najnovšie klimatické projekcie a zahŕňajú odhad zaťaženia znečistením, pokiaľ ide o parametre uvedené v tabuľke 1 a v relevantných prípadoch v tabuľke 2 prílohy I, ako aj o mikroplasty a relevantné znečisťujúce látky vypúšťané do recipienta v prípade zrážok;

   c) v prípade delených sústav podrobný opis monitorovacích požiadaviek na relevantných miestach delených sústav, kde sa predpokladá znečistenie vypúšťaní povrchových odtokov z urbanizovaných území v zmysle článku 5 ods. 2 písm. d), na účely identifikácie relevantných a uskutočniteľných opatrení, ako sa stanovuje v bode 3 tejto prílohy.

2. Ciele na zníženie znečistenia pochádzajúceho z odľahčovania v dôsledku zrážok vrátane:

   a) orientačného nezáväzného cieľa, podľa ktorého odľahčovanie v dôsledku zrážok predstavuje nízke percento, ktoré nemôže presiahnuť 2 % ročnej zozbieraného zaťaženia komunálnych odpadových vôd vypočítanej pri suchom počasí; tento orientačný nezáväzný cieľ sa musí dosiahnuť do:

      i) 31. decembra 2039 v prípade všetkých aglomerácií so 100 000 EO a viac;

      ii) 31. decembra 2045 v prípade aglomerácií s 10 000 EO a viac uvedených v článku 5;

   b) postupného znižovania makroplastov.

3. Opatrenia, ktoré sa majú prijať na dosiahnutie cieľov uvedených v bode 2 v súlade s lehotami stanovenými v uvedenom bode, spolu s harmonogramom vykonávania opatrení a rozlíšením medzi opatreniami, ktoré už existujú, a opatreniami, ktoré sa majú prijať. Obsahuje aj jasnú identifikáciu zúčastnených aktérov a ich zodpovedností pri vykonávaní integrovaného plánu nakladania s komunálnymi odpadovými vodami.

4. Pri posudzovaní tohto, ktoré opatrenia sa majú prijať podľa bodu 3, členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány zvážili aspoň tieto prvky:

   a) preventívne opatrenia zamerané na zabránenie vstupu neznečistených dažďových vôd do zberných systémov vrátane opatrení na podporu prirodzeného zadržiavania vody alebo zberu dažďovej vody a opatrenia zamerané na zväčšovanie zelených a modrých plôch v mestských oblastiach s cieľom znížiť odľahčovanie v dôsledku zrážok, alebo na obmedzenie plôch nepriepustných povrchov v aglomeráciách;

   b) opatrenia na lepšie riadenie a optimalizáciu využívania existujúcej infraštruktúry vrátane zberných systémov, akumulačných objemov a čistiarní komunálnych odpadových vôd, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby sa minimalizovalo vypúšťanie nevyčistených komunálnych odpadových vôd alebo znečisteného povrchového odtoku z urbanizovaných území do recipienta;

   c) v potrebných prípadoch na dosiahnutie cieľov uvedených v bode 2, dodatočné zmierňujúce opatrenia vrátane prispôsobenia infraštruktúry na zber, akumuláciu a čistenie komunálnych odpadových vôd, ako je napríklad pripájanie novopostavených mestských oblastí k deleným sústavám, v relevantných prípadoch, alebo vytvorenie novej infraštruktúry pri uprednostnení zelenej a modrej infraštruktúry, ako sú priekopy s trvalou vegetáciou, umelo vytvorené mokrade a akumulačné nádrže navrhnuté na podporu biodiverzity. V relevantných prípadoch sa v kontexte vypracovania integrovaných plánov nakladania s komunálnymi odpadovými vodami uvedených v článku 5 zváži opätovné využívanie vody.

PRÍLOHA VI

INFORMÁCIE PRE VEREJNOSŤ

1. príslušný orgán a prevádzkovateľ (prevádzkovatelia) zodpovední za služby zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd vrátane informácií o vlastníckej štruktúre prevádzkovateľov a ich kontaktných údajov;
2. celkové zaťaženie komunálnych odpadových vôd vyprodukované v aglomerácii, vyjadrené v ekvivalentných obyvateľoch (EO) spolu s podrobnosťami o podiele tohto zaťaženia (v %), ktoré je:
   a) zozbierané a vyčistené v čistiarňach komunálnych odpadových vôd;
   b) vyčistené v registrovaných individuálnych systémoch;
   c) nezozbierané alebo nevyčistené;
3. v relevantných prípadoch odôvodnenie, prečo sa určité zaťaženie v komunálnych odpadových vodách nezbiera alebo nečistí;
4. informácie o kvalite komunálnych odpadových vôd vypúšťaných z aglomerácie do každého recipienta vrátane týchto prvkov:
   a) priemerné ročné koncentrácie a zaťaženie znečisťujúcimi látkami, na ktoré sa vzťahuje článok 21, uvoľňovanými každou čistiarňou komunálnych odpadových vôd;
   b) odhad zaťaženia pri vypúšťaní z individuálnych systémov, pokiaľ ide o parametre uvedené v tabuľkách 1 a 2 prílohy I;
   c) pre aglomerácie nad 10 000 EO odhad zaťaženia pri vypúšťaní z jednotných sústav a odľahčovaní v dôsledku zrážok, pokiaľ ide o parametre uvedené v tabuľkách 1 a 2 prílohy I;
5. celkové ročné investičné náklady a celkové ročné prevádzkové náklady, pričom sa rozlišuje medzi nákladmi na zber a čistenie, celkovými ročnými nákladmi na zamestnancov, energiu a spotrebný materiál, administratívnymi a inými nákladmi, ako aj priemernými ročnými investičnými a prevádzkovými nákladmi na kubický meter zozbieraných a vyčistených komunálnych odpadových vôd a na priemernú domácnosť, ak sú náklady celkovo alebo čiastočne hradené prostredníctvom systému poplatkov za vodu, alebo na úrovni aglomerácie v ostatných prípadoch;
6. informácie o tom, ako sa pokrývajú náklady uvedené v bode 5, a ak sa náklady uhrádzajú prostredníctvom systému poplatkov, informácie o štruktúre poplatku za kubický meter zozbieraných a vyčistených komunálnych odpadových vôd, informácie o štruktúre poplatku buď za kubický meter zozbieraných a vyčistených komunálnych odpadových vôd, alebo za kubický meter dodávanej vody vrátane fixných a variabilných nákladov a rozpisu nákladov v členení podľa nákladov na zber, nákladov na čistenie, administratívnych nákladov a iných nákladov;
7. investičné plány týkajúce sa infraštruktúry na zber a čistenie komunálnych odpadových vôd na úrovni aglomerácií spolu s uvedením očakávaného vplyvu na poplatky za služby v oblasti komunálnych odpadových vôd, ako aj plánované finančné a spoločenské prínosy;
8. za každú čistiareň komunálnych odpadových vôd s 10 000 EO a viac:
   a) celkové zaťaženie (v EO), ktoré prešlo čistením, a energia potrebná na čistenie komunálnych odpadových vôd (celkovo v kWh a na kubický meter);
   b) celková energia každoročne vyrobená z obnoviteľných zdrojov (GWh/rok) vrátane rozpisu podľa zdroja energie;
9. celkové priame emisie skleníkových plynov (v tonách ekvivalentu CO_2), ktoré sa ročne vyprodukovali alebo ktorých produkcii sa zabránilo prevádzkou infraštruktúry na zber a čistenie komunálnych odpadových vôd s 10 000 EO a viac v každej aglomerácii, a keď sú k dispozícii príslušné údaje, celkové nepriame emisie skleníkových plynov (v tonách ekvivalentu CO_2) vyprodukované najmä počas výstavby tejto infraštruktúry;
10. zhrnutie typov sťažností a štatistika týkajúca sa sťažností a odpovedí, ktoré poskytli prevádzkovatelia čistiarní komunálnych odpadových vôd vo veciach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
11. na základe odôvodnenej žiadosti sa spotrebiteľom poskytne prístup k historickým údajom, pokiaľ ide o informácie podľa bodov 2, 4, 8 a 9, a to za posledných 10 rokov, nie však pred 1. januárom 2025.

PRÍLOHA VII

Časť A

Zrušená smernica so zoznamom neskorších zmien (v zmysle článku 32)

Smernica Rady 91/271/EHS (Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40)	
Smernica Komisie 98/15/ES (Ú. v. ES L 67, 7.3.1998, s. 29)	
Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1)	Iba bod 21 prílohy III
Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 (Ú. v. EÚ L 311, 21.11.2008, s. 1)	Iba bod 4.2 prílohy
Smernica Rady 2013/64/EÚ (Ú. v. EÚ L 353, 28.12.2013, s. 8)	Iba článok 1

Časť B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva (v zmysle článku 32)

Smernica	Lehota na transpozíciu
91/271/EHS	30. jún 1993
98/15/ES	30. septembra 1998
2013/64/EÚ	31. december 2018, pokiaľ ide o článok 1 ods. 1, 2 a 3 30. jún 2014, pokiaľ ide o článok 1 ods. 5 písm. a) 31. december 2014, pokiaľ ide o článok 1 ods. 5 písm. b)

PRÍLOHA VIII

Tabuľka zhody

Smernica 91/271/EHS	Táto smernica
Článok 1	Článok 1
Článok 2 úvodná časť	Článok 2 úvodná časť
Článok 2 body 1 až 4	Článok 2 body 1 až 4
—	Článok 2 body 5 a 6
Článok 2 bod 5	Článok 2 bod 7
—	Článok 2 body 8 a 9
Článok 2 bod 6	Článok 2 bod 10
Článok 2 bod 7	Článok 2 bod 11
Článok 2 bod 8	Článok 2 bod 12
—	Článok 2 body 13 a 14
Článok 2 bod 10	Článok 2 bod 15
Článok 2 bod 11	Článok 2 bod 16
—	Článok 2, body 17 až 28
Článok 3 ods. 1	Článok 3 ods. 1
—	Článok 3 ods. 2 a 3
Článok 3 ods. 2	Článok 3 ods. 4
Článok 3 ods. 1 tretí pododsek	Článok 4 ods. 1
—	Článok 4 ods. 2
—	Článok 4 ods. 3
—	Článok 4 ods. 4
—	Článok 4 ods. 5
—	Článok 4 ods. 6
—	Článok 5
Článok 4 ods. 1	Článok 6 ods. 1
—	Článok 6 ods. 2
—	Článok 6 ods. 3
Článok 4 ods. 2	Článok 6 ods. 4
Článok 4 ods. 4	Článok 6 ods. 5
—	Článok 7 ods. 1
—	Článok 7 ods. 2
Článok 5 ods. 2	Článok 7 ods. 3
—	Článok 7 ods. 4

Smernica 91/271/EHS	Táto smernica
Článok 5 ods. 3	Článok 7 ods. 5
—	Článok 7 ods. 6 a 7
Článok 5 ods. 4	Článok 7 ods. 8
Článok 5 ods. 5	Článok 7 ods. 9
Článok 5 ods. 7	Článok 7 ods. 10
—	Článok 7 ods. 11
—	Článok 8
—	Článok 9
—	Článok 10
—	Článok 11
Článok 9	Článok 12 ods. 1 a 2
—	Článok 12 ods. 3
Článok 10	Článok 13
Článok 11 ods. 1	Článok 14 ods. 1
—	Článok 14 ods. 2
—	Článok 14 ods. 3
—	Článok 14 ods. 4
Článok 11 ods. 3	Článok 14 ods. 5
Článok 12 ods. 1	Článok 15 ods. 1
Článok 12 ods. 2	Článok 15 ods. 2
Článok 12 ods. 3	Článok 15 ods. 3
—	Článok 15 ods. 4
Článok 13 ods. 1	Článok 16 ods. 1 a 2
—	Článok 17
—	Článok 18
—	Článok 19
Článok 14 ods. 1	Článok 20 ods. 1
—	Článok 20 ods. 2
Článok 15 ods. 1	Článok 21 ods. 1
—	Článok 21 ods. 2
—	Článok 21 ods. 3 až 6
—	Článok 22
Článok 17 ods. 1	Článok 23 ods. 1
—	Článok 23 ods. 2

Smernica 91/271/EHS	Táto smernica
Článok 17 ods. 3	Článok 23 ods. 3
—	Článok 23 ods. 4
—	Článok 24
—	Článok 25
—	Článok 26
—	Článok 27
Článok 18	Článok 28
—	Článok 29
—	Článok 30
—	Článok 31
—	Článok 32
Článok 19	Článok 33
—	Článok 34
Článok 20	Článok 35
Príloha I časť A	Príloha I časť A
Príloha I časť B	Príloha I časť B
Príloha I časť C	—
Príloha I časť D	Príloha I časť C
Príloha II	Príloha II
—	Príloha III
Príloha III	Príloha IV
—	Príloha V
—	Príloha VI
—	Príloha VII
—	Príloha VIII